

(2) அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் மூன்றாம் அறிக்கை

THIRU P. SEENIVASAN : Sir, I present the Third Report (Fifth Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.

(ஆ) சின்கோனாத் துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU K. VEZHAVENDAN : Hon. Speaker, Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the Cinchona Department.

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the labour unrest in Tamil Nadu—

“ That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100. ”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss about the growing unemployment problem in the State—

“ That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100. ”

THIRU N. K. PALANISWAMY : Sir, I move the following cut motion to discuss the failure of the Government to interfere with the disputes between labour and managements and settle the disputes in defence of genuine demands of labour—

“ That the allotment of Rs. 1,00,28,400 under Demand No. 24—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100. ”

1972 மார்ச் 24]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: “சார், ஐ வாண்டு ருமேக் எ சப் மிஷன் ரு தி ஸ்பீக்கர்.” இந்த “தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்” என்ற மான்யமானது மிகவும் முக்கியமானது. 85 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு புத்தகம் இப்பொழுதுதான் கிடைத்திருக்கிறது. சப்.மன்ற உறுப்பினர்கள் அதை வாசித்து அரசு கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டங்களைப் பற்றி அவர்களுடைய யோசனைகளையும், எதிர்ப்புகளையும் தெரிவிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையில் இல்லை. இன்றைக்குக் காலையில்தான் இந்தப் புத்தகங்கள் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. நாங்கள் எப்பொழுது இதைப் படித்து எங்கள் அபிப்பிராயத்தை எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்பதைத் தாங்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது. இனிமேலாவது இவ்வாறு தாமதம் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி விவாதிக்க இன்று முடியாவிட்டால் நாளையும் ஒரு நாள் கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார். சாதாரணமாக இன்று மான்ய விவாதம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், நேற்று இரவு 10 மணிக்குத்தான் அந்த வருடாந்திர ரிப்போர்ட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அதனுடைய எல்லைதான் இன்று காலையில் வந்த பிறகு தான் இந்த ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் பேசுகிறபொழுது அதைக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைத்தேன். பொதுவாக இந்த ரிப்போர்ட்டு நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட பயனுள்ள ரிப்போர்ட்டு. இந்த ரிப்போர்ட்டு பூராவும் படித்து கிரகித்துக் கொண்டு பேச வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அது எப்படி சாத்தியமாக இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான வருடாந்திர ரிப்போர்ட்டுகளை அந்தந்த மான்யத்தை விவாதிப்பதற்கு இரண்டு தினங்கள் முன்கூட்டியாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் எழுந்திருந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்களே?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இது “இன் அடிஷன்”; ஏறத்தாழ 85 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு அறிக்கையும், 17 பக்கங்கள் கொண்ட அமைச்சர் உரையும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆய்வுரையை அனுஷ்டானப் படுத்தி (ஆன் தி பேஸிஸ் ஆஃப் தி ரெவ்யூ ரிப்போர்ட்டு) இங்கே விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நிச்சயம் கூடாத காரியம். ஆகவே, இந்த அறிக்கைகளில் இருக்கிற விவரங்கள் அனைத்தையும் பற்றி இங்கே விவாதிப்பதற்கு இயலாது. இந்த அறிக்கைகளிலுள்ள விவரங்களுக்கும், எங்களுடைய விவாதத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, நல்ல முறையில் விவாதம் நடைபெற வேண்டும் என்றால், இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டும், இல்லையென்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளுக்கு எதிர்க்கட்சி பொறுப்பு அல்ல என்று நான் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக

அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அச்சிட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கையில் கூட பல திருத்தங்கள், கரெக்ஷன்ஸ் இருக்கின்றன. ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் இருக்கிற விவரங்கள் எல்லாம் அனைத்தும் உண்மையாக இருக்கின்றன, கரெக்டாக இருக்கின்றனவா என்பதை சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம். நாங்கள் இதை ஏற்றுக்கொண்டோம், இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறவில்லை என்று டீக்கள் எண்ணக் கூடாது. ஆகவே, இந்த அறிக்கையின் மீது இந்த விவாதம் நடக்கவில்லை என்பதை நான் சபாநாயகர் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலுள்ள விஷயங்கள் இரண்டு. இந்த அறிக்கை காலதாமதமாக வந்திருக்கிறது என்பது ஒன்று. சட்டமன்றத்தின் அலுவலகத்திற்கு காலையில் 8½ மணிக்குத்தான் இவைகள் கிடைத்தன. ஆகவே, இப்பொழுது அவைகளை விநியோகிப்பதில் ஒரு தவறும் இல்லை.

இன்றைக்கு ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் மானியத்தையும் நாம் விவாதிக்க இருக்கிறோம். சட்டமன்ற இலாகாவிற்கும், ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் இலாகாவுக்கும் ஒரு தகராறு நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது இந்த விவாதத்தின் மூலம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உதவி செய்து, இங்கே ஒரு தனியான அச்சக இலாகா இருக்க வேண்டும். அது ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது. சட்டசபை அறிக்கைகளை மிக விரைவாக அவைப்பொழுது அச்சடிப்பதற்கு ஒரு தனி அச்சகம் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு பிரிவு நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்றத்தை யொட்டி நம்முடைய கேட்டைக்குள்ளேயே ஒரு அச்சகம் தனியாக சட்டமன்ற இலாகாவின் கீழ் இயங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு லேபர் டிமாண்டு, பிறகு ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் டிமாண்டும் வர இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்தான் அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு நல்ல பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று நானும் உங்களோடு சேர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது செய்யக்கூடிய தெல்லாம் 'சேல்ஸ் டாக்ஸ்' டிமாண்டை இப்பே முது வைத்துக் கொண்டு, போதிய அவகாசம் கொடுத்து, மாலையில் சட்டமன்றக் கூட்டத்தை நடத்தி லேபர் டிமாண்டை விவாதிக்கலாம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தையும், மற்றவர்களுடைய கருத்தையும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, 'தொழிலாளர் நிலைமை' என்ற தலைப்பில் இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கை இப்படி ஈலம் தாழ்ந்து வைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நானும் வருந்துகிறேன். இந்த அறிக்கையைத் தபார்த்த முன்கூட்டியே தராதது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இனிமேலாவது இந்தத் துறையினர் போதிய கவனம் எடுத்து இம் மாதிரியான விஷயத்தில் விரைவாகப் பணியாற்றிட வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிற கருத்தினை ஒட்டியும், தாங்கள் தெரிவித்த கருத்தினை ஒட்டியும், முதலில் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் மான்யக் கோரிக்கையை எடுத்து விவாதித்த பிறகு, “பத்திரப் பதிவு” போன்ற மான்யங்களை விவாதித்துவிட்டு, பிற்பகலில் “தொழிலாளர்” மான்யத்தை வைத்துக்கொள்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய கடமையாகும். ஒத்துழைப்பு என்றால் எல்லோரும் பேசுவது என்பது கூட இல்லை, எல்லோரும் வரவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே, பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு இந்த விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்குத் தங்களுடைய கருத்தினையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது விற்பனை வரி, பத்திரப் பதிவு, ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் ஆகிய மான்யங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இன்று 1½ மணி உரையில் சட்டமன்றம் நடக்க வேண்டுமா, அல்லது முன்னாலேயே முடித்துவிட்டு நான்கு மணிக்கு ஆரம்பிக்கலாமா என்பதைப் பற்றியும் உங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்தின் மீது விவாதத்தை இப்பொழுது வைத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்து எழுதப்போன பத்திரப் பதிவு மான்யம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். எதுவரையில் போகிறதோ அதுவரையில் போய் முடித்துவிட்டு, மாலைமையில் தொழிலாளர் மான்யத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளும் முன்மொழியப்பட்டு, வெட்டுத் தீர்மானங்களும் முன்மொழியப்பட்டு விட்டன. நாம் ஒவ்வொன்றாக விவாதித்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,31,51,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : To discuss policy, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 1,31,51,500 under Demand No. 5—Registration Department be reduced by Rs. 100”.

[1972 மார்ச் 24]

திரு. என். மருதாசலம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராம நாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்தூர் தாலுகா, பெருநாழி என்ற இடத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,31,51,500 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி திருவட்டாற்றிலிருக்கும் பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்றைத் திருவட்டாற்றிலும், மற்றொன்றை வேர்க்கிளம்பிலும் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,31,51,500—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்.—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,35,82,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : To discuss policy, I move the following cut motion :—

“ That the allotment of Rs. 4,35,82,600 under Demand No. 34 —Stationery and Printing be reduced by Rs. 100 ”.

MR. SPEAKER : Thirumathi T. N. Anandanayaki who had given notice of cut motion No. 611 is not in her seat. So her cut-motion is deemed not to have been moved.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி.—தலைவர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்க அச்சுத்தில் பணியாற்றும்பவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவும், அச்சுத்தை விரிவுபடுத்தவும் உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,35,82,600-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

1972 மார்ச் 24]

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.—பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும், நிர்வாகம்*—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,30,96,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : To discuss about the levy of surcharge on Sales Tax, I move the following cut motion :—

“ That the allotment of Rs. 3,30,96,000 under Demand No. 3 -General Sales Tax and other Taxes and Duties—Admini-
stration be reduced by Rs. 100 ”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி.—தலைவர் அவர்களே, எல்லாக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கும் விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்: நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகிற ரூ. 3,30,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.”

THIRU B. VENKATASWAMY : To discuss about the necessity to remove tax on silk goods manufactured on power looms in Tamil Nadu, I move the following cut-motion :—

“ That the allotment of Rs. 3,30,96,000 under Demand No. 3 General Sales Tax and other Taxes and duties—Admini-
stration be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and Cut-motions are before the House for discussion.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I did not expect that I would get an opportunity to speak so early on this subject, viz., sales tax administration. You know sales tax, unlike other taxes, is tax on human living. Whatever one wants to purchase he has to pay sales tax. This is different from tax on profit and tax on professions. The discoverer of sales tax should be complimented for

* 169-178 ஆம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆயத்தீர்வை—மதுவிலக்கு சட்டங்களை நிர்வகிப்பது, செயல்படுத்துவது குறித்த ஆய்வுரை 178-188ஆம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1972 மார்ச் 24]

having brought this tax. This tax enables Government to increase revenue in an invisible manner; by increasing it only by a few paise they get Rs. 20 crores. The most important point is last year we introduced a surcharge. It is difficult to collect surcharge at one end. Instead of increasing the surcharge, it would be better to have more sales tax. You can increase the tax and not surcharge. There has been increase in price of commodities and besides this, you levy this surcharge. Is it a small amount? Last year the surcharge was increased. It is a bad practice. It is discriminatory to have a tax on people. I hope and trust that the surcharge would be removed. It is only passed on to the consumer and the ultimate sufferer is the consumer. So I hope it will be removed.

Coming to administration of sales tax, there is lot of possibility for harassment. I do not say everywhere there is harassment. There is good collection and there is also harassment. I hope the Government will take care to see that this harassment is stopped. Officers coming in a jeep during business hours, entering the business premises of respectable people and searching the accounts, treating the businessmen as criminal (till it is proved, it can't be said anybody is a criminal)—I say in the name of humanity, these searches should stop.

I do not say all businessmen are good. There are good as well as bad things but what I say is you should not harass people like this. You must see that taxes are not avoided. For that what you should do is to tax less so that collection will be more easy, since there will not be evasion then.

You say there is no tax on perishables but hotels are taxed. Is iddli or uppumà not perishable? At the purchase end you have the tax and on top of it, you tax the restaurants. To my mind it is something which is not illusory. I hope the Revenue Minister will consider this thing seriously. Three star and five star hotels can bear the burden. They charge Rs. 10 and Rs. 15 per head and there is 'service charge' which people are prepared to pay. But how can small hotels, those having small turnover (not Rs. 2 lakhs and Rs. 3 lakhs) be penalised?

(Mr. Deputy Speaker in Chair)

I am coming to a very important thing. As far as Sales Tax is concerned, in many countries it is not Sales Tax, but it is purchase tax or it is called Consumers Tax. We see on one side industries

1972 மார்ச் 24]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Minister trying to develop industries; on the other side, we are getting more and more taxes, because all the components that go into the manufacture of an article are taxed, once, twice and thrice. Of course, may be it is lesser rate than higher rates elsewhere. Still they are taxed. Suppose I buy cotton or oil or any other thing for the mills, they are all taxed two or three times before they reach me. It may be $2\frac{1}{2}$ per cent and the other rate may be $3\frac{1}{2}$ per cent. But only difference is one per cent less. That does not make any difference.

If we are really interested in developing industries in Tamil Nadu, to beat other places, definitely certain normal concessions should be given and the most important concession will be not to have Sales Tax on raw materials, particularly used in small scale industries where it goes to play an important part in the total cost.

Now, Sir, I am coming to another very important point in which I am very much interested and that is betting tax. This betting tax is a peculiar phenomenon in India. There is an article, fortunately for me, in the Hindu written by the Secretary of the Bangalore Race Club who had gone to Australia to attend an International Racing Conference. That is one as we have International Conference in everything. We should make the best out of the race goers. In the matter of racing in India, all taxes collected are $22\frac{1}{2}$ per cent of the total collection. In the Race Clubs they are appointing Executives on Rs. 3,000 and 2,000 and many of the Retired Officers find an easy place in the Race Club if they have the favour of the Race Club Stewards. We find about 13, 14 Executive are there and they draw Rs. 2,000 and 3,000 per month in the Race Club. Why should the Race Club charge $22\frac{1}{2}$ per cent while Government is getting only 15 or 20 per cent? From whom do they get? The punters have to pay. Whether the punters lose or gain they have to pay. If those who gain are asked to pay, it is all right. But the punters have to pay Rs. 10 or 15 first. The winner gets his money. Just as in Sales Tax whether the business man gains or loses, or declares himself insolvent, the first thing is to pay sales tax. Like that in the Race Club also, whoever punts and bets is charged. Of course, we cannot change things overnight. But in respect of new taxes that are being introduced now, I think Government should see that the new taxes are

[Tairu K. M. Subramaniam]

[1972 மார்ச் 24]

collected from the Race Club out of the 22½ per cent, instead of passing it on to the people who bet. If the Government passes it on to the people who bet, let them pass it on to the people who win and double the rate from 3 per cent to 6 per cent. It is fantastic to pass on to the man who loses. But the loser and the person who gains pays the same thing. That is very, very bad. I am sure that this Government will consider this aspect very seriously, taking the opinion of not only myself, but all those people who are actively connected with the Club. I may be wrong in the solution I suggest. But I am sure of the facts and if I am wrong in the solution, Government is very sure to consult experts in the matter and see what could be done in the matter.

There is another unfortunate thing. After the introduction of the extra tax of 50 per cent, bets are made illegally. There are many people roaming about the race course and collecting Rs. 4,000 and 5,000, but not paying one pie as tax. This is what is happening. I will tell the Government that higher the rate of taxation, the greater is the evasion, particularly in the gambler's den. Fortunately for us, in that place our present Inspector-General of Police is one of the stewards. It is a very fortunate thing and I congratulate our Government for having nominated him. He is very strict in these matters.

Recently there was a history, a most shameful history in the Race Club. The Chief Steward's horse was found to be doped. If the Chief Steward's horse is doped what else cannot be done in that Club? Whether the Chief Steward is at fault I do not know. I do not know whether he himself knew that the horse was doped. He may be correct if he says he did not know. I do not say he is not. If the Chief Steward's horse is doped and people bet on it Rs. 10,000 and Rs. 15,000 what is the level of administration of the Race Club? Fortunately, I can tell you, had it not been for the present Inspector-General there, this would have escaped notice. I am very happy and all the punters are happy that the Inspector-General was very strict in this case.

So far as the management of the Race Club is concerned, in other countries the management of such Clubs rests with the Secretary, a person appointed by the Government and the stipendiary steward. It is not the entire group of directors who hold monthly meetings and declare policies. That is all the main

1972 மார்ச் 24]

[Thiru. K. M. Subramaniam]

function of these stewards. They are like other directors in any other company, sleeping directors. They hold meetings and declare policies and ask them to be executed by the Managing Director.

In Australia for example — it is the biggest Racing Centre in the World, what is done is, the stipendiary steward is there and not elected, an expert, a man who knows the business is put in charge. It is not like here where those who have got money become shareholders and then they manage things according to their wishes. There, they are experts, an expert a secretary and in certain cases the Government nominate a steward. These three people manage the race club and races on the racing days, so that nothing bad can happen, normally, of course. Many things can happen even in these circumstances, but normally **nothing** bad can happen. One steward cannot influence and get one horse to win and another man to manage to win another horse and take away all the poor vegetable vendors' moneys.

Ninety per cent of the people who go to the races and bet are not rich people; they are people like vegetable vendors, 'Koodai-Karis' and many people who think by investing 10 rupees they could get 2 lakhs. Because of poverty they do this, not because they are affluent. When they go to race courses, should they be cheated like this? I do not want to use stronger words. What is happening there?

I suggest that the Government should seriously think of appointing a committee to go into this question and finding out a solution for such mal-practices.

Recently an incident happened. The Chief Steward's horse was doped and the Chief Steward is M.Ct. Muthia and his horse was found to be doped. This is the way things are happening there. Of course, I know I will be the most, worst unpopular man in the Race Club. I know these things have been happening for a long time. For hundred years, ever since the Race Course was started this has been going on. But then, there were more people then who feared sin in those days. But to-day there is no fear of sin, because people have no faith in God and where is sin? Therefore, I suggest that there should be thorough investigation of the things happening in the Race Course.

Let the Government tax them on the basis of 22½ per cent of the collections earned by the Race Club. Sir, this 22½ per

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1972 மார்ச் 24]

cent of the collections is a colossal figure when compared to the total collections every day. In this connection, I have to say that it may not be 22½ per cent in all cases—I am speaking subject to correction. In certain cases it may be 20 per cent or 22 per cent. Anyway, let the Government tax them on the basis of the collections earned by them.

So far as sales tax is concerned, Mr. Deputy Speaker, I earnestly request our Hon. Minister for Revenue to see that the surcharge is removed from all the cities.

In this connection, I would also suggest that the hotel-keepers who run normal restaurants—not five-star or four-star or three-star hotels—should be exempted from the levy of sales tax so that 90 per cent of them in the City and other places could get the benefit.

Then I would again urge that the punters must not be taxed. It may be asked, why should they go to the Races? As there is the Race Club, they go there. Otherwise they would not go there.

Also, the working of the Race Club should be so streamlined as to prevent any possibility of misappropriation or mismanagement.

Thank you, Sir.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970-71-ல் விற்பனை வரி மூலம் நமக்குக் கிடைத்தது 100 கோடி ரூபாய் ஆகும். இது உண்மையில் நல்ல முன்னேற்றம். 1966-67-ல் 56 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 93 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் திறமை மிக்க நிர்வாகம்தான் என்று சொன்னால் மிகை இல்லை. திறமையான நிர்வாகத்தால்தான் இந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. இனி வருங்காலத்தில் இதன் மூலம் பல நூறு கோடி ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்க முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதில் ல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் பல நூறு கோடி ரூபாய்களைச் சம்பாதித்து அரசுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்று சருதுகிறேன். 1971-72-ல் விற்பனை வரியாக 96 கோடி ரூபாய், 1972 பிப்ரவரி 29-ம் நாள் வரை சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏப்ரல் 1-ம் தேதிக்குள் நிச்சயமாக 100 கோடி ரூபாயை அது கடந்து விடும் என்று நம்புகிறேன். இது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு. எ. எம். இராஜா]

அடுத்தபடியாக சிறு வியாபாரிகளின் நலனை முன்னிட்டு, அவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டு விற்பனை மதிப்பு 15,000 ரூபாயாக இருந்ததை 25 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதேபோல் பதிவு செய்துகொள்வதிலிருந்து 10,000 ரூபாயாக இருந்ததை 15,000 ரூபாயாக உயர்த்தி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் விற்று முதல் வரையறை அளவு 75 ஆயிரமாக இருந்ததை 1 லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருப்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகப் பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நேரத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்திலிருந்து நமக்கு 182 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டில் ரேஸ் கிளப்புக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 22½ சதவீதம் ரேஸ் கிளப் எடுத்துக் கொள்கிறது என்றார்கள். அந்த அளவிற்கே ரேஸ் கிளப்புக்கு 2 கோடிக்கும் மேலாக கிடைக்கிறது என்றால் அதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி வருகிற அந்த வருமானத்தை ரேஸ் கிளப்பினர் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஒரே உதாரணங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குதிரை வாங்குவதற்காக வட்டியில்லாக் கடனாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். குதிரை வாங்குவதற்காக 1968-69ல் வட்டியில்லாக் கடனாக 24 லட்சம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1969-70ல் 33 லட்சம் ரூபாய்; 1970-71ல் 38 லட்சம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் யார் வீட்டுப் பணம்? யார் வீட்டுப் பணத்தை எடுத்து வட்டியில்லாக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்? நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற விவசாயி, விவசாயத்திற்குக் கடன் கேட்டால் அவனுக்கு 8½ சதவீதம் வட்டி போடுகிறார்கள். ஆனால் சில கொழுத்த முதலாளிகள் தங்களுடைய பொழுது போக்கிற்காக நடத்தக்கூடிய காரியங்களுக்காக இவ்வாறு வட்டியில்லாக் கடனாக பெரும் தொகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். குதிரை வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கின்ற பணம் யாருடைய பணம் என்றால், ஏழை எளியவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம் ஆகும். அவர்களுடைய பணம்தான் வட்டியில்லாக் கடனாக 38 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நியாயம்தானா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

குதிரைப் பந்தயத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். ரேஸ் கிளப் சொந்தக்காரர்கள் 'இது ஒரு கிளப்ப்தான், கம்பெனி இல்லை' என்று சொல்கிறார்கள். இது கிளப்ப்தான், கம்பெனி இல்லை யென்றால், ஊட்டி ரேஸிங் கம்பெனி, லிமிடெட் கம்பெனியை இதனோடு எப்படி இணைக்க முடியும்? அந்தக் கம்பெனி இதனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கம்பெனியுடன் இன்னொரு கம்பெனிதான் இணைக்க முடியும்.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1972 மார்ச் 24]

அவர்கள், 'இது கிளப்தான், கம்பெனி அல்ல' என்று சொன்னால் நம்ப வேண்டுமா? இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இது ஒரு கம்பெனிதான். அதுவும் பொது மக்களின் பணத்தைக் கொண்டு நடக்கிறது.

இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் ஏதாவது இதற்கு முதலீடு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் கையிலிருந்து காலணு கூட இதற்குக் கொடுக்கவில்லை. பொது மக்களிடமிருந்து வரக்கூடிய பணத்தை அவர்கள் தங்களுடைய சுகபோகத்திற்காகச் செலவித்துக் கொண்டு, உல்லாச வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் 4 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நாம் நழுவவிடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துகிறவர்கள் 'இரண்டாவது என்குளோஷர்' என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தை எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பது வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் பொது மக்கள் அதிமோக வருகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. காசு கொடுத்து டிபன் வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்குக்கூட தாராளமான வகையில் இடம் இல்லை. மிக்க நெருக்கடி, வசதிக் குறைவு. ஆனால் அதே நேரத்தில் மெம்பர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இடம் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே குளுகுளு வசதியோடு அறையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் அந்தப் பக்கத்தில் வசதியில்லாமல் அவஸ்தைப்படும்போது, இந்தப் பக்கத்தில் குளுகுளு வசதியுள்ள அறையில் மெம்பர்கள் உல்லாசமாக இருக்கிறார்கள்.

அதுவும், மெம்பர்கள் என்று சொல்லப்படுவது 500 பேர்கள்தாம். அந்த மெம்பர்ஷிப் எண்ணிக்கையை 500-க்கு மேல் அவர்கள் ஏற்றுவது இல்லை. இதை அவர்கள் ஏதோ தங்களுடைய குடும்பச் சொத்தாக வைத்துக் கொண்டு உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும், யார் வேண்டுமானாலும் மெம்பராகலாம், என்கிற தன்மையில் 1970-ம் ஆண்டிலே அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறது. மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை 500-லிருந்து 600-ஆக உயர்த்த வேண்டும்—அதுவும் 100 தான் அதிகரிக்க வேண்டும்—என்று இந்த அரசு கேட்டிருக்கிறது. இது எழுதி இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் தக்க வகையில் பதில் சொல்லாமல் சால்ஜாப்பு செய்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அரசை ஏமாற்றுகிறார்கள். மெம்பர்களின் எண்ணிக்கை 100 என்பது மாற்றப்பட்டு, குறைந்தது 5 ஆயிரம் என்ற வகையில் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மெம்பர்கள் யாராயிருந்தாலென்ன? மெம்பர்களுக்குக் கட்டணம் 100 ரூபாய் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும் யார் வந்தாலென்ன? அவர்களுக்கும் குளுகுளு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா என்பதல்ல கேள்வி. அரசு அங்கே இருக்கிற 'கமிட்டி ஆஃப் மானேஜ்மென்டில்' இரண்டு பேரை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இன்னும் செல்லப் போனால் 'இந்து' பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. பெங்களூர் ரேஸ் கிளப் செகரட்டரி ஹர்ஷத் அலி என்பவர் ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த 'ஏஷியன் ரேஸ் கான்ஃபிரன்ஸ்'க்குப் போய் வந்ததைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார் அங்கே 'ஸ்டைட்டரி ஸ்டேவர்ட்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒழுங்குங்கள் நடந்தால் அது நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நாமும் ஸ்டைட்டரி ஸ்டேவர்ட்ஸ் நியமிக்க வேண்டும்.

இந்திய உபகண்டத்திலே எடுத்துக் கொண்டால் பம்பாய் மாநிலத்திலே உள்ள 'மகாலக்ஷ்மி' ரேஸ் கிளப்பிலே அரசாங்கம் 6 பேரை நியமித்திருக்கிறது. பெங்களூரில் 8 பேர், ஹைதராபாத்தில் 4 பேர் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் நாம் அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? நாமாக ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இவ்வளவு பேர் உறுப்பினர்கள் என்று செய்தால் அவர்கள் என்ன செய்துகொள்ள முடியும்? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த 22½ சதவிகிதம் எடுக்கிறார்களே, அந்தப் பணத்தில் குதிரை வாங்குவதற்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பது பற்றிச் சொன்னேன். அதில் சில்லறைக் கடன் என்ற தலைப்பில் ரூ. 45 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள் பயிற்சியாளர்களுக்கு மானியமாக கொடுக்கப்படுவது 1968-69-ல் ரூ. 9.7 லட்சம்; 69-70-ல் 11 லட்சம்; 70-71-ல் ரூ. 12 லட்சம், குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள், குதிரை பழக்குகிறவர்களுக்கு இவ்வளவு லட்சம் தொகை மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதேபோல் குதிரைக்கு புல் வாங்கிப் போட மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது 1968-69-ல் 1.63 லட்சம்; 1969-70-ல் ரூ. 2.61 லட்சம்; 70-71-ல் ரூ. 3.85 லட்சம். இங்கே மக்களுக்குச் சோறு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாம் அதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நம் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது எல்லா மக்களுக்கும் ஒரு வேளைச் சோறு கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் கொழுத்த பணக்காரர்கள் குதிரைக்கு புல் வாங்கிப் போட—சந்திரலேகா என்ற படத்தில் யானைக்கு அவ்வா வாங்கிப் போட என்ற டயலாக் வருகிறது. அதுபோல ரூ. 3.8 லட்சம் செலவுழிக்கிறார்கள். இந்த வருடம் எவ்வளவு கொடுக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை.

குதிரைக்காரர்களுக்கு என் கொடுக்க வேண்டும்? ரேஸ் கிரவுண்டில் நுழைந்துவிட்டால் 500 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஸ்டேக்ஸ் மணி எப்படிச் சொடுத்திருக்கிறார்கள்? 1968-69-ல் ரூ. 33.5 லட்சம்; 69-70-ல் ரூ. 38.4 லட்சம்; 70-71-ல் ரூ. 45 லட்சம் ஸ்டேக்ஸ் மணியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். குதிரை அந்த கிரவுண்டில் நுழைந்துவிட்டால் ரூ. 500. ஒடி வருவதில் முதலில் வருவதற்கு பர்ஸ்ட் பிரைஸ்; செகண்ட் பிரைஸ்; தர்ட் பிரைஸ் என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பணம் ரூ. 46 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் எந்த ஒரு ரேஸ் கிளப்பிலும் இவ்வளவு அதிகத் தொகை ஸ்டேக்ஸ் மணியாகக் கொடுத்தது கிடையாது.

[திரு ஏ. எம். இராஜா]

[1972 மார்ச் 24]

காரணம் அந்த அளவுக்கு இங்கே உள்ள நிர்வாகம் மோசமாக இருக்கிறது. நம் அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை இருப்பதால் ஊதாரித் தனமாக செலவு செய்கிறார்கள். குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள் பெரும் பணக்காரர்கள் வட்டியில்லாக் கடனில் குதிரை வாங்கி ஒரே ஆண்டில் அந்தப் பணத்தை எடுத்துவிட முயற்சிக்கிறார்கள்.

அங்கே உள்ள “ஸ்டாஃப்” பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களில் நிரந்தர அலுவலர் 136 பேர். அந்த 136-ல் பெரிய உயர் மட்ட அதிகாரிகள் 13 பேர். அதிலே ஒருவர் செக்ரட்டரி. அந்த செக்ரட்டரிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஊதியமாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது தவிர ஏர்-கண்டிஷன் வீடு; ஏர்-கண்டிஷன்ட் கார் ஃபீரியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற பாக்கி 12 உயர்மட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆண்டுக்குச் சுமார் ரூ. 7 லட்சம் ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கின்ற 123 ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது ஆண்டுக்கு ரூ. 2 லட்சம்தான்.

குவிர்சாதன வசதி அறை 15 லட்சத்தில் கட்டுகிறார்கள். குதிரைக்கு புல் வாங்க ரூ. 3.85 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 123 பேர்களுக்கு 2 லட்சம்தான் கொடுக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதைக் கூறி வருகிறேன்.

இந்த ஆண்டில் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அந்த ரேஸ் கிளப் கமிட்டி ஆஃப் மேனேஜ்மெண்டில் நம் பிரதிநிதிகள்—அங்கே 14 பிரதிநிதிகள்—குறைந்தது 8 பேராவது இருக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதை உடனடியாகக் நாட்டுடமையாக்கிவிட வேண்டும். நாட்டுடமையாக்குவதில் நமக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது. நாம் சொல்வதற்கு ஒத்துக் கொண்டால் நம் உறுப்பினர்கள் 8 பேர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதே போல் ரேஸ் கிளப் லைசென்ஸ் 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் இப்போது லைசென்ஸ் புதுப்பித்துக் கொடுக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் லைசென்ஸ் புதுப்பித்துக்கொள்ள நம்மிடத்தில் வரவேண்டும். அந்த முறை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புக்கிகள்—புக் மேக்கர்ஸ் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு டாக்ஸ் ஏமாற்ற வழிவகை செய்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். பெரிய ஹார்ஸ்-ஒனர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ரேஸ் நடக்கும்போது வருவார்கள். இரண்டு, ஒன்று என்று விரிலைக் காட்டிவிட்டுச் செல்வார்கள். புக் மேக்கர்ஸ் அவர்கள் புத்தகத்தில் 200, 100 என்று போட்டுக் கொள்வார்கள். தனியாக வேறு இடத்தில் போய் பின்னாலே செட்டில் பண்ணிக் கொள்கிறார்கள். அதற்கென்று ஆளுக்கு தகுந்த மாதிரி முதலில் பேசி ‘கோட் வேர்ட்’ (Code word) ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இரண்டு என்றால் 2,000 புத்தகத்தில் 200 தான் இருக்கும். ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்றால், பெரிய குதிரைச் சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு இந்த புக்கிகள் ரூ. 22 லட்சம் பாக்கியிருக்கிறது. மற்றொருவருக்கு 25 லட்சம் பாக்கி இருக்கிறதாம். இப்படி இந்தக் குதிரைகளின் சொந்தக்காரர்

1972 மார்ச் 24]

[திரு ஏ. எம். இராஜா]

ஒவ்வொருவருக்கும் 20 லட்சத்திற்குமேல் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் கணக்குக்கே வருவதில்லை. அவர்களிடத்தில் நம்மால் வரி வாங்க முடியவில்லை.

அதற்குப் பதில் அவர்களை ஒழித்துவிட்டு 100 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர், 500 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர், 1,000 ரூபாய்க்கு ஒரு கௌண்ட்டர் என்று திறந்தால் அவர்களால் ஏமாற்ற முடியாது. வந்து டிக்கட் வாங்கித் தானாக வேண்டும். வாங்கும்போது வரி கட்டித்தான் ஆக வேண்டும்.

மற்றொன்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நாம் நடத்தும் பரிசுச் சீட்டில் வெற்றி பெறுகிறவர்களுக்கு பரிசுத் தொகையில் 34 சதவிகிதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பர்சென்ட் 2 பர்சென்ட் அல்ல. 34 பர்சென்ட். அதேபோல் ரேஸ் கிளப்பில் வெற்றி பெறுகிறவர்களுக்கு நாம் குறைந்தது 10 சதவிகிதம் விதித்தால் கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். ஸ்டேக்ஸ் மணி 45 லட்சம். அதன் பேரில் 10 சதவீதம் வரி போடலாம். அதேபோல் வின்னிங் அமௌண்ட்ட் டாக்ஸ் போடலாம். அதேபோல் ஜாக்-பாட், டபில், டிரெபிள், டன்னல்லா இவைகளின்மீதும் டாக்ஸ் போட்டால் ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்தது 50 லட்சம் கிடைக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அடுத்து அங்கே இருக்கின்ற ஸ்டாஃப்களுக்கு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரே ஒரு யூனியன்தான் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக அங்கீகரிப்பதற்கு அரசுத் துறையிலிருந்து பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு எச்.ஆர்.ஏ. (H.R.A.), சி.சி.ஏ. (C.C.A.), மெடிகல் ரீ-இம்பர்ஸ்மெண்ட் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவைகளைக் கொடுக்கச் சொல்லி அரசு அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அங்கே வரும் பொதுமக்களுக்கு குறிப்பாக செகண்ட் என்க்ளோஷரில் இருப்பவர்களுக்கு பாத் ரூம் ஃபெசிலிட்டீஸ் கிடையாது. அதேபோல் டிபன் சாப்பிட வசதிகள் கிடையாது. உட்கார்ந்திருக்கும் காலரி ரொம்பச் சிறியதாக இருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்துவதற்கும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, it is heartening to note that there has been a general and continuous increase in sales tax from 1966-67. I offer my heart-felt congratulations to our resourceful Hon. Minister for Revenue for that. An indirect tax like sales tax should not be judged from the point of view of the quantum of revenue received from people but we should see clearly the economic implications, the commercial implications of such a tax measure. Government have given a note stating clearly that there has been an increase in the revenue by way of sales tax.

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 மார்ச் 24]

It is also a sound principle and a desirable principle that while bringing in tax measure or while bringing about a change in the proportion of tax level, the Government should assess its results and effects in the economy of the State or the country, particularly in the economic and commercial field. It has been very unfortunate, I do not blame the Hon. Minister but I do say that the concerned department has not taken proper care to assess as to how any particular tax increase brings about changes in economic and commercial level; this is particularly so important in the case of an indirect tax like sales tax wherein the incidence in the matter of shiftability and in the matter of tax evasion and also in the matter of arbitrary exercise of power by the authorities is great. These are important matters that should be kept in view.

As soon as you levy a particular indirect tax like sales tax, the impression is that businessmen are out to evade. It is assumed that businessmen are so clever to shift the burden imposed upon him to the consumer. No doubt it happens in some cases and not in all cases. Therefore Government must see that incidence of the shiftability, how it affects consumer and whether it will bring about some change in the consumption level. When it affects the consumption level, naturally there will be repercussions on the production level, which will in turn affect the employment level. That will in turn affect the income level. So it has got a vicious circle, I mean the effect of an indirect tax.

Indirect tax has so much economic implications. Because of this incidence of shiftability, Government must give serious consideration to this. Government must have a clear picture as to how an indirect tax brings about upon the economy a change in the economic and commercial level. No doubt Government gets its revenue. We must study its effect in other spheres.

There is a complaint that tax evasion is common. What happens is this. Take the case of a person who has got touch with business in a free and competitive market. Take the sale of consumer-goods in day-to-day life. What happens. There is competition in the market. Because of competition, the businessman wants to sell as much as possible and whenever price is increased, he sees that his customer does not go to some other place. Therefore he tries to maintain the price level or sees that his price does not go beyond the price that is prevalent generally

1972 மார்ச் 24]

[Thiru M. A. Latheef]

in the Market. A successful businessman gets profit by having not only a gap between selling price and buying price but also retaining some amount (I would say substantial amount) from tax collection. His resourcefulness is there.

The incidence of tax an indirect tax has to be studied. There is also the common assumption, general assumption that every businessman is likely to evade tax. That general assumption is not correct. When that is said of businessmen in general, can we not also point out the harassment to which businessmen are put to by sales tax authorities? The incidence of harassment is day by day increasing and there is a general discontentment, abhorrence and resentment among businessman against official harassment. This kind of discontentment should not be there.

There should not be general assumption that businessmen would evade tax always and so there should be searching of accounts, etc. These searches have their effects on the character of business, particularly in the case of small businessmen. Let us see its implications on a nascent economy like ours when we are now only developing. What are its implications on commerce. Hon. Minister for Revenue is a successful businessman and he knows the incidence of indirect taxation and also fluctuations taking place in the market.

I will illustrate. Take Vaniyambadi constituency which is full of tanners. I am personally connected with it. The fluctuation in the market has its implications not only within the country but outside. A small increase in price has its repercussions. One who is a "Kubera" today becomes a "Kuchela" tomorrow. He loses everything. He becomes frustrated. He has no money.

What happens if he close down his business concern and file insolvency petition in Court? That is the position. He not only closes his business in Madras; but the tannery where hundreds of people are employed at Vaniyambadi is closed and some purchasing centres also where hundreds of people are employed resulting in unemployment. Thus thousands of people are rendered unemployed. Not only this businessman, but his family and other people are also affected. Therefore, my humble request to the Hon. Minister is that in such cases at least

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 மார்ச் 24]

utmost leniency should be shown, utmost understanding should be shown. Those who have been broken down and rendered helpless, who have been affected by fluctuations should be helped.

When this Tax was brought in, our revered Rajaji said it is Kama Dhenu. Of course, it is a Kama Dhenu. But you must not milk it when it is pregnant. Because when a pregnant cow is sought to be milked that cow does not give milk. Therefore, you must allow the cow to have a very safe delivery and then only you can milk it. Many businesses are in the formative stage and at that stage you just try to milk them, you cannot get milk. Therefore, official harassment should be kept in view, the economic development of the country and the commercial development should be kept in view and proper steps be taken to put things in right perspective. Thank you very much.

மணலி திரு. டி. கந்தசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத் தின்மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால் அது கிட்டத்தட்ட வெகுஜன வரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நான்கு கோடி மக்களும் ஏதாவது ஒரு தொகையைச் செலுத்துகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரி அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால் விற்பனை வரியை நீங்கள் வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் பண்ணுகிறீர்கள், வியாபாரிகள் மக்களிடமிருந்து வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இந்த இயந்திரம் பல்வேறு ஊழல்செலுக்கு இயல்பாகவே இடம் கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதில் வியாபாரிகளுக்குப் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகளில் பலர் கொள்முதலுக்கு, விற்பனையுக்கு வரவு வைக்க மாட்டார்கள். இப்படிப் பல்வேறு விஷயங்களில் வரி ஏய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்ற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் எப்பொழுதும் ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஒக்கினால் அதிக ஆதாயம் கிடைக்கக்கூடும். என்று சொல்கிறோம். ஏமாற்றுவதைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். ஜனங்கள் வரி செலுத்துவதில் தவறில்லை.

ஆனால் வியாபாரிகள் பல்வேறு முனைகளில் ஏமாற்றுவதை மறுக்க முடியாது. வியாபாரிகளைப்பற்றி நான் குறைவாகக் கூறுவதாக எண்ண வேண்டாம். நாணயமான வியாபாரிகள் யாராவது இருந்தால் நான் அவர்களுக்குத் தலை வணங்குகிறேன். ஆனால் இன்றைக்குச் சமுதாயத்தில் பல வியாபாரிகள் நாணயமாக வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே ஒருமுனை வரி என்றால் ஏமாற்றுவதற்கு இடமில்லை. மக்களும் திருப்தியாக சர்க்காருக்குக் கொடுப்பது நம்முடைய நன்மைக்குத்தான் என்ற உணர்வோடு கொடுப்பார்கள், எந்தவிதமான தில்லுமுல்லுகளுக்கும் இடமிருக்காது. ஆகவே ஒருமுனை விற்பனை வரியைப் பற்றி நிச்சயம் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் வருமானமும் குறையாது.

1972 மார்ச் 24]

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

எமாற்றப்படாத அளவில் சுத்தமாக வசூல் செய்ய வேண்டும் என்றால் அது ஒருமுனை விற்பனை வரிதான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் விற்பனை வரியைக் கொடுத்தேயாக வேண்டும். 10 ரூபாய்க்குச் சாமான் வாங்கினால் அவர்கள் கொடுத்தேயாக வேண்டும், எமாற்ற முடியாது. ஆனால் 10 ரூபாய்க்கு விற்கும் ஒரு வியாபாரி எமாற்றிவிட முடியும். கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாருக்கும், தனி வியாபாரிகளுக்கும் தாரதம்மியம் இருக்கிறது. தனி வியாபாரிகள் கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டாரோடு போட்டிபோடும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் கோவாப்ரேட்டிவ் செக்டார் பாதிக்கப்படுகிறது. ஏதோ கூட்டுறவு முறையில் நடக்கும் இடங்களில் சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. எனவே அவைகளுக்குப் புதுகாப்பு தருவது நல்லதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இதிலே சில பண்டங்களுக்கு வரி விதிப்பதில் சாராயத்திற்கும் இருக்கிறது. சாராயத்திற்கு 6 சதவீதம் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதை ஜாஸ்தி போட்டால் என்ன, குடியாவது குறையும். அப்படிப் போட்டால் வருமானமும் ஜாஸ்தி வரும் 6 சதவீதம் ஒருமுனையில் போட்டிருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். சாராயம் குடிப்பதால் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. திருட்டுத்தனமாகக் குடித்துக்கொண்டிருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது பகிரங்கமாகக் குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டதால் டிமண்ட் ஜாஸ்தி ஆகி விட்டது, சாராயம் விற்பதற்கு இல்லை என்று ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் புகார் சொல்கின்ற அளவில் இருக்கிறது. கிராக்கி அதிகமாக இருப்பதால் விற்பனை அதிகமாகும் என்று வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள். எனவே இதில் வரியை இன்னும் தூக்கிப்போட்டால் தேவலாம். இதற்கெல்லாம் வரியை அதிகப்படுத்தி சாதாரண சாமான்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரியாகச் செய்தால் ஊழல் குறையும், நியாயமான வியாபாரிகளுக்கும் திருப்தி ஏற்படும். நியாயமான வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கிறது என்ற திருப்தியேற்படும். இந்த அடிப்படையில் நாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, I wish to offer a few remarks in support of the cut motion moved on behalf of my party.

I wish to refer to four important points. Firstly, Government must realise that this is a major source of revenue. Proper methods should be adopted to have optimum level of tax. I have been saying this often but nothing has been done. Optimum level of tax should be fixed which will yield maximum results with the minimum torture to the customers as well as merchants. Such a method should be evolved. In other words, the total revenue that we get

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 24]

could be increased if optimum level of tax is fixed. By reducing the tax on individual goods, we can increase the turn-over and we can reduce the paying-resistance and thereby we can increase the quantum of money that will become available to the Government.

The present method is ultimately going to result in serious inflationary trend. I wish to give an example. Multi-point sales tax is levied. That according to my calculation is about 14 per cent of tax is collected on every goods that comes out of the manufacture. And $7\frac{1}{2}$ per cent is collected before production. At three stages at $2\frac{1}{2}$ per cent tax is collected and the yield of sales tax before production of the material is $7\frac{1}{2}$ per cent. After production it will yield a tax of 14 per cent and the total taxation will be to the tune of 21 per cent; in other words, the tune of 21 per cent increase enhances the price of the goods. Again the total increase will be inflation of article A plus article B, that is a combined inflation. My point which I would earnestly request the Hon. Minister to consider is how far we can limit the inflationary trend that the sales tax will inflict on goods. I know he has constituted a Committee and I am also a member of that Committee. There was may give suggestions. This can be passed on there and a decision taken. That is point one.

he second point which I would like to refer to is with regard to prohibition, about which the hon. Member, Thiru Manali Kandaswami has also referred. Sir, the scrapping of prohibition would give a large quantum of revenue and the ex-minister, Thirumathi Jothi Vencatachellum also knows about it. Because prohibition was introduced the sales tax was introduced. On that account, nobody can argue that since prohibition has been scrapped sales tax should be removed. I know the difficulties of the Government in that regard, and whether we belong to the Opposition or the Ruling Party we have to speak with one voice. But whether tax concession cannot be given because of the removal of prohibition and whether the Government cannot think in terms of reduction in tax with regard to certain basic utility products like foodstuffs. The Government can consider whether they can reduce the tax or practically remove it. The hon. Member, Thiru K. M. Subramaniam also wanted that the food articles 'Azhugum Porul' like Iddli should be exempted from the sales tax. So, I request the Government to consider this aspect of the matter.

1972 மார்ச் 24]

[Dr. H. V. Hande]

Sir, recently the Central Budget has been presented and they have taxed kerosene. Even the leader of the D.M.K. Party in the Parliament has mentioned it in the Parliament that it is not correct to tax it and I fully share his views on the subject. According to me it is a utility product and not a food product. It is an essential consumer's item which the poor people use. So, I want to know whether it is not possible for the Centre and the State to co-ordinate their action and do something to reduce or remove the tax on foodstuffs.

Then I come to the harassment of assesseees by Sales Tax officials, to which my distinguished friend, Thiru Latheef also has referred. He mentioned Vaniyambadi, his constituency, in that regard. I also represent Thiru Latheef in the Assembly in the sense that all the products manufactured at Vaniyambadi are coming to Periamet as finished products for sale. My hon. Friend, Thiru Latheef also knows that harassment of all types take place....

(Thiru K. M. Subramaniam : Sr? May I know when Thiru Latheef has become his friend?)

MR CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : I am afraid the hon. Member is not in his seat.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM : Sir, I am sorry.

DR. H. V. HANDE : Thiru Latheef is always my friend. The Hon. Minister is also my friend.

A number of persons have given complaints to me. I had also drawn attention to it last year and even before last year . . .

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I will finish my speech soon.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : The hon. Member is dilating . . .

DR. H. V. HANDE : Certainly I am dilating on this point because it is a very important matter affecting my constituency. But I am not digressing.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : The hon. Member has got to observe the constraint of time . . .

[1972 மார்ச் 24]

DR. H. V. HANDE : Sir, I am the only person who is speaking on behalf of my party. I do not want any indulgence from the Chairman or for that matter from anybody. I fight for my rights.

MR. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : There is the time factor you have to take into account.

DR. H. V. HANDE : I have almost come to the point . . .

MR. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : Why does the hon. Member get angry? I have sounded the gong only to warn him that he can take a few minutes more and finish his speech.

DR. H. V. HANDE : I will take only one more minute.

I come to the next point. I want to know whether it is possible for the Government to examine the request of the persons dealing in hides and skins that they should be shown some concession with regard to dressed and undressed skins.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கும் பதப்படுத்தப்படாத தோலுக்கும் போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளைப் பற்றிச் சலுகை காட்ட முடியாதா என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒருமுனை வரிதான் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதப்படுத்தப்படாத நிலையில் வரி கட்டிவிட்டால் பதப்படுத்தப்பட்ட பிரகுவரி கிடையாது. வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் வரியே கிடையாது. மொத்தமாகச் சேர்த்துச் சொல்வதானால் அவர்கள் யாருமே வரி கட்டாமல் கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : So I cannot talk on the subject.

Sir, earlier I was speaking about the harassment of the assesseees. I want to know whether it is not possible to re-organise the entire department and whether it is not possible to fix the number of assesseees per officer and try to finish the assessment quickly as is done in the Income-tax Department. Also whether it is not possible to appoint a high official to go into the matter ?

Then I come to another important matter. I want to know whether it is not possible for the Government to provide more comforts or facilities for the assesseees. I know that it is a financial commitment to the Government but I feel that the assesseees should be helped to the maximum extent.

1972 மார்ச் 24]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஆன். எ. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது தோல் வியாபாரிகள் அனைவரும் வரி கட்டாமல் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்படி அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றது போடப்பட்ட விற்பனை வரியை எதிர்த்துச் சென்றிருக்கிறார்களா அல்லது விற்பனை வரி வசூலிக்கக்கூடிய ஆபீசர்கள் அவர்களுடைய பதனட்ட, பதனிடப்படாத தோல்களையும், வேய்யிங் மெஷின்களையும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்ட காரணத்தால் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மெஷின்களை எடுத்துச் சென்ற தற்காக கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை.

They have questioned the right of the Government in taxing hides and skins before they are tanned. When it is exported, it is completely exempted. They are frequently going to the court.

ஒவ்வொன்றிலும் அரசாங்கம் வெற்றி பெற்றவுடன் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வருகிறார்கள். சமரசத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டு செலவுகிறார்கள். உடனே அடுத்த பாயிண்டிக்கு நீதிமன்றம் போகிறார்கள். ஸ்டே பெறுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமாக நாம் ஒவ்வொரு பாயிண்டிலும் வெற்றிபெற்று வருகிறோம். அவர்கள் மறுபடியும் மறுபடியும் கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தைக் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால், பழைய பாக்கியைத் தவிரையில் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லி ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் உடனே நேராக வீட்டுக்குக்கூடப் போகாமல் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் வழக்கு போடுகிறார்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I fully agree with the Hon. Minister. In most of the cases the assessee preferred appeals with regard to levy of Inter-State Sales Tax and also the quantum and nature of assessment. It is not as if they do not want to pay the tax. My submission to the Hon. Minister is that when foreign trade is involved—a great amount of risk is involved—some leniency must be shown. I do not plead that it should be exempted. That is all.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Once it is exported it is completely exempted from tax. We do not tax it at all. So there is no problem.

MR. CHAIRMAN (Thiru S. KANDAPPAN) : Before I call the next hon. Member to speak, I have to inform the House that the hon. Member, Dr. Hande has asked me to allot five minutes for

[1972 மார்ச் 24]

[Mr. Chairman]

him to speak. I have given him 12 minutes. We are not at the mercy of any Member or Minister or Chair but we have to function according to the basic rules. That is the only point.

Thiru Narasimhan will now speak.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விற்பனை வரி மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொது விற்பனை வரியின் மூலம் அரசுக்கு 105 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூறுது. அதில் கலால் விற்பனை வரியினால் 35 கோடி கிடைப்பது போக மிச்சம் 70 கோடி ரூபாய்தான் இதிலிருந்து வருகிறது என்பது பொருள். 1966-67-ல் $2\frac{1}{2}$ சதவீதம் என்றிருந்தபோதிலும் இந்த விற்பனை வரியின் மூலம் ரூ. 50 கோடி கிடைத்தது. இன்றையதினம் $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் என்று சொல்லும்போது 70 கோடி கிடைக்கிறது பர்சன் டேஜ் உயர்ந்திருக்கிறது, அதற்கேற்றந்தோல்தான் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதே தவிர வரி ஏற்படக்கூடிய கண்டுபிடித்துவிட்டோம், வரி ஏயப்புகளைத் தடுத்தாவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலும் வியாபாரிகளை மிகவும் தரக்குறைவாக சில கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அரசியல்வாதியை எடுத்தாக்கொண்டாலும் வியாபாரிகள் என்றால் திருடன் என்று சிலப்பர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளில் ஒருசிலர் தவறு செய்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக அவ்வளவு பேர்களும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வந்துவிடுமா?

இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தருகிற வியாபாரிகளைப் பற்றி தவறுகள் சொல்லுமுகளைத் தவிர பல்வேறு துறைகளில் பல பேர்கள் இன்று வரி ஏய்த்து வருகிறார்கள். நான் சொல்வது சிலருக்கு வருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்று எவ்வளவோ வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கக்கூடிய வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி நான் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெறக்கூடிய டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வழக்கறிஞர்கள் இன்று வருமான வரி கட்டுகிறார்கள்? எவ்வளவு டாக்டர்கள் இன்று வருமான வரி கட்டுகிறார்கள்? எவ்வளவு கட்டுகிறார்கள் அவர்கள்? அவர்கள் கணக்குகளை சரியாக வைத்துக்கொள்கிறார்களா? அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளை திருடர்கள் போன்று கருதிக்கொண்டு பலர் இன்று டேசி வருகிறார்கள். நான் எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவுசெய்து இப்படிப்பட்டதொரு மனப்போக்கை மாற்றிப்போள்ள வேண்டும் என்று வியாபாரிகளை தயவுசெய்து இனிமேல் திருடர்கள் என்று சொல்லாதீர்கள். தமிழ்நாட்டிற்கு, நம் அரசுக்கு பெரும் வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் வியாபாரிகள். அப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளை நாம் தரமடிக நடத்த வேண்டும்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு ஏ. சி. நரசிம்மன்]

இன்றையதினம் விற்பனை வரி இலாகா அதிகாரிகள் திடீர் திடீரென்று இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்கிறார்கள். செய்யட்டும், வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதனால் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அப்படிக்கிடைத்திருக்கக்கூடிய வருமானம் 1½ கோடி ரூபாய் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த 1½ கோடி ரூபாய்க்காக இவ்வளவு பெரியதொரு சமுதாயத்தை தொல்லைக்கு ஆட்படுத்த வேண்டுமா என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சில வியாபாரிகள் ஒருமுனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், சிலர் வேண்டாமென்று சொல்லுங்களே என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் வியாபாரிகள், அரசாங்கம், அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு முகசுட்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி எந்தமுறையில் இனிமேல் வாவிதிப்புகள் இருக்கவேண்டும் என்று ஆலோசித்துப் பார்த்து இப்போதுள்ள சட்டத்தை மாற்றியமைத்திட வேண்டும். முகசுட்டு மாநாடு ஒன்று நடத்தி அதன் முடிவுகளின்பேரில் இந்த சட்டமன்றத்தில் ஒரு வொயிட் பேப்பர் வைத்து புதிய ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கக்கூடும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் சென்ற ஆண்டு ரூ. 20,000 என்றால் இந்த ஆண்டில் எப்படியாவது கணக்கில் கூட்டிப் பார்த்து 25,000 ரூபாய் என்று போட்டு விட்டு வரி விதிப்பதில்தான் சண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஒருவருக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் அதில் எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் ரூ. 5,000 என்றால் அந்த முதல் 5,000 ரூபாய்க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த 5,000 ரூபாய்க்குத்தான் வரி போடப்படுகிறது.

அதுபோல் டேர்ன் ஓவர் 30,000 ரூபாய் என்றிருந்தால் 25,000 ரூபாய் டேர்ன் ஓவருக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுத்துவிட்டு மீதியுள்ள 5,000 ரூபாய்க்குத்தான் வரி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கம்பவுண்டிங் இப்போது ஒரு லட்சம் என்றிருப்பதை 2 லட்சமாக உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்தினால் வியாபாரிகளுக்கு தொல்லைவில்லாமல் அவர்கள் வரி கட்டமுடியும். உங்களுக்கும் பலபேர்கள் கணக்கு வை சரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும் பிரச்சையும் குறையும். ஆகவே இந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், அப்பீல் என்று வரும்போது ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போகிறார்கள். அங்கூட அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் கீழே இருந்து வருவதை கொஞ்சம் குறைத்துப் போடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் வருமானக் குறைந்துவிடுமே என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ட்ரிப்ப்யூனலில் ஒரு வியாபாரியும் இருக்க வேண்டும். ஒரு நீதிபதி, ஒரு அதிகாரி, ஒரு வியாபாரி என்றிருக்க வேண்டும்.

[1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ட்ரிப்பூனலில் இப்போது நீதி பதிதான் இருக்கிறா.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: நான் கேட்டுக்கொள்வது மூவர் கொண்ட தொரு ட்ரிப்பூனல் அமை வேண்டும். அதில் ஒரு வியாபாரியும் இருந்தால் வியாபாரிகளுக்கு வேண்டிய நீதி கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

பின்னர் 13 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் என்று போடுவதால் என்ன நடக்கிறது என்றால் இங்குள்ளவர்கள் கூட ஆந்திராவிற்குச் சென்று லாரிகளையும் பஸ்களையும் வாங்குவதில் ஈடுபடுகிறார்கள். காரணம் அங்கு வரிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அங்கு 12 சதவிகிதம் என்றிருக்கிறது. எனவே அங்கிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரி வருமானம் குறைகிறது. ஆகவே 12 சதவிகிதத்துக்கு மேல் போகாது பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய கோரிக்கையையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து அனுதாபத்தோடும் பரிதாபத்தோடும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பந்தய வரி பற்றி அருமை நண்பர் ராஜா அவர்கள் நன்கு பேசினார்கள். கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். யாருக்கு குதிரைகள் வாங்க கடன் கொடுக்கிறார்கள்? தங்களுக்கு யார் வாக்குகள் அப்பார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுத்து ஸ்டேவோர்ட்ஸாக ஆவதற்குக் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர கடன் கேட்பவர்கள் அத்தனைபேர்களுக்கும் கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அங்கு நடக்கும் பல்ஹம்பாஸ் காரணமாக குதிரைப் பந்தைய சங்கத்தை அப்சே ஏற்று நடத்தினால் இரண்டு கோடி ரூபாய் அல்ல மேற்கொண்டும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும் அரசுக்கு. மூன்று கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து அதை நாட்டுடமை ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையின்மீது உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்து பதில் அளிக்கிறேன். எந்தக் கருத்தும் விடுபடாது என்று நினைக்கிறேன். என்னெனில் குறைவான உறுப்பினர்கள்தான் கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் குறை இல்லை என்று மட்டும் தெரிகிறது.

குறை இல்லாத ஒரு இலாகா, ஆனால் நிறைய சம்பாதித்திருக்கிற ஒரு இலாகா இந்த வர்டனை வரி இலாகா. துவக்கத்தில் இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு, இந்த இலாகாவில் பணியாற்றி அகால மரணமடைந்த திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் நான் அரசாங்கத்தின் சார்பில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு ப. உ. சண்முகம்]

பொதுவாக, பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வியாபாரிகள் மீது அதிகமாகக் கொடுமை செய்யக்கூடாது, ஹார்ஸ்மென்ட் கூடாது என்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதேபோல் எங்கும் நடப்பதாக இல்லை. சிற்சில இடங்களில் தவறுகள் நடக்கலாம். ஒரு பெரிய இலாகா, 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் ஒரு இலாகாவில் ஆங்காங்கு சில தவறுகள் நடக்கக்கூடும். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து நிச்சயம் அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு என்ன வழி என்று யோசிக்கலாம். நண்பர் நரசிம்மன் அவர்கள் பேசும்போது முக்கூட்டு மாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே அட்வைஸரி கமிட்டி வைத்திருக்கிறோம். அதிகாரிகள், அரசாங்கம், வியாபாரிகள் இவர்களைச் சேர்த்துத்தான் அட்வைஸரிக் கமிட்டி வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி ஆண்டுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு முறை கூடுகிறது.

சட்டச் சிக்கலைப் பற்றி யோசிக்கிறோம். ஆலோசித்துப் பார்க்கிறோம். அந்தக் குழு செய்கிற சில சிபார்சுகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

நல்ல பெயர் வாங்கிக்கொண்டு இந்த இலாகா பணியாற்றுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். நண்பர் நரசிம்மன் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள், வியாபாரிகளைத் திருடர்கள் என்று எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள் என்று. யாருடைய அப்படி நினைக்கவில்லை. அரசாங்கமும் நினைக்கவில்லை, அதிகாரிகளும் நினைக்கவில்லை. ஏன் அப்படி நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறீர்கள்? வியாபாரிகள் நல்லவர்கள். அவர்களாகப் பார்த்துத் தான் அரசாங்கத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய் வருவதுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாரோ சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். எல்லா வியாபாரிகளையும் அரசாங்கம் குற்றம் காணுது. சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நண்பர் லத்தீப் அவர்கள்கூட ஒப்புக்கொண்டார்கள். சில வியாபாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு வாதத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த தோல் பொருள்களின் மீது வரி போடுவதன் காரணமாக விலைகள் உயர்ந்து, அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, வாணிபம் பாதிக்கப்பட்டு, இப்படி நாட்டின் பொருளாதாரமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

இந்த விற்பனை வரி இலாகாவிலே கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரத்தை பார்க்கிறீராது எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களேதவிர எந்த அளவுக்கு வாணிபம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இலாகாவின் மொத்த வருமானத்தைப் பார்க்கிறபோது எந்த அளவுக்கு வாணிபம் பெருகியிருக்கிறது என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும். வாணிபம் பெருகியதால் தான் அதிக வருமானம் வந்திருக்கிறது. வரி உயர்த்தியதால் வருமானம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்வது தவறான கருத்தாகும். வரி உயர்ந்தது என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டுதான் உயர்த்தினோம், 3% லிருந்து 3½% ஆக சென்ற ஆண்டுதான் உயர்த்தினோம்.

[1972 மார்ச் 24]

THIRU M. A. LATHEEF: The amount of tax that is given in the official statement does not necessarily indicate increase in trade level. Squeezability of the tax is there and with elasticity and squeezability, tax level gets changed. Therefore along with the official statement, a statement pertaining to trade development may also be useful not only to legislators but also to commercial and economic field.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி, வியாபார வளர்ச்சி, இசைநூல் நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கிற வளர்ச்சிகளை இந்த வணிக வரி இலாகாவின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால், இருக்கிற ஒரே வழி வரியின் மூலமாகக் கிடைத்து இருக்கும் வருமானத்தை வைத்துத்தான். 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 103 கோடி வந்திருக்கிறது—இந்த ஆண்டு 106 கோடி வரும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கணக்கு எடுத்து இருக்கிறோம்—நிச்சயமாக 106 கோடி வசூல் செய்யப்படும் என்று கருதுகிறோம். சென்ற ஆண்டு 96 கோடி, இந்த ஆண்டு 106 கோடி என்றால் 10 கோடி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால்—வியாபாரம் பெருகியதால் இது வளர்ந்திருக்கிறதே தவிர, வாகனம் பெருகியதால் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வியாபாரியைக் கசக்கப் பிழிந்ததால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது எங்கேயாவது இந்த இலாகா னர் வியாபாரியைக் கசக்கப் பிழிந்தார்கள் என்று சொன்னால், தவறு நடந்திருந்தால், அதைச் சுட்டிக்காட்டலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நாட்டில் வரி அதிகமாகப் போடுவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். வரி அதிகமாகப் போட்டிருப்பது என்று சொல்லு விற்பனை வரி 3% விந்து 3½ உயர்த்தி இருக்கும் சர்சார்ஜ் 5%.. உடிஷனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 5%.. அடிஷனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ரூ. 10 இடப்பட்டிருக்கிற மேல் விற்பனை மாதல் உள்ள வணிகர்கள் மீது 5%.. (இது மோட்டார்ஸ் விரிட் போன்றவற்றின் மீது) போடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாக அரசாங்கம் போட்ட புது வரியின் மூலமாக கிடைத்து இருக்கும் வருமானம் ரூ. 6½ கோடியாகும்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த 5% சர்சார்ஜ் போட்டதால் எவ்வளவு வருவாய் வந்திருக்கிறது? அதில் எவ்வளவு நகர முன்னேற்றத் திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இந்த இலாகாவின் மொத்த வருமானத்தையே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத்தான் செலவு செய்து கொண்டுவருகிறோம்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: சென்ற ஆண்டு இந்த 5% சர்சார்ஜ் சென்னை, மற்ற பெரிய நகரங்களுக்குப் போடப்பட்டபோது அந்த சர்சார்ஜ் லிருந்து வரும் வருமானம் அந்த நகரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அந்த 6½ கோடி ரூபாயில் எந்த அளவுக்கு செலவு செய்யப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்து இருக்கும் வருமானம் ரூ. 205.66 லட்சமாகும். சர்சார்ஸ் ஆன் சேல்ஸ் டாக்ஸ் (மோட்டார் ஸ்பிரிட் மூலமாக கிடைத்தது ரூ. 122.97 லட்சமாகும். ம டிராயிண்ட் டாக்ஸ் 3.1 லிருந்து 3.5 லுடைய மூலமாக கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 271.38 லட்சமாகும். அடிஷனல் சர்சார்ஸ் ஆன் என்ட்ரெஸ்ட்மெண்ட், பெட்டிங் டாக்ஸ், இப்போது புதிதாக போடப் பட்டிருக்கும் பங்களா தேஷ் நிதிக்காக போடப்பட்டிருப்பது, மூலம் கிடைப்பது ரூ. 48.6 லட்சமாகும். பொத்தமாகச் சேர்த்த ரூ. 6.5 கோடிக்கும் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. வரி அதிகமாகப் போட்டு விட்டதால் வருமானம் பெரியிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல, வரி உயர்த்தியதால் தான் வருமானம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்று திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் சொன்னார்கள். பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மறைக்கப்பட்ட கணக்குகளை கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது வரி போட்டு இருக்கிறோம்.

பொதுவாக உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் ரொம்பவும் சலுகை காட்டி வருகிறது. பலதரப்பட்ட தொழிற் போராட்டங்களால் தொழில் பாதிக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்காக நன்மை செய்கிற நேரத்தில் நாட்டின் உற்பத்தி பாதிக்காத அளவுக்கு தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அரசால் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கருதிச் சொல்கிறேன். நீங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனினும், நாட்டில் ஏற்பட்ட தொழிற் போராட்டங்கள் காரணமாக நமக்குவரும் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது போராட்டங்கள் ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை இப்படிப் போராட்டங்கள் ஏற்படுவதால் நமக்கு வரும் வருமானம் விற்பனை வரி எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை, கணக்கை எடுக்கச் சொன்னேன். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் படிக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் போராட்ட நேரங்களில் நாட்டின் உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, நாட்டின் விற்பனை வரி எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பொருளாதாரம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தொழிற்சங்கத்தலைவர்களும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெக்ஸ்டைல் ஸ்டிரைக் மூலம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இழப்பு ரூ. 65 லட்சம். பனியன் பாக்டரியில் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 7 லட்சம் சிம்சன் குரூப் வேலை நிறுத்தத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 22.9 (23.00) லட்சம். கோ-ஸலோ பாலிசி இன் தி அரோக் லேலண்டு மூலமாக இழப்பு ரூ. 1.5 லட்சம் ஸ்டிரைக் இன் தி சுகர் பாக்டரி ரூ. 2.14 லட்சம். நெய்வேலியில் இருக்கும் உரத் தொழிற்சாலை மூடப் பட்டதால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 6 லட்சமாகும். மொத்தம் ரூ. 1,20,000 லட்சம் அரசுக்கு இந்த வேலை நிறுத்தங்களினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வரவேண்டிய வருமானம் அரசுக்கு வரவில்லை. இவ்வளவு பெரிய தொகை இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள்

[திரு ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 24]

மீது குறை சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தத்தால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட வருமான இழப்பை அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் காட்டிய கணக்குப்படி இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் காட்டிய கணக்கு சரி. இதனால் வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பெரும் வியாபாரிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது இல்லை. சிறிய வியாபாரிகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சிறு வியாபாரிகளுக்கு இப்போது நீங்கள் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பது ரூ. 25,000. இது மிகவும் குறைவு. காரணம் ரூ. 25,000 ஒரு ஆண்டு காலத்தில் செய்வது என்று சொன்னால் அது ரொம்பச் சாதாரணம் அதிலே ஒரு சிறு திருத்தம் கேட்கிறேன் தயவு செய்து ரூ. 25,000 என்று இருப்பதை ரூ. 30,000 என்று உயர்த்தித் தர வேண்டும். அவர்களுக்கு கணக்கு வைக்கத்தெரியாது. சிலர் ஒழுங்காக வைத்து இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, இதை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் ரூ. 10,000 வரைதான் வரியில்லாமல் இருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனபிறகு ரூ. 15,000 வரை வரி இல்லை என்று அதை உயர்த்தினார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் வந்ததற்குப் பிறகு அதை ரூ. 25,000 என்று உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ரூ. 50,000 வரை காம்பெளண்ட் செய்ய லாம் என்று இருந்ததை, ரூ. 75,000 என்று உயர்த்தப்பட்டது. இன்று அது ரூ. 1 லட்சம் என்ற அளவுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரம்பை உயர்த்தியதன் மூலம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளித்ததன் மூலம், காம்பெளண்டிங் டாக்ஸ் அளவு உயர்த்தியதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழப்பு ஏறக்குறைய ரூ. 40-45 லட்ச மாகும். இவ்வளவு பெரிய தொகை இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரூ. 25,000 என்பதை ரூ. 30,000 என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அப்புறம் ரூ. 30,000லிருந்து ரூ. 35,000 ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். இப்படி போய்க்கொண்டேயிருக்கும்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தினார்கள். கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் ரூ. 30,000-க்கு உயர்த்தியதாக இருக்கட்டும். தயவுசெய்து ரூ. 30,000-க்கு உயர்த்திக் கொடுத்து சிறு தொழில்களுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். சிறு வியாபாரிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல துறைகளிலும் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியானபடி கணக்கு வைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் போய் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள். ஏதோ அவர்கள் ஏமாற்றுவதாகக் கருதுகிறார்கள். கூட ரூ. 5,000 சேர்க்கவேண்டும் என்று மிகவும் புணியோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, திடீரென்று அறிவிப்பதற்கு இயலாது. வரிச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதிலே தவறு இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய இழப்பு எவ்வளவு என்பது பற்றிக் கணக்கிடப்படவேண்டும். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியில் அது சாத்தியம் அல்ல என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையில் நிறையச் சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் இந்த இலாகாவில் டாக்ஸ் கன்செஷனைப் பற்றி தெரிவித்தார்கள். உணவுப் பொருள்களுக்கெல்லாம் வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஏற்கனவே சில உணவுப் பொருள்களுக்கெல்லாம் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது எதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அரிசி, நெல் இவைகளுக்கெல்லாம் வரி கிடையாது.

அதேபோல் சோளம், கம்பு இவைகளுக்கெல்லாம், மில்லெட்ஸ்-க்கு வரி கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கிற வரி, கோதுமைக்கு மட்டும் ஒரு பெர்சென்ட் வரி இருக்கிறது. என்னெய், பருப்புக்கு வரி இல்லையா என்று கேட்டால் வரி இருக்கிறது. இந்த வரிக்களையெல்லாம் நீக்க முடியுமா என்றால், இப்பொழுது நீக்குவதற்கு இல்லை. ஆனால், பொதுவாக 1967-க்குப் பிறகு, இதை அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள், ஏறக்குறைய 107 பொருள்களுக்கு வரிச் சலுகைகளும், வரி விலக்குகளும் அளித்திருக்கிறோம். நிறைய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தேங்காய்க்கு மட்டும் விலக்கு அளித்திருப்பதன் மூலம்.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கள்ளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, எல்லா உணவுப் பொருள்களுக்கும் வரிவிலக்கு அளிப்பது பற்றி அரசாங்கம் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கள்ளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. வரி போடவில்லை. அதில் சில கஷ்டங்கள், சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சாராயம் எங்கே உற்பத்தியாகிறதோ அங்கே கணக்கு எடுத்து வரியைப் போடலாம், அதே போல மரத்திலிருந்து கள் இறக்கும்பொழுது, மரத்தைக் கணக்கு எடுத்து வரி போடவேண்டும். அதைப் பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம் என்று முகல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மையார் சொல்வதை இந்த அரசாங்கம் தட்டுவதில்லை. பஸ் லீலிங் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார், உடனே கொண்டுவந்தோம். இப்பொழுது கள்ளுக்கு வரிபோடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார், பார்ப்போம், அதையும் யோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிறைய வரிச் சலுகைகள் அளித்திருக்கிறோம். திரு லத்தீப்கூட சொன்னார்கள். வரி போடுவதால் பொருளின் விலைகள் கூடாதா என்று கேட்கப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். “ஹோட்டல்களுக்கு நீங்கள் வரி போடுவதால் விலைகளெல்லாம் அதிகரிக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். இடூலி

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 24]

விலையைக் குறைப்பதற்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தேங்காய்ச்சு இருந்த வரியை நீக்கியதனால், அதன் விலை குறைந்ததா என்றால் விலை குறையவில்லை. தேங்காயின் மீதுள்ள வரி நீக்கத்தால் அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 25 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டதே தவிர, அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டதா என்றால். நிச்சயம் இல்லை. அதே போலத் தான் ஹோட்டல்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால், பொருள்களின் விலை குறையுமா என்று கேட்டால், நிச்சயம் குறையாது. மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா என்றால், இல்லை. ஆகவே, வரி விலக்கு அளிப்பது என்பது இயலாத காரியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலை கூடிவிட்டது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். ஏறக்குறைய 21% பொருள்களின் விலை கூடியிருப்பதாகக் கணக்குப் போட்டு சொன்னார்கள். எத்தனை மல்டி பாயிண்டு, எத்தனை முறை பெருக்கிறோ தெரியாது. எத்தனையோமுறை பெருக்கிக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அத்தனை முறை எங்களுக்கு வரி வருவது இல்லை. அதிகமாக வந்தால் மூன்று பாயிண்ட்ஸ், மூன்று முனைகளில்தான் வரி வருகிறது. மல்டி பாயிண்டு என்ற பெயராலே அதிகமாக பெரும்பாலும் இன்னு முனைகளில் தான் வரி வசூலிக்கிறோம். ஏதேனும் சில பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மூன்று பாயிண்டுகளில் வரி வருமே தவிர, 21 சதவீதம்....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ப்ரொடக்ஷன் ஆகுப் பொழுது, ரா மெட்ரியல் மூன்று தடவைகள், அதற்குப் பிறகுப் ப்ரொடக்ஷன் பாயிண்டு வரும் பொழுது, மார்க்கெட்டிற்கு வரும்பொழுது என்று சொன்னேன்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இங்கு சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளாக ஒரு மாறுமப்பொழுது, அது வேறு பொருளாகக் கருதப்படும். நாம் பேசும்பொழுது சபத்தில் அம்மாதிரி விதிகள் இருக்கின்றன வெவ்வேறு பொருள் ஆகும்பொழுது இன்னொரு வரி வரத்தான் செய்யும். அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

தோல் பதனிடுவதுபற்றி, அதன் மீதுள்ள வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெள்ளாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகிற தோலுக்கு வரி கிடையாது. விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு கொண்டு வந்து பதனிடும் தேலுக்கு வரி போடப்படுகிறது. வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகிற தோலுக்கு சி.எஸ்.டி. இல்லை. பதனிடப்பட்ட தோலுக்கு ஏதேனும் ஒரு முனையில் வரி உண்டு. இந்த வரி போடுவதற்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் விரும்பவில்லை, அந்த விஷயம் நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற காரணத்தினால்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இதைக் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லி விடுவது நலம் என்று கருதுகிறேன். வெள்ளாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யின்ற தோலுக்கு வரி இல்லை என்பது உண்மை. 'தே ஹாவ் பீன்

1972 மார்ச் 24]

(திரு. எம். ஏ. லத்திப்)

எக்ஸெம்பெட்' அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. வெளிநாடுகளில் இந்தத் தோலுக்கு உரிய விலைகளை நிர்ணயிக்கும்பொழுது, திடீரென்று இன்சால்வெண்டாக மாறிவிடுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து டாக்ஸ் அரி யாஸ் கலெக்ஷன் செய்யும்பொழுது நொந்துபோய் இருக்கிறார்கள். அப் பொழுது போய் அவர்களை நெருக்கும்பொழுது வியாபாரத்தை அவர்கள் மூடிவிட்டு, உண்மையாகவே இன்சால்வெண்டு பெடிஷன் கொடுக்கும் நிர்மைக்கு நொந்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரம் பாதிக்கப்பட்டு, தொழில் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி விஷயங்களெல்லாம் எல்லோருக்கும் இல்லை. டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ணவேண்டியதுதான். டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ண மல் கவர்ன்மெண்டு மட்டத்த முடியாது. அதுமாதிரி வியாபாரிகளுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்றுதான் நான் வேண்டிக் கொண்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற அம்மாதிரி வியாபாரிகளுக்கு தவணை கேட்டால், 20 தவணை 30 தவணை என்று கொடுக்கிறோம். 20 மாதங்கள் 30 மாதங்கள் தவணை கொடுக்கிறோம். தவிர்க்க முடியாத காரணம் ஏற்பட்டு, ஒன்றுமே இல்லாத வியாபாரியாக இருந்தால், அப்படிச் சொல்வதில்லை. வியாபாரமே நொடித்துப் போய் நொந்துபோயிருக்கும் வியாபாரியாக இருந்தால் தவணை கொடுக்கிறோம். ஆனால், சொத்தை வேறு ஒருவா பேரில் எழுதி வைத்துட்டு, அரசாங்கத்தை ஏமாற்றவேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடிய வியாபாரியாக இருக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே நொந்துபோய் இடக்கக்கூடிய வியாபாரியாக இருந்தால், வரி தவணையைப் பற்றி அரசு சலுகை காட்டுகிறது. சட்டத்தில் அதற்கு விதி இருக்கிறது. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் வரித் தவணை கேட்பதற்கு தாராளமாக இடம் இருக்கிறது. ஆனால், எல்லோரும் இதை வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறையின்கீழ் தவணை கேட்கமுடியாது.

திரு. லத்திப் அவர்கள் பேசும்பொழுது உண்மையிலேயே விற்பனை வரியை மட்டும் எல்லோரும் ஒழுங்காக கட்டினால், வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் கட்டினால், வேறு வரியே இந்த அரசுக்குத் தேவையில்லை. ஆகவே, வரக்கூடிய அவ்ளவு வரியையும் வசூலிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அதைத்தான் நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய 200 கோடிக்குப் பக்கத்தில் வசூலிக்க வேண்டிய இலாகா விற்பனை வரி இலாகா. நிறைய ஏய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதைத் தடுக்கவேண்டும், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சினிமா கட்டணத்தின் மேல் தமாஷா வரி போடப்பட்டிருக்கிறது; இதில் எப்படி ஏய்ப்பைத் தடுப்பது என்று எத்தனையோ முறைகளில் யோசித்துப் பார்த்தோம். இப்பொழுது பல இடங்களில் ட்யூப்ளிகேட் சீல் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தப்பான போலிடிக்ஸ்களை விற்றுக்கொண்டு சென்னையிலே ஒரு கொட்டகை நடந்து கொண்டிருக்கிறது; அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற விதிபுறையைப் பொறுத்த வரையில், நீதிமன்றத்திற்கும், நமக்கும் என்ன காரணமோ, ஒத்துக்

(திரு. ப. உ. சண்முகம்)

[1972 மார்ச் 24]

கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாக சென்னையில் ஒரு சினிமா கொட்டகை தாங்களாகவே வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிட்டது போல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த சினிமா கொட்டகையின் பெயர் மகாராஜா டாக்கீஸ் என்ற பெயரில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வரி பாக்கி இருந்தது. வரி பாக்கி இருந்தபொழுது அவர்கள் வரி இல்லாமல் டிக்கெட் விற்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, அதிகாரிகள் சோதனையிட்டு, அதன்பேரில் மூடப்படுவதற்குப் போடப்பட்ட என்டெர்டெயின்மெண்டு இலாகா உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது. அவர்கள் நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால், நிறுத்தாய்வு கொட்டகை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 100, 350 ஷாப்புகள் போட்டோம். கொட்டகை இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நீதி மன்றத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், கொட்டகையை நிறுத்தக் கூடாது, அதிகாரிகள் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீதி மன்றம் தலையிட்டு, ஒரே ஒரு ஷோ வசூலை அதிகாரிகள் வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டும், இந்த பெடிஷன் முடிவின்ற வரையில் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சென்னையில் ஒரு கொட்டகை, அரசாங்கம் இருக்கிற இடத்தில் என்டெர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் சீல் இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. டி.லி.டி.ஓ. செல்கிறார்கள். ஒரு ஷோ கலெக்ஷன் மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நாங்கள் மீண்டும் ரூ. 40,000 ரூ. 1½ லட்சமாகி விட்டது, அர்ரியர்ஸ் அதிகமாகிவிட்டது, பாக்கியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேடதற்கு இரண்டு ஷோ கலெக்ஷனை வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்று மறுபடியும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டகை நடப்பதை நிறுத்தவில்லை. நமக்கு வசூலிப்பதற்கு உரிமையும் கொடுக்கவில்லை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற வீட்டை ஜப்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. ஜப்தி செய்வதற்குக்கூட இப்பொழுது வழி இல்லாமல் போய்விட்டது, பல சிக்கல்களின் காரணமாக.

DR. H. V. HANDE : Can we not bring in legislation to plug these loopholes so that the Government can be protected?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். இதை சினிமாடோகிராப் ஆக்டிங்கீழ் கொண்டு வருவதா, அல்லது என்டெர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ் ஆக்டிங்கீழ் கொண்டுவருவதா என்பதுதான் பிரச்சனை. சினிமாடோகிராப் ஆக்டிங்கீழ் தான் லைசென்ஸ் ரத்து செய்ய முடியும் என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எந்த அதிகாரி உரிமம் கொடுக்கிறாரோ அந்த அதிகாரியினிடத்தில் தான் அதை ரத்துச் செய்யும் அதிகாரமும் இருக்கிறது. என்டெர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் கமர்சியல் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ்தான் சினிமாடோகிராப் ஆக்டிங்கீழ் தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த மட்டில் போலீஸ் கமிஷனரும், மாவட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். போலீஸ் கமிஷனருக்கும், என்டெர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ்ஸுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறவர்களும் உண்டு.

1972 மார்ச் 24]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆனால், அரசாங்கம் இதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துநிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறது. அதை இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் கூட....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: When there is some arrears of tax, under section (3) of the Act, the licensing authority can stop renewal,

என்று இருப்பதால் அதைச் சரியாக 'எக்ஸ்ஸைஸ்' பண்ணவேண்டும். ரென்யுவலுக்குப் போகும்போது 'என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ்' அதிகாரிகள் விழிப்புடன் இருந்து, கட்டவில்லை என்றால் லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் போகலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போதுள்ள சட்ட விதிகளை வைத்துக் கொண்டு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. நானும் 6, 7 மாதமாக பார்த்துப் பார்த்து எதையும் செய்ய முடியவில்லை. இப்போதுள்ள சட்ட விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அது என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் விதிகளின்படி நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமே தவிர, என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் பாக்கிக்காக வேறு ஒரு சட்டத்தில் வரி பாக்கிக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது இயலாத காரியம். இந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. விரைவில் சட்டம் கொண்டுவரும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இப்படி வரி எய்ப்புகள் நாட்டில் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற்கு அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வரி எய்ப்புக்கு முக்கிய காரணமே தாங்க முடியாமல் வரி போடப்பட்டதுதான். நியாயமாக வரி போட்டால் சலபமாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வரி போட்டதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். 6 கோடி ரூபாய்....

திரு. திருப்பூர் எ. எம். மொய்தீன் : இவ்வளவு துணிகரமாக, ராஜ் தந்திரத்துடன் சர்க்காரை ஏமாற்றி வருகிறவர், அந்தத் தியேட்டர் சொந்தக்காரர் யார் என்று இந்த பேரவைக்கு அறிவிக்கலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தேவையில்லாத ஒன்று. சென்னையில் உள்ள ஒரு சினிமாக் கொட்டகைக்காரர் என்று தெரிந்து கொண்டாற் போதும். நடத்துகிறவர் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார். சினிமாக் கொட்டகைக்குச் சொந்தக்காரர் கூட அல்ல. மகாராஜா தியேட்டர். நான் அதைச் சொன்னால் வேறு பல ரகசியங்களும் வந்து அதைப் பலர் கையாள ஆரம்பித்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஆபத்தாகப் போய்விடும். மேற்கொண்டு விவரிக்க விரும்பவில்லை.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 24]

வரி உயர்வால் வரி ஏய்ப்பு நடைபெறுகிறது என்ற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வரி எவ்வளவு குறைவாக இருந்தாலும் ஏய்த்துவிடலாம் என்று கருதுகிறவர்கள் நாட்டில் உண்டு. எப்படியும் தடுக்கவேண்டுமென்று முயற்சிகள் அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது. வியாபாரிகளைத் திருடர்கள் என்று நினைக்க வில்லை. ஆனால் இந்த இலாகாவில் இருக்கும் “இன்டெலிஜென்ஸ் விங்” அதிகாரிகள் நிறைய வியாபாரிகள் கணக்கைச் சோதனையிட்டு, கணக்குகள் எடுக்கும் காலத்தில் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடம் என்று சேகரித்து நிறைபக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் இன்னொரு பெரிய வியாபாரி. அவர் சித்தூரில்—ஆந்திராவில்—வியாபாரம் செய்ததாக பில் பேட்டு சென்னைக்கு வரவேண்டிய வரியை எமாற்றியிருக்கிறார் ஒரு பெரிய வியாபாரி, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் எமாற்றியிருக்கிறார்கள். அதைக்கூட சமீபத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைத் தெரிவிப்பது முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் நமக்கும் இந்தத் துறையில் சிறு தகராறு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் “ஃபர்டிஸைர்ஸ்” விற்கிறார்கள். இப்போது ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா மூலம் விற்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக விற்ப்போது தமிழக அரசுக்கு வரி பாக்கி கொடுக்கவேண்டும், என்று நாம் கேட்டோம். அரசாங்கமே விற்ப் பணத்தால் எங்களை நீங்கள் கேட்கக் கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். நீங்கள் வசூலித்த வரியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். அது ஒன்று தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஃபர்டிஸைர் மீது வசூலித்து விட்டார்கள். கோதுமை விற்பதற்கு வரி வசூலித்திருக்கிறார்கள். அந்த வரி கொடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் நமக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடைபெறுகிறது. இப்போது எப்.சி.ஐ. மூலம் உரம் விற்கிறார்கள். விற்பனை வரி வசூலித்து விட்டு, வசூலித்ததை தமிழக அரசுக்குக் கட்ட மறுக்கிறார்கள். கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கொடுக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா வியாபாரம் செய்கிறது. வியாபார சட்டப்படி வரி வசூலிக்கும் போது அந்தப் பணத்தை நிறுத்தி வைத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இந்த அரசாங்கத்துக்குக் கட்டித் தான் ஆக வேண்டும். இதை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்திக் கூறி வருகிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 50 லட்சத்தி சொச்சம் எப்.சி.ஐ. இடத்திலிருந்து வரவேண்டும். அதிகாரிகள் புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை மத்திய அரசு கொடுக்குமென்று நம்புகிறேன், கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு வியாபாரி, ஒரு அஸெஸ்ஸி என்று எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோமே, அதுபோல் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா ஒரு அஸெஸ்ஸி, என்று வைத்திருக்கிறோம். விற்பனை வரி வசூலிக்காமல் இருந்திருந்தால் ஒருவேளை நாம் கேட்காமல் இருக்கலாம். ஆனால்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வசூலித்த பின் அவர்கள் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல என்ற முறையில் இந்த அவையின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டு அந்தப் பணத்தை மத்திய அரசாங்கம் தமிழக அரசுக்கு கொடுத்து உதவும் என்று நம்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, with regard to the Oil Refinery at Manali, there was some controversy earlier and the Central Government did not agree with the view of the State Government. I want to know whether that has been solved .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ்நாட்டில் மணலி எண்ணெய் உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும்போது மத்திய அரசாங்கம் எந்த நிபந்தனையும் நம்பித்தில் கேட்கவில்லை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு நிபந்தனை கேட்டார்கள். வெளி மாநிலங்களுக்கு எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யும்போது சென்ட்ரல் சேல்ஸ்டாக்ஸ் விதக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நம்மைக் கேட்கவில்லை. நல்ல வேளையாக அப்போது இருந்த தமிழக அரசும் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அப்படி கேட்காத காரணத்தால் இப்போது மத்திய அரசாங்கம் கேட்பது, வேறு பல மாநிலங்கள் வசூலிக்கவில்லை. நீங்களும் வசூலிக்கக் கூடாது என்று நம்பித்தில் கேட்கிறார்கள். நாம் கேட்பது, வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் எண்ணெய்சு கி.எஸ்.டி. வசூலிக்க உரிமை தந்திருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டு கேட்கிறோம். 3 பர்செண்ட் கொடுங்கள் என்று. ஆந்திராவுக்கும், கேரளாவுக்கும் வேறு பல மாநிலங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லும்போது அப்படி எடுத்துச் செல்லப்படும் அளவுக்கு உள்ள 3% வரி கேட்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது—அந்த வரியைக் கொடுத்து விடுகிறோம். அந்த வரிக்கு தகுந்த அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உபயோகப்படுத்தப்படும் எண்ணெய் மீது வரியை உயர்த்துவோம், அதற்குச் சம்மதமா? என்று கேட்டார்கள். அதற்குச் சம்மதிக்க முடியாது; இன்றைக்கு கி.எஸ்.டி.க்காக தமிழக மக்கள் மீது வரி போடுவது சரிதல்ல. அதை ஈடு கட்ட வரி உயர்வு கூடாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவித்தோம். இந்த தமிழக அரசு அதிகாரிகள் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று விசாரித்து வரச் சொன்னோம். விசாரித்த பிறகு, கேரள அரசாங்கம் நம்மைப் பின் பற்றி அவர்களும் அந்த வரியை புதிதாக போடுவது என்று தீர்மானித்து இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்மைப் போல் அவர்களும் வரி போடுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் நம் முதலமைச்சரை வரும்படி எழுதியிருக்கிறார்கள். பலமுறை கடிதங்களும் வந்திருக்கின்றன. அடுத்த முறை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது விவாதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேறு பல மாநிலங்களும் இந்த வரிக்கு சம்மதித்து விட்டதால் தமிழக அரசு கேட்கும் வரி நியாயம் என்று நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. எனவே மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்கும் வரி கட்டும் என்று நம்புகிறேன். சுமுகமாக முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 மார்ச் 24]

மற்றப்படி குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். 'ஐ.ஜி. ஸ்வேர்டாக இருக்கும் காரணத்தால பெரிய தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. என்று கே. எம். எஸ். பேசும்போது தெரிவித்தார்கள். ஐ.ஜி. அவர்களை முதலமைச்சர் போட்டிருப்பது எந்தக் காரணத்துக்காக? இங்கே உள்ள குற்றவாளிகளை மட்டுமல்ல, அங்கே தவிர செய்கிறவர்களையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றுதான் முதலமைச்சர் போட்டு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அங்கே கண்டுபிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே அவர் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அவர்களுக்கு இவ்வளவு பணம் கொடுப்பதா? 22½/· ஏன் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிப்போம். இதைப் போல் அங்கத்தினர்கள் நல்ல யோசனை சொல்லும்போது இலாகா அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். நிச்சயம் அதைப் பரிசீலிப்போம்.

இப்போது மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வரி போட்டிருக்கிறது. “ராபின் டிக்கட்” பரிசுச் சீட்டில் பரிசு அதிகம் பெறுகிறவர்களுக்கு வரி உண்டு. அதே போல் குதிரைப் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறும் பணத்துக்கும் வரி உண்டு. மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. இதை நாமே போடுவதாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தோம். திடீரென்று மத்திய அரசாங்கம் அதைப்போடுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே தமிழ்நாடு அரசாங்கம் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாம் போடுவதற்கு முன்பு அவர்கள் போட்டு விட்டார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, is there any proposal to increase the number of Government representatives in the Race Club as there is only one representative, I.G. of Police, as illegal betting to the extent of several lakhs is going on inside the Race Club?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சென்ற ஆண்டுவரை அரசாங்கத் திற்கு வரியை வசூலித்துக் கொடுப்பதற்கு ரேஸ் கிளப்புக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6,000 ரூபாய் கொடுத்து வந்தோம். இப்போது அது தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த முறைக்குப் பதிலாக அரசாங்க அதிகாரிகளை அனுப்பி வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அடுத்து ரேஸ் கிளப்பில் இல்லீகல் பெட்டிங் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து நிறைய அரசாங்க அதிகாரிகளை ஸ்டூவெர்ட் ஸாகப் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன, அதற்கு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்; திருத்தவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட திருத்தம் வந்தவுடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: இரண்டே இரண்டு பேர்களைத்தான் போடுவதாகச் சொன்னார்கள்.

[1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : சட்ட திருத்தம் வந்தபின்பு அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

ரேஸ் கிளப்பை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை தெரிவிப்பதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

வரி செலுத்த வரும் வியாபாரிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும்; குறிப்பாக அவர்கள் வசதியாக வந்து தங்கியிருந்து, உட்கார்ந்து பேசி, வரி செலுத்துவதற்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக எல்லா விற்பனை வரிக்கட்டடங்களிலும் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். 10½ கோடி ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூற வியாபாரிகளுக்கு இந்த வசதியை அரசாங்கம் நிச்சயமாகச் செய்து கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு மானியத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வகட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, the Hon. Minister has just now stated that the Central Government are consistently refusing to hand over the amount that is due to the State Government. That is a very serious matter. On what specific ground the Central Government have refused to pay that amount. Will the Government be pleased to place the correspondence that took place between this Government and the Central Government on the table of the House ?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Dialogue is going on and it is not yet over. I hope it will be over soon.

திரு . கி. நரசிம்மன் : அமைச்சரவர்கள் ரேஸ் கிளப்பில் அரசாங்க ஸ்டூவர்ட்ஸ் அதிகமாக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போதே அரசாங்கத் தாப்பிலே நான்கு ஸ்டூவர்ட்ஸ் போடவேண்டுமென்று கண்டிஷன் போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ரேஸ் முடியப்போகிறது. அந்த கண்டிஷன்படி ஸ்டூவர்ட்ஸ் போடப்படவில்லை. சட்டத்தைத் தக்கபடி திருத்திவிட்தான் அதிகமாகப் போடமுடியும். ஜெனரல்பாடியில் அந்த சட்டத் திருத்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நிறைவேறிய உடன் போட்டுவிட்டால் என்று சொன்னார்கள். ஜெனரல்பாடியில் தீர்மானம் நிறைவேறினால் தான் சட்டத்தைத் திருத்தமுடியும் ஆனால் இது வரையிலும் ஜெனரல் பாடிக்கு அந்தத் தீர்மானம் போனதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியே காலத்தை கடத்திவிட்டார்கள். எனவே அடுத்த ஆண்டு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்குள் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

[1972 மார்ச் 24]

திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அடுத்த ஆண்டுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்தாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய விபரங்களைச் சேகரித்து வருகிறோம். சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ரேஸ் கிளப்பும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டத்திருத்தம் வந்தவுடன் ஜெனரல்பாடியில் வைத்து அங்கீகாரம் அளிப்பார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதுபற்றி சந்தேகம் வேண்டாம். நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு கே.டி. கே. தங்கமணி : வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு ஒரு குழு போட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் குழு ஏதாவது சிபாரிசுகள் செய்து, அதன் பலனாக வரி ஏய்ப்புகள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இந்த மகாராஜா சினிமா தியேட்டர் வரி ஏய்ப்புக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதுபோல், எல்லா இடங்களிலும் வரி ஏய்ப்புகளை கண்டுபிடிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா? இதைத் தடுப்பதற்கு சட்ட இலாகா என்ன ஆலோசனை சொல்லி இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : மகாராஜா சினிமாத் தியேட்டரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அதவும் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற எண்ணியுள்ளோம். வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுப்பதற்கு குழு போட்டிருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. இதிலே இன்டலிஜென்ஸ் விங் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த விங் வரி ஏய்ப்புகள் நடைபெறாமல் இருக்க கண்காணிப்போடு இருக்கிறது. அவ்வாறு இருந்தும் சில தவறுகள் நடைபெற்று விடுகின்றன. எனவே, ஒரு மாற்று வழியாக, தக்கமுறையில் சட்டம் கொண்டுவர எண்ணியுள்ளோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து, வாக்கெடுப்பு.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானமும், திரு பி. வெங்கடசாமி அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானமும், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் தமது இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப்பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—“நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்,—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,30,96,000-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1972 மார்ச் 24]

[பேரவைத் தலைவர்]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 5-பத்திரப் பதிவுத் துறை;

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34-எழுது பொருள்-அச்சத்துறை”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது “மானியக் கோரிக்கை எண் 5-பத்திரப் பதிவுத் துறை”, “மானியக் கோரிக்கை எண்-34. எழுது பொருள் அச்சத்துறை” ஆகிய இரு மானியக் கோரிக்கைகளும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு என்.வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள எனது அறிக்கைகளை @ சட்டப்போவைக் குறிப்பில் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு என். மருதாசலம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசாங்க அச்சகத்தின் மீதுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நமது சென்னை யிலே அரசாங்க அச்சகம் 40 இடங்களில் இருக்கின்றன. இந்த 40 இடங்களிலும் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 3,000 பேர். இந்த 3000 தொழிலாளர்களுக்கும், மாதம் பூராவும் வேலை செய்து எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறோம் என்று தெரியாது. காரணம் அவர்களின் சம்பளம் சம்பந்தமான விபரங்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது.

மில்லில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்துடன், அவர்களின் சம்பளம் விபரம் அடங்கிய ஒரு சீட்டும் கொடுக்கிறார்கள். அதில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களின் சம்பள விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதே மாதிரி இந்த அச்சகத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படி, பிராவிடென்ட் பண்டு போன்ற விபரங்கள் அடங்கிய சம்பளப் பில்லையும் சம்பளத்துடன் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் சம்பள விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மவுண்ட் ரோடில் ஒரு அச்சகம் இருக்கிறது. அதில் பெண்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த பெண்கள் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கான அதிகப்படிச் சம்பளமும் கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் அங்கே சில சமயங்களில் ஆள் மாறாட்டம் நடக்கிறது. அதாவது அங்கே வேலை செய்கின்ற இரண்டு பெண்களின் பெயர் ஒன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பெண் கடன் வாங்கியிருக்கிறாள். இன்னொரு பெண் கடன் வாங்கவில்லை. கடன் வாங்கிய பெண்ணுக்கு சம்பளத்திலிருந்து கடன் தவணையைப்

@ 460-384-ம் பக்கங்களில் 4, 5, 6 இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

(திரு என். மருதாசலம்)

[1972 மார்ச் 24]

பிடித்துவிட்டு மீதியைக் கொடுப்பதால் குறைவாக இருக்கும். கடன் வாங்காத பெண்ணுக்கு சம்பளம் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் அங்கே, கடன் வாங்காத பெண்ணின் சம்பளம் குறைவாகவும், கடன் வாங்கியப் பெண்ணின் சம்பளம் அதிகமாகவும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்கிய பெண்ணின் சம்பளத்தில் கடன் தவணையைப் பிடிப்பதற்குப் பதிலாக கடன் வாங்காத பெண்ணின் சம்பளத்தில் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஏன் சம்பளம் குறைந்திருக்கிறது என்ற விபரம் அந்த பெண்ணுக்குத் தெரியாததால், கம்மிபான சம்பளத்தைப் பார்த்து அழுகின்ற நிலையில் இருக்கிறது. இதுமாதிரியான ஆள்மாறாட்டம் அங்கே நடைபெறுகிறது. மேலும் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்றைக்கு கலெக்டர் ஆபீஸில் பேப்பர் மூட்டைத் தூக்குகிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அச்சகத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களையும் அந்த வேலைக்குப் போடுகிறார்கள்.

இந்தமாதிரி இன்றைக்கு அச்சகத் தொழிலாளிகள் மூட்டை தூக்குகிற தொழிலாளிகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வித வாகன வசதியும் கிடையாது. முன்பு சைக்கிள் கொடுத்திருந்தார்கள். அவை எல்லாம் ஒட்டை உடசல்களாக ஆகிவிட்டன. நல்ல சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் ஐந்தாறு வருஷங்களாக அவர்களை டெம்பரரியாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். சம்பளம் மாதம் 120, 130 தான். அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதோடு குறைந்தது மாதம் 200 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுத்தால்தான் சென்னையில் அவர்களால் தங்களுடைய குறைந்த பட்ச வாழ்க்கையை ஆவது நடத்த முடியும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதேசமயத்திலே அச்சகத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சொஸைடி இருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த ஒரு இயக்குநர் அந்த சொஸைடியின் பணத்தை ஒரு லட்சம் கையாடல் செய்து விட்டார். இரண்டாவதாக வந்த இயக்குநர் தான் அதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆனால் இன்றையதினம் கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகையை தொழிலாளிகளிடம் இருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள் தவிர கையாடல் செய்யப்பட்டவரிடம் வசூலிக்கவில்லை. இது சரியல்ல. தொழிலாளர்களிடம் வசூலிப்பது சரியாகாது. இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்க அச்சகம் ஒரே இடத்தில் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு 40 இடங்களில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்:—அரசாங்கத்துறையில் 40 அச்சகங்கள் இல்லை. அதை உறுப்பினரின் நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு என். மருதாசலம்:—நாற்பது கண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்களுடைய வசதிக்காக எல்லாம் நம் அச்சகத்திலேயே நடை

1972 மார்ச் 24]

[திரு என். மருதாசலம்]

பெற வேண்டும்—அப்போதுதான் மூன்று ஷிப்டு வேலை நடக்கும்—மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். நம் லிட்டரேச்சர்களும் நல்லமுறையில் அச்சிட வசதி ஏற்படும். ஆக இன்றைக்கு நம் அரசு அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, in support of the cut motion given on behalf of my party I wish to say a few words.

So far as the Registration Department is concerned, the Inspector-General of Registration while selecting candidates for the post of Sub-Registrars from the post of Assistants appointed five Scheduled Caste Assistants in the year 1970 and another five candidates in 1971—those who put in eight years of service with the requisite prescribed qualifications other than the duty of two years' Assistant. But the Government in their Memorandum No. 3076, Revenue, dated 21st November 1971 and G.O. Ms. No. 4006, Revenue, dated 8th December 1971, have set aside the promotion made by the Inspector-General of Registration.

In this connection, I would like to bring to the attention of the Hon. Minister the speech I had made last year and the year before last, wherein I had stated that a few seats should be earmarked for Scheduled Caste people. That point had been brought to the attention of the then Hon. Minister when the present Minister was not a Minister. The late Thiru K. M. Ramaswamy Gounder also drew attention to it. Then the Government promised that they would examine the matter.

“அரசின் நோக்கமும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதைப் பரிசீலனை செய்கிறேன்.”

The then Hon. Minister gave the assurance on 17th March 1970. So, my submission is that this grievance is there for a long time. Now the point is that the promotion made by the Inspector-General of Registration has been set aside and I request the Hon. Minister to set right the mistake that has been done. Also six candidates alone from the Scheduled Castes have been promoted as regular Sub-Registrars and placed under probation. This aspect of the matter may also be taken into consideration.

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 24]

Then I come to the emoluments given to the Sub-Registrars. I am of the view that the salaries paid to them is very meagre and unreasonable when compared to the responsibility and nature of work they are entrusted with. Therefore, their pay-scale has to be properly revised. I request the Government to consider this aspect of the matter also.

Sir, in the Registration Department many unnecessary posts have been created in the cadre of Registrars of Chits (Investigation and Prosecution). In Chingleput, Cuddalore, North Arcot and in many other Registration Districts, I have come to know that these posts of Registrars of Chits (Investigation and Prosecution) are actually idle posts because they are not functioning and no work seemed to have been turned out by them.

Now that the High Court has struck down the Stamp Act, I want to know whether there is any necessity for the posts of Audit Sub-Registers. These posts have been created mainly to detect cases of undervaluation of instruments. How far these posts would be useful, is a point which I would like the Hon. Minister to consider.

Then certain Registrars in districts are created. In one district, in the Sub-Registry office at Tiruppur only 1,500 documents are registered in a year, whereas in the nearby Tirukkalukkundram, Tambaram and Chingleput Sub-Registry offices, more than 4,000 documents are registered in a year in each office. There is no proper delimitation of each district and I want to know whether it is possible for the Government to review the whole thing so that the load of each district would be properly distributed.

Then I want to refer to another point. Recently the Government have passed the G.O. Ms. No. 145, Transport Department, dated 21st February 1972. I will read only a portion of that Government Order. It states—

“The Committee on Reorganisation of the Stationery and Printing Department has stated that the articles purchased on annual tender basis in the Stationery Stores are divided into several grades.....”

They have given powers to the officers to purchase articles to the value of Rs. 10,000 without specific tenders, etc. This has given rise to a sort of dissatisfaction among the employees of the Stationery and Printing Department. A number of officers are

1972 மார்ச் 24]

[Dr. H. V. Hande]

given blanket power to buy things. Whether it is desirable or not, I do not know. I am given to understand that in Pudukkottai, Vridhachalam, Salem and Tiruchirappalli, there is a fear of 350 workers about to be retrenched. Whether that fear is connected with the Government Order mentioned I request the Government examine it.

When our Harijan Welfare Minister was in charge of the Portfolio, suggestions were made by me, by Mr. Balasubramanian and Mr. Munu Adhi and the next year, things were sorted out. There was a loss of 25,000 rupees in the canteen and an officer was connected with the defrauding of an amount of Rs. 1,85,000. In 1970 this particular thing was brought to notice. I do not know what action has been taken and what is the position. I request the Hon. Minister to go into this question also.

There are grievances of compositors. After putting in 7 or 8 years of service they are given extra load of work. From 800 points to 1000 points their load is raised. There is 20 per cent increase of workload. That is their grievance. Normally, as a person goes on increasing the number of years of service, his work load should be less, for his capacity to withstand heavy load is limited. But here in the printing press the opposite is the case. They do not get any promotion. I request the Hon. Minister to examine these things.

The Hon. Minister was once upon a time a trade union leader connected with this printing press. In the Legislative Council also when Mr. Bhakthavatsalam was the Chief Minister he strived to get them canteen facilities. Even now I would like him to take greater interest in the welfare of the people of the press and redress their grievances. Thank you, Sir.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுத் துறை மானியத்திலும், அச்சகத் துறை மானியத்திலும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லியதோடு, நானும் சில விஷயங்களை வலியுறுத்திச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸை எந்த எந்த இடங்களில் அமைப்பது என்பது சம்பந்தமாக சரியான முறை அனுசரிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸுக்கும் எவ்வளவு டாக்குமெண்டுகளை ஒதுக்கலாம்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 24]

என்பதைக் கணக்கிட்டு, அதற்குத் தகுந்தவாறு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களைத் திறக்கவேண்டும். ஒரு சில ஆபீஸ்களில் 1,500, 2,000 என்ற அளவில்தான் பதிவாகின்றன. ஆனால் இன்னொரு பக்கத்தில் 6 ஆயிரம் டாக்கு மெண்டுகள் பதிவாகி வருகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஒருவருக்கு அதிக வேலை, இன்னொருவருக்கு வேலையே இல்லை என்கிற நிலைமையை உண்டாக்காமல், சர்ச்சரியாக ஒவ்வொருவருக்கும் 2 ஆயிரம் டாக்கு மெண்டுகள் பதிவாகக் கூடிய வகையிலே ஏரியாக்களைப் பிரித்து ஆங்காங்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களைத் திறப்பது சரியானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களையும், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களுக்கும் ஆடிட் செய்வதற்காக 'ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார்' ஒருவர் பல இடங்களுக்குப்போய் வருகிறார். அவர் அப்படிப் போகின்றபோது அவருக்கு உண்டான செலவுகள், அவரை வரவேற்று விருந்தளித்து உபசரித்த வழியனுப்பும் காரியங்களையெல்லாம் அந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் தன்னுடைய சொந்தச் செலவிலேயே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய சம்பளத்திலே இதெல்லாம் செலவாகிறது. இப்படியாக ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்ற பதவியே தேவையில்லை. அதனால் செலவு அரசாங்கத்திற்கும் அதிகம், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களுக்கும் செலவு அதிகம். ஆகவே, அந்தப் பதவியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பதவி அவசியமா என்பதை அரசு பரிசீலித்து தக்க முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரம் பதிவு செய்யும்போது, நாங்கள் என்ன விலை சொல்கிறோமோ அந்த விலைக்குண்டாக ஸ்டாம்பு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மார்க்கெட் வேல்யூ என்று சொல்லி ஸ்டாம்பு கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். இது தவறு என்று கோர்ட்டில் நிரூபணமாகியிருக்கிறது. நாங்கள் வரி போட மாட்டோம் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள், ஆனால் நாங்கள் வரிதான் போடுவோம் என்று சொல்வதைப்போல, நீங்கள் கோர்ட்டு தீர்ப்புக்குப் பின்னரும் அப்பீல் செய்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். கொடுக்கிறவர்கள் வாங்குகிறவர்கள் இருபாலரும் எந்த விலைக்கு ஒத்துக்கொள்கிறார்களோ அந்த விலைக்குத்தான் வாங்குபவர் வாங்க முடியும். ஆகவே, அவர்கள் வாங்கும் விலைக்கு ஸ்டாம்பு கட்டணம் விதிக்க வேண்டும். வரியை எப்படியும் வசூலித்தே தீர்வது என்ற மறையில் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பங்களா தேஷுக்காக வரியை உயர்த்தினீர்கள். பங்களா தேஷு விஷயம் போய்விட்டது. ஆனால் உயர்த்திய வரி குறையவில்லை. வரிப் பணத்திலிருந்து மக்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் வசதி மக்களுக்குக் கிடைக்காதுபோல் இருக்கிறது. பத்திரப் பதிவுத் துறையில் அதிகமாக ஊற்படும் செலவினத்தைக் குறைக்க வேண்டும். மார்க்கெட் வேல்யூ என்ன என்பதற்காக ஒரு ஆடிட் ரிஜிஸ்ட்ரார் போடுவது சரியா? ஒரு இடத்திற்கு மார்க்செட் வேல்யூ இன்னது என்று நீங்களே நிர்ணயித்து, வேண்டுமானால் மூன்று ஆண்டுகள், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கொருதடவை ரிவ்வஸ் செய்து கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்தது, சிட்டிபண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார். பெரிய நகரங்களில் சிட்டிபண்ட் ரிஜிஸ்ட்ராபைப் போடுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களில் பலர் சீட்டு பிடிப்பார்கள், சிலர் கட்டுவதில் நஷ்டப்பட்டு நடுத்தெருவில் திண்டாடுவார்கள். சிலர் சீட்டு பிடிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு பணத்துடன் மறைந்துவிடுவார்கள். இவர்களை யெல்லாம் கண்காணிக்க பெரிய நகரங்களில் ரிஜிஸ்ட்ரார் இருப்பது அவசியந்தான். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இப்படியான ரிஜிஸ்ட்ரார்களைப் போடுவதில் அர்த்தம் இல்லை. கிராமங்களில் ஏதோ ஒரு பத்துப் பெண்கள் சேர்ந்துதான் சீட்டு பிடிப்பார்கள். மேலும் தெரிந்த நபரிடத்தில்தான் சீட்டு கட்டுவார்கள். அவர்களை சீட்டுப்பிடிப்பவர் ஏமாற்ற முடியாது. நகரங்களில் அப்படியில்லை. முன்பின் தெரியாதவர்கள் சீட்டு பிடிக்கிறார்கள். நகரங்களில் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது. கிராமப்புறங்களில் சீட்டு பண்டு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு வேலையே சிடியாது ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் ரிஜிஸ்ட்ரார் போடுவதில் பயன் இல்லை. நகரங்களில் வேண்டுமெனில் போட்டுக்கொள்ளலாம். அரசாங்கம் இதை யோசித்துப் பார்த்து, இந்தச் செலவுகளை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக பத்து பேர்களுக்கு ரிலேக்சேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிலேக்சேஷனை அரசாங்கம் ஊர்ஜிதம் செய்யாததால், அவர்களுக்கு ரிவர்ஷன் கிடைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகளை இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது ஆனால் ரிலேக்சேஷனை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதில் காலதாமதமாகிறது. இதில் அரசினமக்களும் இருக்கிறார்கள். காலதாமதத்தின் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ரிவர்ஷன் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அரசு உடனடியாக இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸுக்குப் பேரூஸ் நாம் அங்கே நாற்காலிகளையே பார்க்க முடியாது. அங்கே இருக்கின்ற நாற்காலிகளுக்கெல்லாம் நான்கு கால்கள் இருக்காது; முன்றை கால்கள்தாம் இருக்கும். பெஞ்சுகளில் உட்காரலாம் என்று போனால் அதில் உட்கார்ந்தால் ஓடிந்து விழுந்துவிடுமோ என்ற அச்சம்தான் ஏற்படும்.—‘சண்டம் பர்னிச்சர்’—ஓட்டை உடைசல் சாமான்களைத்தான் அங்கே போட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரம் பதிவு செய்ய வருபவர்களை, வாருங்கள், உட்காருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் அங்குள்ள பர்னிச்சர்கள் இல்லை. ஏதோ அந்த இடத்தைப் பார்க்கும்போது பழுடைந்ததாக இருக்கிறது. இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். “வரியை உயர்த்த மாட்டோம், வசதிகளைச் செய்வோம்” என்று சொன்னீர்களே, வரியை உயர்த்தினீர்களே வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றி, நல்லபடியாக திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக அச்சகங்களை மாவட்டத்திற்கொன்றாக ஆரம்பிப்பது அவசியம். குறிப்பாக சட்டசபையிலே உள்ள பிரதிகளை அச்சடிப்பதற்கு நாம் அடிக்கடி கவர்ன்மெண்ட் பிரஸுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தொழி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 24]

லானர் டிமாண்டு வருகிறதென்றால், அந்தப் புத்தகங்கள், குறிப்புகள் எல்லாம் காலையிலேதான் மேஜையினிமீது வைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறிப்புகளை முதலிலேயே கொடுத்தால்தானே படித்துப் பார்த்து அதன்மீது நல்லபடியாக பேச முடியும். மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்கத்தான் 24 மணி நேரத்தில் 18 மணி நேரம் செலவாகிறது. முதலிலே கொடுத்தால் தானே, மீதியுள்ள நேரத்திலாவது நாங்கள் அந்தக் குறிப்புகளைப் படிக்க முடியும்.

ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக வரவு-செலவுக் கூட்டம் நடக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர, அரசாங்கம் தன்னத்தானே திருத்திக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டம் நடத்தப்படுகிறதா என்பதை கேள்விக்குரியதாக ஆக்கிவிட்டோம். ஆகவே, சட்டசபை சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் காலதாமதமில்லாமல் இருப்பதற்காக சென்னை கோட்டையிலேயே அச்சுத்தின் கீழ் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனாலே இங்கேயே ஒரு அச்சகக் கிளை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டால் உடனடியாக எதையெதையெல்லாம் அச்சடித்துக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் அச்சடித்துக்கொள்ள முடியும். கோட்டைக்குள்ளேயே அமைத்துவிட்டால் சீக்கிரமாக வேண்டியவற்றை அச்சடித்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலேயே அப்படி கோட்டைக்குள்ளே ஒரு அச்சகம் அமைத்து ஒரு நல்ல விழாவாக சீக்கிரமாகத் துவக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

எம். எல். ஏ.க்களுக்கு 'பேட்' கொடுக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனிலும் பேட் கொடுக்கிறார்கள், நல்ல அட்ராக்க்டிவ் பேட்டாசுக் கொடுக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குக் கொடுப்பதைப் பார்த்தால் வேஸ்ட் பேப்பரிலே சில் போட்டுக் கொடுப்பதுமாதிரித்தான் இருக்கிறது, நல்ல காகிதத்திலே எம்.எல்.ஏ.வின் பெயர் விலாசம் இவற்றையெல்லாம் அச்சடித்துக் கொடுத்தால் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதுபோல மற்ற விஷயங்களுக்கோ நன்றாக இருக்கும். நீங்கள் இப்பொழுது கொடுக்கிறதைப் பார்த்தால் எம்.எல்.ஏ.க்களை அவ்வளவு பரிதாபமாக நினைத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் தோன்றுகிறது. Let it be a little more attractive. லாட்டரிச் சீட்டு அச்சடிப்பதும் அரசாங்க பிரஸ்ஸிலேதான் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அங்கே வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய வேலைகளையெல்லாம் தனியார் அச்சகங்களுக்கு வெளியே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அப்படியில்லாமல் நமக்குத் தேவைப்படுகிற எல்லாவற்றையும் நம்முடைய அச்சகத்திலே செய்துகொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

கழிவுப் பேப்பர் எடுத்துக்கொள்வதைப் 'பொறுத்தவரையில் ஒருவர் தன்னாலே வந்து காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; இதிலே கவனமாக இருக்கவேண்டும். காரணம்

1972 மார்ச் 24]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஏற்கனவே நாம் பார்த்திருக்கிறோம், நல்ல பேப்பரே வெளியே போயிருக்கிறது கவர்ன்மென்ட் பிரஸ்ஸிலிருந்து, ரீம் ரீம் ஆகப் போய் கொண்டிருந்தது என்பதையெல்லாம் நாம் செய்தித்தாள்களிலே பார்த்தோம்; எனவே கவனமாக இருந்து யார் ஹையஸ்ட் டெண்டர் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கவனமாக இருந்து சரியான முறையிலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மஸ்தூர்களையே மெஸஞ்சர்கள் வேலை பார்க்கச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மெஸஞ்சர் சம்பளம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள்; தனியாகவும் ஆள் போடுவது இல்லை, மஸ்தூர்களையே வேலைவாங்குகிறார்கள். அவர்களையே அந்த வேலையையும் பார்க்கச் சொல்வது வருந்தத்தக்கது. அதையும் போக்கவேண்டும், நல்லமுறையிலே சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டும்;

நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஓவர்டைம் என்பதையே எடுத்துவிடவேண்டும்; அதை எடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஓவர்டைம் என்று போட்டு வேலைவாங்கினால் 50 வயது வரைகூட இருப்பவர் 30 வயதிலேயே போகவேண்டிய நிலைமையான வரும். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களைக் கொடுங்கள். எத்தனையோ பேர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே பதிவு செய்துகொண்டு காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து இண்டர்வியூ வருவதே கிடையாது. அதற்குள்ளே அடுத்த உலகத்திலிருந்து இண்டர்வியூ வந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. பதிவு செய்துவிட்டு அவர்கள் அலைந்து அலைந்து சலித்துப் போக்கூடிய சூழ்நிலையான இருக்கிறது. காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பார்த்து வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். இளைஞர் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பதிவு செய்தால் வேலையாவது கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் ரினியூவல் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கார்டும் வராது, ரினியூவலும் பண்ணவேண்டும். எதற்காக அடிக்கடி ரினியூவல் பண்ணவேண்டும். வீட்டு விலாசம் மாறினால் வேண்டுமானால் ரினியூவல் பண்ணலாம். அப்படியில்லாமல் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரினியூவல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதால் இளைஞர்கள் நடந்து நடந்து ஓய்ந்து சலித்துப் போய் வாழ்க்கையிலேயே வெறுப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே ஓவர்டைம் எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும், அதிகமாக வேலை இருந்தால் வேலையில்லாதவர்களுக்கு அந்த வேலைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டும். ரொம்பவும் அவசியமானால் நைட் ஷிப்ட் வைக்கலாம். அவசியம் இல்லாதபோது நைட் ஷிப்ட் ஏன் வைக்கவேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய உடல்நிலை பாதிக்கப்படும். ஒரு அரசாங்கத் தொழிற்சாலையிலேயே இப்படி தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அடுத்த தொழிற்

சாலையிலே ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்க என்ன உரிமை இருக்கிறது உங்களுக்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

You must set an example for others.

நான்கூட ரொம்பச் சந்தோஷப்பட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்திலேதான் குடிதண்ணீர் வசதிக்கூட அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரிலேதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பார்களே நீங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொடுத்திருக்கிறாள் என்று. எனக்குத் தெரியும். இதுபோன்ற அடிப்படைத் தேவைகளையெல்லாம் லேபர் மினிஸ்டர்தான் கவனித்துச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

¹ இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து சினிமா தியேட்டர் கட்டுகிறார்கள். ஒரு சினிமா தியேட்டரிலாவது பாத்திரம் சரியாக இருக்கிறதா? உள்ளே நுழையவே முடியாது, போனால் தண்ணீர் இருக்காது. அடிப்படைத் தேவைகளைப் பற்றிக்கூட கவனிப்பது இல்லை. வரி வரி என்று வாங்குகிறோம், வரியை எங்கே ஏற்றுவது என்று அதிலேதான் அரசாங்கம் கவனமாக இருக்கிறதே தவிர வசதிகளைச் செய்து தருவதிலே கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட குற்றங்குறைகளை யெல்லாம் நீக்க அரசாங்கம் முனவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I wish to offer only a few remarks with regard to the Demands now before the House.

I fully agree with my learned Friend, Thirumathi Anandanayagi with regard to the conditions prevailing in Registrar and Deputy Registrar's Offices. Even the advocates when they go to get their documents registered, do not get proper seats. That is the way in which the Office is maintained and the work-load of some of the Registrars and Sub-Registrars is very great. The Government should find out the highest number of documents registered in a particular year and the lowest number in a particular year and readjust the jurisdiction of each office so that the work may be distributed equitably.

With regard to the maintenance of offices at least advocates who go there must be treated courteously and with respect by the officers

Another thing is that after getting the documents registered, it takes a long time to get back the documents. We must find some way to expedite it so that the people can get their documents

1972 மார்ச் 24]

[Thiru M. A. Latheef]

immediately. For instance, take the gift deed or release deed. They try to fix the value and this takes a number of days and that causes great difficulties to the people. This aspect of the matter must be looked into.

Then I come to the Printing Department. I have got to make one submission to the Government about the depressed classes. Representation has already been made that the depressed classes like Harijans and Backward Communities must get highest priority and attention from this Government. Particularly the community to which we belong, the Muslim Community, has not been given proper representation in the Printing Department, Government Press, etc. For instance, sometime back applications were called for by the Department from persons sufficiently qualified in Litho Printing. Some five applicants came. One applicant was a Muslim. The notification indicated that the application should be a man with sufficient qualification in Litho Printing. Among the five applicants, he was the only man sufficiently qualified in Litho Printing. He has obtained qualification in it after prosecuting further studies in West Germany in Litho Printing for four years. He had returned from West Germany and has applied. Even though he had meritorious qualifications, his application was not entertained. Somebody else was taken. I do not know how it happens at official level. I have brought this matter to the notice of the Hon. Minister so that this kind of thing should not be repeated in the department in future. That is my humble submission.

With regard to printing presses, they must be started in all districts. There is no use of having it in a particular corner. You must have the press in a central place in the district headquarters. Even if it is taluk headquarters or Panchayat, it should be in a central place. It is high time you start printing presses in all districts. With these observations, I support the Demand. Thank you.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இன்றைக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையின் காரணமாக இந்த ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் பற்றியும், சர்க்கார் அச்சகம் பற்றியும் அதிகம் பேசுவதற்கும், பலரும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலே சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டாலும் என்னுடைய ஆலோசனை எப்படி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

யென்றால் இன்றைக்கு டிஸ்ப்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுகள், சப்-கோர்ட்டுகள் எங்கெங்கு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று எப்படி ஒரு வரதராஜன் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறதோ அதைப்போல் ஒரு கமிட்டி அமைத்து நம் உறுப்பினர்கள் பலரும் எங்கள் தொகுதிகளிலே ஒரு சப்-ரிஜிஸ்தார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்களே அதைப் பரிசீலிக்கும் முறையில், அங்கே எவ்வளவு அதிக வேலை இருக்கிறது, எவ்வளவு பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப் படுகின்றன என்ற முறையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதே சபையிலே ஏற்கெனவே பெருநாழில் சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அதை வெட்டுப் பிரேரணையாகவும் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே களப்பாலில் இம்மாதிரி ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்று பரிசீலித்து ஒப்புதல் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த இடத்திலும் திறக்கவேண்டுமென்று கூறி வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, சுருக்கமாகச் சொன்னால் இந்த ஆண்டிலாவது முறையாக இதை எப்படி ஸ்பெரட் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக சபையிலே விருதுநகரில் இருக்கும் அந்த மாவட்ட ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீஸ் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது என்றும், அந்த நிலையிலே வேறொரு பெரிய கட்டிடத்திற்கு மாற்ற சிந்தனை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தாலுக்காவிலிருந்து ஒரு முக்கியமான நகரம் இன்னும் கொஞ்சம் வசதிகள் பெருக வேண்டுமென்று விரும்பும் சாத்தாரூக்கு அதை மாற்றலாம், அதனால் பெரிய பாதகம் ஏற்படுவீதாது; காரணம் சாத்தாரில் தனிக் கட்டிடத்திலே கட்டச் செய்வதன் பெரிய உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் சாத்தார் பகுதியிலிருந்துதான் அதிகமாகப் பதிவுக்கு வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். எனவே இதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாகச் சொல்வது உண்டு, இந்த ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ் ஒன்றுதான் மக்களிடத்திலே அதிகமாக உறவு இல்லாத ஒரு ஆபீஸ் என்று சொல்வார்கள். நான் வேறு அர்த்தத்தில் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் கவனக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதிகமாக ஆபீஸ்களைத் திறப்பதன் மூலம் அதிகமான சிப்பந்திகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், ப்ரமோஷன்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையையும் பிரத்யேகமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை யாரும் கேட்பதற்கு பெருமளவில் இல்லாத காரணத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இலாகாகாவாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சர்க்கார் அச்சகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அமைச்சரவர்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அச்சகத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவருடைய உரையிலே பெரிய அச்சகமாக

1972 மார்ச் 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருக்கும் மின்னடிஸ் இப்பொழுது இரண்டு ஷிப்ட் போகிறது, இரண்டு ஷிப்டுகளை 3 ஷிப்டுகளாக ஆக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்பவன் அல்ல, இரவில் வேலை செய்தால் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கிறது, அதற்கு ஏற்பாடு செய்வோம். இப்பொழுது 3 ஷிப்டுகள் திறக்கப் போகிறார்கள். இந்தக் குறிப்பைப் பர்த்தால் ஏற்கனவே இரண்டு ஷிப்டுகளில் பணியாற்றும் 2,000 அல்லது 2,300 பேர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களையேதான் இந்த மூன்றாவது ஷிப்டுக்கும் போடுவதாக உள்ளது. அந்தமுறை சரியல்ல. அதற்குமாறாக மூன்றாவது ஷிப்ட் போடுவதானால் அளவில் இதில் பாதிப்பேர் இல்லாமல் இருக்கலாம், அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்காவது அதிகமான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பாக ஏற்பாடு செய்ய யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஷிப்ட் வைத்தால் இன்றைக்கு வெளியில் 20, 30 அச்சகங்களுக்குக் கொடுத்து அச்சடுகிறோமே அது கைவிடப்படலாம். அப்படிச் சைவிடப்பட்டு இங்கே அதிகம் வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு. அந்த அச்சகத்தின் இடமே சரியாக இல்லை தான். பின்னால் போசித்துத்தான் பெரிய அச்சகமாகிய மிண்ட் அச்சகத்தை வேறு ஏதாவது இடத்தில் கிண்டி போன்ற பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த அச்சகத்தை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் நாட்டுமக்கள் மத்தியில் வளரும் நேரத்தில் அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அச்சகத்திலே இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை செய்தாலும் அங்கே ஒரு ஆபீஸ் பாய் அல்லது மெசஞ்சர் பாய் இல்லை. மஸ்தூர்கள் காகிதப் பட்டுவாடா செய்கிறார்கள். அந்தப் பையன் ஒரு ஆக்சிடெண்ட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் நாளைக்கு அவர் தன்னுடைய வேலையின் காரணமாகப் போனபோதுதான் ஆக்சிடெண்ட்டில் அகப்பட்டுக்கொண்டாரா in the course of employment என்ற கேள்வி அங்கு வரக்கூடும். அவருக்கும் அந்த வேலைக்கும் சம்பந்த மில்லாமல் போகும் நிலைமை இருக்கிறது, பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு பெரிய ஆபீசிலே மெசஞ்சர் பாய் வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அந்த இடத்திலே உள்ள வசதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வசதி போதாது என்று யார் போய்ப் பார்த்தாலும் சொல்லி விட முடியும். எனவே அங்கே வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எஞ்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட், அல்லது டெக்ஸ்டைல் அல்லது உருக்குத் தொழிற்சாலை இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் லெல்லாம் கிட்டத்தட்ட குறைந்தது 200 ரூபாய் ஊதியம் என்று நான் கருதுகிறேன், அநேகமாக டிரான்ஸ்போர்ட்டிலும் அப்படித்தான், 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஊதியம் இருக்கும். சர்க்கார் அச்சகத்திலேயும் எந்த இடத்தில் பணியாற்றினாலும் குறைந்த அளவு total emoluments 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இருக்கும் என்ற முறையிலே அவர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

அடுத்தபடியாக, இந்த அண்ணா சாலை, மவுண்ட் ரோட்டில் இருக்கும் அச்சகத்தில் அதிகமாக, 700 பேர்களில் 500 பேர்கள் பெண்கள்தான். உண்மையிலேயே பெண்கள் தனியாக மறைந்திருக்க அங்கே இடம் இருக்கிறதா? ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வேதனையாக இருக்கிறது. பெண்டிங் மற்ற வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். பெண்கள் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர்களுக்குப் போதுமான வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் சில காரியங்களைப்பற்றி என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏதாவது சில சாமான்கள் வாங்கிவிட்டால், லட்சுமி என்றால் இரண்டு லட்சமிகள் இருப்பார்கள், மாதக் கணக்கில், சாமான் வாங்காத லட்சுமியின் கணக்கில் பற்று எழுதி சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. இன்னும் முறைப்படுத்தப்படவில்லை. ஏதோ எடுபிடி தொழிற்சாலை மாதிரி இருக்கிறதே தவிர தனியார் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள முறைகூட இல்லாமல் முறை கேடுகள் நடக்கின்றன. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், தமிழ்நாட்டிலே 8 பிரஸ்கள் இருக்கின்றன. எல்லா மாவட்டத்திலும் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது.

புதுக்கோட்டையில் இருக்கும் பிரஸ் கிட்டத்தட்ட அநேகமாக மாவட்டத்தின் கெஜட்டுகளை ஒழுங்காகத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே குறைபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இங்குதான் பார்க்கிறோம், நமக்குத் தேவையான புத்தகங்கள் உடனே கிடைப்பதில்லை. லோக் சபாவில்கூட தனி அச்சகம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சட்டமன்றத்திற்கும்,—இதை சட்டமன்ற மானியத்தில் பேசியிருக்கலாம்—ஒரு அச்சகம் வேண்டும். அப்படியிருந்தால் இரவில் வேலை செய்து இன்றைக்கு சைக்ளோ செய்யும் பல விஷயங்களை அச்சிட்டுக் கொடுக்க—லோக் சபாவில் கொடுப்பது மாதிரி கொடுக்க—உதவிகரமாக இருக்கும். வேலையும் நன்றாக இருக்கும், சிறப்பாக நடத்துகிறோம் என்றிருக்கும். ரிப்போர்ட் காலையிலே வருவதற்குப் பதிலாக இரண்டு மூன்று நினைகளுக்கு முன்னால் கொடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

இன்னொன்று இந்த ஆண்டுதான் மதுரையில் அச்சகத்தைத் திறக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த அச்சகத்தினைத் திறக்க ஏற்பாடுகள் செய்து இடம் எல்லாம் பார்த்து ஒரு வருஷ காலமாகிவிட்டது. துரிதமாக இந்த ஆண்டு அச்சகக் கட்டடங்களை முடித்து ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு கே.டி.கே. தங்கமணி]

ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கும் அச்சகத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான வற்றை அச்சிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். சிறையில் இருக்கும் அச்சகத்தில்கூட நப் முடைய அருமைத் தொழிலாளர்கள் போய் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். மின்ட் அச்சகத்திற்காக இன்னொரு இடத்தில் பிரித்து வைப்பதற்காக இடம் பார்த்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதிலே 800 பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். மின்ட் அச்சகத்திலே மூன்று ஷிப்ட் ஆக்கி அதற்குத் தக்கபடி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலமாக இப்போது இருக்கும் பல அரியர்ஸ் இல்லாமல் போகும். அந்த அச்சகத்தில் இவ்வளவு சிரமமான நிலைமையில் கூட திறமையாகப் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பது சென்னை அரசாங்க அச்சகத்தில் பணியாற்றும்பவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவும், அச்சகத்தை விரிவுபடுத்தவும் உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்று கூறியிருக்கிறேன். இவ் வாண்டில் மதுரையில் 1,000 பேருக்கு வேலை கொடுக்கும் சர்க்கார் அச்சகத்தைத் திறப்பதைப் பற்றி, சிந்திக்க வேண்டுமென்ற முறையில் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கும் வகையில் மதுரையில் திறக்க இருப்பது போல் திறக்கவேண்டுமென்று மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பதிவுத் துறையைப் பற்றியும், அரசு அச்சத் துறையைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களை மிகவும் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஒரு பிரச்சினையில் என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டியது, இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்துக்கூற வேண்டியது எனது முக்கிய கடமையாகும்.

இன்று தொழிலாளர் மான்யம் பற்றிய குறிப்புரைகள் தாமதமாக வந்து சேர்ந்தன என்றும், அதற்குக் காரணம் அரசாங்க அச்சத் துறை தான் என்றும் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கூட, இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது அச்சிட்டுத் தருவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று கூறினார்கள். கோட்டையில் ஒரு தனி அச்சகப் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொளவேன்—இங்கு ஒரு கிளை அச்சகப் பிரிவு தனியாக வேண்டுமென்பது தனிப் பிரச்சினையாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால் எப்படி நீதிமன்றத்திற்குத் தனி அச்சகப் பிரிவு இருக்கிறதோ, அதுபோல் இங்கு ஒரு அச்சகப் பிரிவு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும்.

[திரு என்.வி. நடராசன்]

[1972 மார்ச் 24]

ஆனால் தொழிலாளர் நலமானியக் குறிப்பு இன்று தாமதமாகத் தரப்பட்டது ஏன் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எனது முன்னுரை 23-3-1972 காலை 8 மணிக்கு அச்சடிக்கப்பட்டு செயலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தாமதம் எதுவும் கிடையாது. இந்த ஆய்வுரைகள் 21-3-1972 மாலை 3½ மணிக்குத் தான் இங்கிருந்து அச்சத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தமிழாக்கம் 180 பக்கம், ஆங்கிலம் 95 பக்கம். இதை அச்சடித்து திருத்தி அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் குறுகிய நேரம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவேன். அதனால் தான் இன்று காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதே தவிர, அரசாங்க அச்சத் துறையிலே ஏற்பட்ட தாமதம் அல்ல. தொழிலாளர் நலத் துறையில் இருந்து ஆய்வுரைகள் அனுப்புவதற்குத் தாமதமாகி விட்டது. ஒரு துறை செய்த தவறையோ, தாமதத்தையோ திறமையாக வேலை செய்யும் இன்னொரு துறை மீது குற்றம் சாட்டுவதைப்போல் பேசுவது அவர்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தை குறைத்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தொழிலாளர் இலாகாவிலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு இலாக்காக்களும் அவர் கீழ் இருப்பவைதான்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல் இந்தத் தாமதத்திற்காக வருந்துகிறேன். இதில் மற்றொரு முக்கிய விவரம் என்னவெனில் அச்சத் துறைக்கும், தொழிலாளர் நலத் துறைக்கும் நான் அமைச்சகையிருக்கிறேன். மற்ற துறைகளின் குறிப்புகளெல்லாம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அச்சிட்டுத் தரப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர் நலத்துறை முன்னறிக்கை மட்டும் தாமதமாக வந்திருக்கிறது. இந்தத் தாமதம் இன்மேல் ஏற்படாமல் அந்தத் துறை அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும், உங்களுடைய கருத்து அவர்களுக்கு ஒரு முன்னறிவிப்பாக இருக்கும் என்பதையும் நான் மனமார உணருகிறேன்.

அரசாங்க அச்சத் துறையில் இன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு வேலைகள் பிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்றால்—முன்பு நாம் ஏழு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தனியார் அச்சகங்களில் சர்க்கார் வேலைகளுக்காக ஆர்டர் கொடுத்து வந்தது இப்போது எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்றால், இப்போது நாம் மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு தான் இன்று நாம் வெளியார் அச்சகங்களுக்கு ஆர்டர் தந்து வருகிறோம். வெளியார் அச்சகங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டு எல்லாம் அரசு அச்சகத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பணியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

1972 மார்ச் 24]

[திரு என். வி. நடராசன்]

குறிப்பாக அண்ணா சாலையில் 499 பேர் பணியாற்றுகிறார்கள். அப்படிப் பணியாற்றும்படியான அந்தத் தொழிலாளர்களில் பெண் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்று மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இதற்கு முன்பு ஒருபாத் நும் கூடத் தனியாக இல்லை. இந்த அரசு வந்த பிறகு நான் இந்தத் துறையை மேற்கொண்ட பிறகு, அடிக்கடி “சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன்” என்ற அடிப்படையில் அங்கு சென்று உள்ள குறைகளை அறிந்து கூடுமான வரையில் அக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து வருகிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய பல வசதிகளைச் செய்து வருகிறோம். இன்னும் முழுமையான வசதிகள் விரைவில் செய்து தரப்படும்.

சென்னை மைய அச்சகத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் விளக்கு கூட மங்கிய விளக்காகத்தான் இதற்கு முன்னதாக இருந்து வந்தது. இப்போது தமிழக அரசால் நல்ல ஒளி விளக்குகள் அமைக்கும் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் குடிதண்ணீர் வசதி இதற்கு முன்னதாக இல்லை. இப்போது செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. சைக்கிள் ஸ்டாண்டு தனியாகக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் சொல்லி வந்தனர். அந்தக் கோரிக்கை குறித்தும் கழக அரசுதான் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மைய அச்சகத்தில் நடைபெற்ற ஒரு தவறு பற்றியும், தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தி தரப்பட வேண்டும் என்றும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு கே.டி.கே. அவர்களும் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், லத்தீப் அவர்களும் மற்றும் அத்தனை பேரும் அச்சத்துறை பற்றிப் பேசும்போது சம்பள விகிதம் அதிகமாகத் தரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது தரப்படுகிற சம்பளவிகிதம்—கம்பாசிட்டுக்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 160; அகவிலைப்படி ரூ. 15; நகர ஈட்டுப்படி ரூ. 15; வீட்டு வாடகைப்படி ரூ. 15, ஆக மொத்தம் 205 ரூபாய் அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. பைண்டர்களுக்கு மொத்தம் 195 ரூபாய் தரப்படுகிறது. 160 ரூபாயிலிருந்து ஆண்டுதோறும் ஐந்து ரூபாய் இன்கிரிமென்ட் என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டு கடைசியாக 240 ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே மெஷின்மென்களுக்கும் பைண்டர்களுக்குத் தரும் படியான அளவில் ஊதியம் தரப்படுகிறது. அதாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைவதற்கு முன்னதாக இருந்ததைவிட இப்போது 46 ரூபாய் அதிகமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்ற சம்பள விகிதப்படி மாதக் கடைசியில் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள பில் கொடுக்கப்படுகிறதா?

[1972 மார்ச் 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மஸ்தூர்களுக்கு என்ன விகிதம்?

மாண்புமிகு திரு என்.வி நடராசன் : மஸ்தூர்களுக்கு என்ன விகிதம் என்ற விவரம் இல்லை. இந்த அடிப்படையில் மஸ்தூர்களுக்கும் ஊதியம் அதிகப்பட்டிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சம்பளமே போதும் என்று சொல்லவில்லை. நிதி வசதி ஏற்படும்போது அதிகமாக மேலும் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம். கம்பா சிட்டர் வேலை செய்வதிலே எவ்வளவு தொல்லை இருக்கிறது என்பதை நான் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்தவன். அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசு தயங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மைய அச்சுத்தில் நடைபெறும்படியான வேலைகள் தாமதமாக நடைபெறுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்வேன்— தமிழரசுப் பத்திரிகை, பள்ளிப் பாடப்புத்தகங்கள் 40 லட்சம் பிரதிகள் இரண்டு பொதுத் தேர்தல் வேலைகள், இரண்டு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கைகள் ஆகியவை எல்லாம் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. எழு லட்சம் ரூபாய்க்கு வெளியே கொடுக்கப்பட்ட ஆர்டர்கள் மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, சட்டமன்றக் குறிப்புகளை அச்சடித்து தருவதில் இப்போது தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு இதற்கு முன்னதாகவே நடந்த செஷன் தவிர மற்ற அனைத்தையும் அச்சடித்துத்தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மன நிறைவோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சட்டமன்றத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் அவ்வப்போது அந்தப் பிழைகளைத் திருத்தி அரசு அச்சுத் திற்கு அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்படுவதால் தான் உங்களுக்கு அச்சிட்டுத்தரப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதே தவிர அச்சுத்துறையில் தாமதம் இல்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக இங்கு எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆக அச்சுத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் நல்ல ஒத்துழைப்புத் தந்து பணி செய்வதை நான் எடுத்துக் கூறவில்லை என்றால் அது நன்றி மறந்தது ஆகும்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் பணியாளர்களை நியமிப்பதில் தாமதப்பட்டுவதற்கும்கூட பிற்பட்ட வருப்பு மக்களுக்கும் சலுகை தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாகத் தாமதப்பட்டு மக்களுக்கும், பிற்பட்ட வருப்பு மக்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு சலுகைகள் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை விவரமாக ஆதாரத்துடன் எழுதியனுப்பினால் பரிசீலனை செய்து தவறு இருக்குமானால் அதைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று நான் உறுதி அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மருதாசலம் அவர்கள் கேட்டார்கள் இலட்சுமி என்று ஒரு பெண் வேலை செய்தால், அதே பேரில் இன்னொரு இலட்சுமி இருந்தால் யார் கடன் வாங்கினாரோ அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு இலட்சுமிக்கு நோட்டீஸ் போவதாகச் சொன்னார்கள். திரு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் அதே போல் சொன்னார்கள்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு என். வி. நடராசன்]

எந்த இலட்சமி வாங்கினாலும் ஏமாற்றிவிட முடியாது. அவரிடம் தக்க உறுதி வாங்கிக் கொண்டு தான் கடன்கள் தருவது, வசூலிக்கப் படுவது போன்றவை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகவே ஒரு இலட்சமி என்ற பெயர் வேறு இலட்சமி என்ற பெயரை ஏமாற்றிவிட முடியாது. தக்க முறைகள் தாம் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அதில் தவறு ஏற்படாமல் தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்பது உறுப்பினர் அவர்களின் விருப்பம் என்றால் அதைச் சர்க்கார் வரவேற்கும்.

மாவட்ட தலைநகரங்கள். ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு அரசு அச்சகம் அமைய வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. மதுரையில் அச்சகம் அமைப்பதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் அச்சகம் அமைப்பதற்கான பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். ஏறக்குறை 800 பேருக்கு அங்கு வேலை தரப்படும், சென்னையில் சூளைப் பகுதியில் யானைக்கவுணி என்ற பகுதியில் ஒரு கட்டடம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்கு 800 பேருக்கு வேலை தருவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சில இயந்திரங்கள் மைய அச்சகத்திலிருந்தும், அண்ணா சாலை அச்சகத்திலிருந்தும் அங்கு மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. அந்த அச்சகம் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகத் துவங்கப்படும். அரசின் எண்ணம் ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை தரவேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில் வெளியார் அச்சகங்களுக்கு வேலைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களில் நிதி நிலை வசதி ஏற்பட்டவுடன் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் ஒவ்வொரு அச்சகம் அமைக்க நிச்சயம் ஏற்பாடுகள் செய்யும் இந்த அரசு மைய அச்சகத்தில் முன்பு நடைபெற்ற தவறு பற்றிச் சொன்னார்கள். வெளியார் அச்சகத்தில் ஆர்டர் கொடுத்த வேலைக்கேற்ற அச்சத் தாள் தந்ததை முறை தவறி கையாடல் செய்தது இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு எல்லா விசாரணைகளும் முடிவடைந்திருக்கின்றன. காவல் துறையினர் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அதுபற்றி நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

மற்றொன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல், மேலவையில் நான் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது என் அருமைத் தோழர் மதிப்பிற்குரிய பூவராகன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள் இத் துறைக்கு. நான் கேட்டேன், அரசு அச்சகங்களுக்கு நீங்கள் அடிக்கடி போய் என் சர்ப்பரைஸ் விவிட் செய்யக் கூடாது? எவ்வளவோ தவறுகள் நடக்கின்றனவே, ரீம் ரீமாக பேப்பரை வெளியில் கொண்டு வந்து வேஸ்ட் பேப்பர் என்று போட்டு விடுகிறார்களே என்று. மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு பன், காப்பி தருவதில்லை என்றும் சொன்னேன். என் வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. நான் அமைச்சராகி அச்சத்துறை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் சர்ப்பரைஸ் விசிட் சென்று பார்த்ததில் ஏராளமான நல்ல காகிதத் தாள்கள் குப்பையில் போட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தக்க அறிவுரை கூறி, இனிமேல் ஒழுங்காகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்; அதனால் 1968-69-ல் ஏறத்தாழ ரூ. 28,186 வேஸ்ட் பேப்பர்

[திரு என். வி. நடராசன்]

[1972 மார்ச் 24]

மூலம் வருவாய் கிடைத்தது. 69-70-ல் ரூ. 51,383. 70-71-ல் ரூ. 1,77,236. 71-72-ல் ரூ. 1,43,444 பெப்ரவரி முடிய வேஸ்ட் பேப்பரில் இருந்து மட்டும் வருவாய் கிடைத்துள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 1970-71-க்கும் 71-72-க்கும் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறதே 30,000 ரூபாய்.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: பிப்ரவரி முடிய என்றேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அதை நினைவில் கொள்ளட்டும். இவ்வாறெல்லாம் தவறுகள் திருத்தப்பட்டு தொழிலாளர்களும் தங்கள் கடமைகளை நல்லமுறையில் செய்து வருகிறார்கள். எனவே அரசாங்க அச்சகம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதில் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் கட்சிப் பாகுபாடு இன்றி பெருமைப்படலாம் என்பதற்காகக் கூறுகிறேனே தவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல.

மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு கருத்துக்களையும் நினைவில் கொண்டு அரசு ஆவன செய்யும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பதிவுத் துறை பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கு சென்றால் உட்காரக்கூட நாற்காலி இல்லை, அப்படி இருந்தாலும் அது மூன்று கால் நாற்காலியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் அம்மையார் அவர்கள். அது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்து நிலையாக இருக்கலாம். இப்போது நான்கு கால்கள் வந்து விட்டன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போதும் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: பெரும்பாலான நாற்காலிகளுக்கும் நான்கு கால்கள் வந்து விட்டன. அப்படிச் சில நாற்காலிகளுக்கு நான்கு கால்கள் இல்லை என்றால் அது விட்ட குறை தொட்ட குறையாக இருக்கலாம், அவற்றையும் சரிசெய்து விடலாம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்குத் தரவேண்டிய ப்ரமோஷன் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி மிகவும் கண்காணிப்போடு கவனிக்கப்பட்டு விரைவில் அவர்களின் இக்கோரிக்கைகளை அரசு நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் என்று இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைப் பரிசீலிக்குமாறு அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஒரு இடத்தில் 1500 பத்திரங்கள் பதிவு செய்வதற்கு ஒன்றாக இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் 4,000 பத்திரம் பதிவு செய்ய ஒரு அலுவலகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1500-க்கும் மேலாக இருந்தால் வேறு ஒரு கிளை ஆபீஸ் பக்கத்தில் துவங்கப் படும் என்பதுதான் பொதுவான திட்டமாகும். குறிப்பிட்ட அலுவலகங்கள் பற்றித் தகுந்த விவரம் தெரிவித்தால் பரிசீலனை செய்து புது அலுவலகம் திறப்பதற்கு ஆவன செய்யப்படும்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு என். வி. நடராசன்]

ஆடிட் சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் பதவிகள் இருப்பதால் 2,290 பேர்கள் சொத்து மதிப்பைக் குறைத்துப் போட்டதாகவும், உரிய ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணம் கட்டாத 1021 நபர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதில் ரூ. 1,93,576 இத்துறைக்கு வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. எனவே ஆடிட் சப் ரெஜிஸ்ட்ராரால் அனுசூலமே தவிர நஷ்டம் இல்லை.

மற்றும் கனம் உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு யோசனைகளும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டு தக்க சமயத்தில் ஆராயப்படும்.

நீங்கள் அனைவரும் உங்களது ஒருமித்த ஆதரவைத் தந்ததற்காக உள்ளபடியே பெருமைப்படுகிறேன். இந்த அரசு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு மானியத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பங்களா தேஷ் இன்கீர்ஸையாவது வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: நமது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அடிக்கடி பேசும்போது யுத்தம் முடிந்து விட்டது, போர் தீர்ந்து விட்டது என்று யாரும் எண்ணக் கூடாது என்றும் மீண்டும் எந்த நேரத்திலும் பேர் மூளுமோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் அதில் நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது நம் முக்கியமான கடமையாகும்.

திரு என். மருதாசலம்: இந்த அச்சகத்தில் மஸ்தூர் வைத்துத்தான் வேலை வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மெசன்ஜர் ஸ்கேல் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மெசன்ஜர் ஸ்கேல் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் உறுதி கூறுவாரா? ஒரு லட்ச ரூபாய் நஷ்ட ஈட்டை அந்தத் தொழிலாளர்கள் தலையில் போடாமல் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: தொழிலாளர் ஊதியத்திலிருந்து அந்த நஷ்ட ஈட்டை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால் யார் தவறு செய்தார்களோ அந்த அதிகாரிகளிடம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் கடன் பெற்று இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஈடு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறதே தவிர தொழிலாளர்கள் அனைவரிடத்திலிருந்தும் நஷ்ட ஈட்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இந்த ஆன்யுவல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் ஆப் தி ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் 1968-69-க்கு அப்புறமாக வரவில்லை. அதனுடைய காரணம் என்ன? அப்படி வந்து இங்கே வைக்கவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: அது பற்றி விசாரித்து ஆவன செய்யலாம்.

[1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதங்கள் முடிவுற்றன இப்போது மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 5-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு என் மருதாசலம் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண்: 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,31,51,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண்: 34-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண்: 34—எழுது பொருள் அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,35,82,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய காலை பகல் 1.22 நிழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, இன்று மாலை 4 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[மாலை கூட்டத் தொடர்—4-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு பெ. சீனிவாசன் அவர்களின் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் 4-03 மணிக்குக் கூடியது.

1972, மார்ச் 24]

(3) 1972—73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ)நிதிக் கோரிக்கை எண். 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கை எண். 24 தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்—அதன்மீது முன் மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின் மீது விவாதம் துவங்கும். முதலில் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவார்.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: இந்த மானியத்தின் மீது நான் இங்கே வைத்துள்ள முன் உரையை @குறியீடுபட்ட பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: In support of my eut-motion I would like to say a few things.

In the book given by the Hon. Minister for Labour there is a very good piece of information which I would like to bring to the attention of the House. 'The situation in Tamil Nadu especially during the last one year, with regard to labour unrest has been far from satisfactory'. This is what is stated. The labour unrest, if we take into account even the years that have preceded this year, from 1967 onwards, this year there has seen the worst labour unrest. During the last one year, the unrest has been maximum. The peace in labour front has been the minimum.

The statistics speak for themselves. With regard to the Hindusthan Teleprinters, Madras, the man-days lost is more than 50,000. In the Aluminium Works, Sundaram Textile and textile mills in Coimbatore and taking into account the Simpson Group also, the total number of man-days lost is 8 lakhs. (Thirumathi T. N. Anandanayaki: It is 22 lakhs). If we take into account the Madras Rubber Factory which is not counted here, it comes to 22 lakhs. Government must find out who is responsible for this.

Let me now take the Simpson Group of companies. I do not want to go into the details since there is now peaceful atmosphere there and I would not like to upset the apple-cart and destroy the peaceful atmosphere there. According to me the ruling party has been indirectly responsible in one way for starting the whole problem in Simpson Group. That is my accusation. I know that

[Dr. H. V. Hande]

[1972, மார்ச் 24]

the Hon. Minister in his reply will explain. I am saying this so that what has happened in Simpsons might not be repeated. Political parties should not, especially when that political party is a ruling party, try to take charge of the trade union in any concern; for, when a dispute comes between union and management and it comes up before the Government, Government will not be able to take an impartial attitude, since trade union belongs to ruling party. It is necessary that the ruling party does not try to enter the trade union field. This, the ruling party should learn from what has happened in Simpsons. As I had told before, when a dispute comes before Government, arbitration is completely lost since trade union belongs to ruling party. There cannot be **dispassionate consideration**. Government loses its objectiveness. It becomes subjective. If the trade union is led by a third party, Government can judge things dispassionately. I do not want to go further into this matter. Let us forget the past. Let us think of the future.

The other important point is whether political parties should enter trade union or trade union should be headed by a person working inside the company. That is a point which had been discussed several times. Our party had been stating all these years that no political party should head trade union. I have now begun to feel whether that stand is correct. I have come to question my own party's stand. It is because of this. The capitalist management have a tendency to consider any person working in company as not an important person. They won't bother about him at all. Only if he has political strength, he would have bargaining power with management. That is the conclusion I have come and members of the ruling party might appreciate that.

For instance, take one company, X or Y. There a person is working and he becomes a leader of the trade union there. He walks into the Manager's Office but a number of times he has been asked to come the next day or some other day. He might even say that he is not prepared to have any negotiations with the leader of the Trade Union. At the same time if the leader happened to be Member of the Assembly or a Member of Parliament or a person who has a huge political organisation behind him or a big All-India Trade Union Organisation like the I.N. T. U. C. or A. I. T. U. C., the private management or a public body like the Electricity Board would get frightened because they

1972 மார்ச் 24]

[Dr. H. V. Hande]

would feel that he had got the tremendous backing behind him. Consequently, the bargaining power of the trade union leader is considerably increased by the fact that (1) he belongs to a political party and (2) that he has got the huge organisation backing him. Because of that, the workers are also forced to come to the trade union which has political backing. Then, Sir, it is because of the wrong policy of the management and the capitalists that the Government are forced to intervene in favour of the trade union.

In this connection, I wish to refer to the railway union headed by an M.P. From Madurai or Coimbatore, he is able to contact the Prime Minister of India within half an hour and he is able to settle the issue quickly.

So, my point is that the primary responsibility rests on the private and public management and they are to be blamed and not the workers. Therefore, if it is possible for the management to give an assurance that they would first prefer a trade union leader who is non-political and who is working there, it is for that management to give that assurance, and the Government would be good enough to accept that assurance. I leave it at that.

Then with regard to the Madras Rubber Factory I thought that they would give greater details about it. As the matter is over, I do not want to pursue the matter.

Then I want to draw the attention of the Government to omnibuses which have been nationalised by the Government. I am not bothered about the owners of omnibuses. But I am concerned about the workers who are employed. I want to know whether the Government are providing alternative jobs for them. A number of them are unemployed and they do not have any trade union rights and they are practically on the roads. I request the Government to consider their case sympathetically.

Then with regard to the unemployment problem, have we done anything to solve it? That is the most important problem. I have a feeling that in the last two or three years we have not done anything seriously to solve it. Therefore, my charge against the Government is that they have not taken steps to solve

[Dr. H. V. Hande]

[1972, மார்ச் 24]

it in the manner in which it should have been done. In fact I would have been happy if they had mentioned about it in the printed Note.

Lastly, I come to an important problem affecting the workers of Ashok Leyland. I wanted to bring that matter in some other form in this House but I thought that I could refer to it on this occasion when the Labour Demand is under discussion. I request the Hon. Minister to give us some indication as to what is the position of the workers of Ashok Leyland. Now more than 1,000 of them are victims of partial or full lay-off and the reason for that was that the workers adopted go-slow policy. I am not going into other aspects of the matter. Though the Management has agreed to call off the lay-off during the meeting on Saturday the 17th instant with the Hon. Minister for Labour, yesterday all the workers, who went for work had to come back on account of the adamant attitude of the Management. I would be very happy if the Hon. Minister would use his full power to settle the issue. The reason given by the Management for the lay-off is the non-availability of certain parts for the Assembly Section. But the parts Manufacturing Section (Machine Shop) is working continuously with full capacity and the parts are put in stock.

Sir, the turnover for the year 1970-71 is Rs. 33 crores but the bonus given is Rs. 24 lakhs. The turnover for the year 1971-72 is Rs. 37 crores and the bonus eligible is Rs. 27 lakhs. The demand of the workers is Rs. 27 lakhs (without ex-gratia).

Then the amount allotted for Income-tax is Rs. 110 lakhs. But they have paid only Rs. 80 lakhs. When the company allots Rs. 110 lakhs for Income-tax it shows that they get profit. For the past four years the allotted amount for Income-tax and the actual amount remitted does not tally. Always there is a difference of about Rs. 30 lakhs in allotment and payment. Why this anomaly?

Then the Reserve Fund of the company as on date is Rs. 500 lakhs. Now what are the demands of the workers? Their demands are as follows :—

(1) Lay-off should be lifted and all the workers should be allowed to work.

1972 மார்ச் 24]

[Dr. H. V. Hande]

(2) The reasonable demand of bonus should be accepted by the Management.

(3) In order to create disunity among the workers the management would not adopt the divide and rule policy. I also feel that the Management should completely drop this policy.

Finally I come to another matter. Though the turn-over of 1971-72 has exceeded 1970-71 by Rs. 4 crores, the Management is not willing to pay bonus with proportionate increase. Why? The reason given by the Management is that in spite of the increase in total turn-over, the company has made lesser profit than that of the year 1970-71 due to the following reasons :—

Amount of royalty paid for the Current year—Rs. 45 lakhs. 1970-71—Rs. 36 lakhs.

Amount of royalty paid for the Current year Rs. 45 lakhs. There is an increase of Rs. 9 lakhs. Why?

Then the amount of interest paid to Bank of England during 1970-71 is Rs. 58 lakhs and during 1971-72, Rs. 73 lakhs. There is an increase of Rs. 15 lakhs. Why? Sir, these facts clearly go to prove that they have made more profit and they have paid more loyalty and interest to the firm and Bank in England than bonus to the workers here. When these facts are there, they cannot escape. I shall be happy if the Hon. Minister intervenes and pulls up the Management and try to settle the issue as early as possible and not allow it to become a major crisis as has developed in the case of Simpson workers and the textile workers of Coimbatore.

*திரு கா. வேழவேந்தன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை நெஞ்சார வரவேற்று அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிலாளர் நிலைமையைப் பற்றி எனக்கு முன்னர் பேசிய எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் முன்னாள் இருந்த தொழில் அமைதியைக் காட்டிலும், இப்போது தொழில் அமைதி குறைவு என்று சொன்னார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட தொழில் அமைதி கெடுவதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அவர்களெல்லாம் உளமார ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

[1972 மார்ச் 24]

1967-க்கு முன்னால் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்தால் சேட்பதற்கு ஆனில்லாமல் இருந்தது. தொழிலாளர் நலத்துறை என்பதே கூட, பத்தோடு பதினென்று, அத்தோடு இது ஒன்று என்று யாரோ ஒரு அமைச்சரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அமைச்சரவை ஏற்பட்ட பிறகுதான் தொழிலாளர் நலத்துக்கென்று அமைச்சவரையில் ஒரு அமைச்சரை, அவர்களுக்கு இருக்கும் 18 மணி, 20 மணி நேரத்தை அதற்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று உருவாக்கினார்கள்.

1967-க்குப் பின்னால் பல்வேறு நிலைகளில் போராட்டங்கள் நடந்து வருவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்த அரசை விட்டால் இது போன்ற வேறு ஒரு அரசு நமக்குக் கிடைப்பது அரிது; ஆகவே இந்த நேரத்திலேயே நம்முடைய கோரிக்கைகளை எழுப்ப வேண்டுமென்று துணிந்து செயல்படுகிறார்கள். பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன் வைக்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கோரிக்கையை எழுப்புவது நல்லதுதான். ஆனால் நியாயமற்ற முறைகளிலே போராட்டம் நடத்துவது நல்லதானது என்பதை அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—அமைச்சர்கள் நடுநிலையாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். அமைச்சர்கள் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பது இன்றைக்கு துணைத் தலைவராக இருக்கின்ற உங்களுக்கே தெரியும். நான் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்தபோது அரசாங்கம் எப்படி நடந்துகொண்டது என்பது அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

THIRU J. JAMES : The hon. Member should not refer to the Chair.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is always better. . .

THIRU K. VEZHAVENDAN : I am referring only to an incident.

MR. DEPUTY SPEAKER : Sometimes I will have to give some reply.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : நான் சொல்ல வந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சம்பந்தப்பட்ட நீங்கள் இங்கே இருப்பதால், அதை மறைப்பதற்கு எண்ண வில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நீங்கள் விருதுநகரிலே துலுக்கப்பட்டி சிமின்ட் தொழிற்சாலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது, நீங்கள் கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே வைக்கப்பட்டீர்கள். அதற்கு முன்பு இப்படி ஒரு வரலாறு நடைபெற்றது உண்டா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஒருவரை கைது செய்வது ஒன்றும் கஷ்டமானது அல்ல.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, ஆளும் கட்சியால் கைது செய்யப்பட்டது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட இந்த அமைச்சரவையைக் குறைகூறுவது நியாயமா என்பதற்காகவே இதைச்

1972 மார்ச் 24]

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

சொல்கிறேன். நீங்களே சாட்சியாக இருப்பதால்தான் அதைச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : நான் சட்டமன்றத்திலே எல்லோருக்கும் பொதுவானவன்.

திரு கா. வேழவேந்தன் : இப்போது நீங்கள் துணைச் சபாநாயகராக இருப்பதால் எல்லோருக்கும் பொதுவானவர்தான். அரசாங்கம் எவ்வளவு நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறது என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர்களும் தொழிலாளர் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள் என்பது வெளிப்படையாகவே எல்லோருக்கும் தெரியும். 1967-க்குப் பின்னால், இந்த அரசு ஆசிக்கு வந்த பின்னால் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு நாம் செய்து இருக்கிற ஆறு செயற்கரிய செயல்களை மட்டும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை மற்ற மாநிலங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றனவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

முதலாவதாக, போனஸ் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், முதலிலே குறைந்தபட்ச போனஸ் 4 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இந்த அரசு வந்த பின்னால் குறைந்தபட்ச போனஸ் 8-1/3 சதவிகிதமாக இருக்க வேண்டுமென்று போராடி வருகின்றது. இதை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டினார்களா? இல்லையே! எப்படித் தொழிற் சங்கங்கள் தொழில் அதிபர்களோடு போராட்டம் நடத்தி தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பெறுகின்றார்களோ அதைப் போன்று இந்த அரசு மத்திய அரசோடு போராடி தொழிலாளர்களுக்குக் கான உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாக இருக்க முடியாதா?

அடுத்து, கிராஜ்டி சட்டத்தை மாதத்தில் 15 நாட்களுக்குள்ள ஊதியத்தைக் கொடுத்தால் போதும் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசு ஒரு மாத ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கி வருகின்றது. டாக்டர் ஹண்டே அவர்களைப் போன்றவர்கள் இதைப் பாராட்ட முன்வருவார்கள் என்று நினைத்தேன். யாரும் பாராட்டாதது குறித்து உண்மையிலேயே மிக்க வருத்தப் படுகிறேன்.

அடுத்து, முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டிலேதான் மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதுவும் இந்த அரசு வந்த பின்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் யாராவது பாராட்டாமல் இருப்பார்களா? ஆனால் இங்கே பேசியவர்கள் அதைப் பாராட்டி ஒரு வார்த்தைக் கூட பேசவில்லை.

அடுத்தாற்போல் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு கன்சிலியேஷன் அதிகாரியை நியமித்தது. அதற்கு முன்னால் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு அதிகாரி இருந்தார்.

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

[1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைக் கூறவேண்டுமென்றால் மாவட்டம் விட்டு, மாவட்டம் செல்லவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் வந்த பின்னால் அந்த குறையைப் போக் கன்சிலியேஷன் அதிகாரியை—லேபர் ஆபீசரை மாவட்டந்தோறும் நியமித்தது. இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைத்தேன். ஒருவரும் பாராட்டவில்லை என்பது வேதனைப்படத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, இன்றைக்கு லேபர் வெல்பேர் பண்டு என்று ஒரு நிதியை அமைத்து, அதற்கு 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, தொழிலாளர் குடும்பங்கள், அவர்களுடைய எதிர்காலத்தில் என்னென்ன செய்யலாம் என்ற ஒரு உருப்படியான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதே, அதைப் பற்றியும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டவில்லை.

அடுத்தாற்போல், டில்லியிலே அளிக்கப்பட்ட ஊதியக் குழுவின்—வேஜ் போர்டின்—பரிந்துரைகள் எல்லாம் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கூட்டங்கள் கூட்டி, முதலாளிகள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பேசிவந்தார்கள். இதற்கு முன்னால் இந்த நிலை இருந்ததா? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? இதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒருவரும் பாராட்டவில்லையே.

அடுத்து, இந்தியாவிலேயே இந்த மாநிலத்தில்தான் 'கேர்' உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன்மூலம் இன்றைக்குப் பல்வேறு தொழிலாளர்களும், தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் சத்துணவு பெற்று வருகிறார்கள். இது இந்த அரசின் சாதனை இல்லையா? இதைக்கூட எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒருவரும் பாராட்டவில்லையே?

இவ்வளவு நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கும்போது, சிம்சனில் நடைபெற்ற சிறு பிரச்சனைகளை வைத்து எங்கு பார்த்தாலும் பெரிது படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அறியமாட்டார்களா? அதையெல்லாம் யாரும் சொல்லவில்லையே. எங்களுக்கு மற்றவர்களைப் போல் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவோ அல்லது ஜிகினை வேலை காட்டவோ தெரியாது. பிரச்சனைகளை எப்படி அணுக வேண்டுமோ அப்படியே அணுகி சுமுகமான முடிவின்மேல் காண விஷமகிறோம். இன்றைக்குப் பலன்களைப் பெறுவதிலே மூன்று வகையினர் இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, நாவல் மரத்தின் கனிகளைப் பெறுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். நாவல் பழம் நன்றாக பழுத்து, கனிந்து கீழே விழும் வரையில் காத்திருந்து அந்தக் கனியைப் பெற்றுக்கொள்வது ஒருமுறை. பழம் நன்றாக கனிந்த உடனே மரத்தை உலுக்கி, அந்தக் கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது ஒருமுறை. இன்னொருமுறை நாவல் மரத்தையே அடியோடு வெட்டித் தள்ளி, கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்வது.

நம்மைப் பொறுத்தவரையோ, அல்லது இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலோ முதல் இனமாக இருக்க விரும்பவில்லை. மரத்தை உலுக்கி, கனிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இரண்டாம் இனமாகவே நாம் இருக்க

1972 மார்ச் 24]

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

வேண்டும். அதுதான் நல்லமுறை. நமக்குத் தேவையான—தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையானவைகளை அரசுக்கு முறைப்படி எடுத்துச் சொல்லி, தானாகவே கிடைக்கும் என்று காத்திருக்காமல், மரத்தை உலுக்கி கனிகளைப் -பெறுவதுபோல, தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், சில தீவிரவாதிகள் என்று சொல்லப்படக்கூடியவர்கள் இன்று மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது அடிமரத்தையே வெட்டித் தள்ளி, கனிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதைப்போல் செயல்படுகிறார்கள். அது மிகவும் தவறான முறை. மரத்தை விட்டுவைத்திருந்தால்தான், மீண்டும் கனிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் ஒரே தடவையில் கனியும் தீர்ந்து விடும்; மரமும் போய்விடும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எதிர்க்காலத்தைப் பற்றியே கவலைப்படாதவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் மன நிலையைக் கண்டிப்பாகப் போக்கியே ஆகவேண்டும்; அவர்களும் மனோநிலையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று கல்கத்தாவின் நிலையைப் பார்த்தால் நாம் அந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தீவிரவாதிகளின் சேயலால் இன்று கல்கத்தா நிலைகுலைந்து விட்டது. அண்மையில் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பில் அங்கே சென்றிருந்தபோது கல்கத்தாவின் நிலைபற்றி தொழிலாளர்கள் சொன்னார்கள். தீவிரவாதிகளின் போக்கால் தொழிலதிபர்கள் தங்கள் நிறுவனங்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. தொழிலிலும் அமைதியின்மை நிலவி வருகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன என்பதை நாம் ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தீவிரவாதிகளின் சுவடே இல்லாமல் போய்விட்டது. அங்கே சோதிபாசுக்கெல்லாம் சோதியை இழந்துவிட்டார்கள்.

நமது தமிழ்நாட்டிலே பலர், 'தொழில் அமைதி கெட்டால் கூட பரவாயில்லை தங்கள் லட்சியம் நிறைவேறினால் போதும்; தங்கள் பெயர் இருந்தால் போதும்' என்ற அளவிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநில அரசு தொழிலாளர்களுக்கு கிராஜுட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டபோது 'நாங்களே அதைக் கொண்டு வருகிறோம் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இந்தியா முழுவதும் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அதனால் இப்போது அதில் தீவிரம் காட்டாமல் பொறுத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றுக் கட்சிக் காரர்கள் உணரவேண்டும்.

[திரு கா. வேழவேந்தன்]

[1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய குறைந்தபட்ச ஊதியம் பற்றி அளிக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே குறிப்பாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட கூடியவர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் தான். இன்றையதினம் அவர்கள் வயிற்றுப்பாட்டைக் கழிப்பதற்காகத்தான் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஓட்டல் முதலாளிகளும், பெரிய பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டுகின்ற முதலாளிகளும் அந்தத் தொழிலாளர்களிடம் நல்ல வேலை வாங்கிட்டு, அவர்களுடைய ஊதியத்தைச் சரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அது எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியதாக அமையும். எனவே, இத்தனை மாதம் பணி செய்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல; ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் மிகப்பெரிய அறையில் இருக்கிற சீமாண்டுகளுக்கும் சீமாட்டிகளுக்கும் பரிமாறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு இல்லை. ஒரு ஹோட்டல் கட்டுகிற நேரத்திலேயே ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைகளை அமைத்தால்தான் அதற்கே லைசென்சு கொடுப்பது என்கிற ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாக்கரி சட்டம் இருக்கிறது. நல்ல படித்த பி.இ. அதிகாரிகள் எல்லாம் ஆய்வாளர்களாகப் போகிறார்கள். குறைபாடுகள் இருந்தால் முதலாளிகளிடம் சொன்னால் அபராதம் போட்டுக்கொள் என்று விடுகிறார்கள். பைன் பத்து ரூபாய், இருபது ரூபாய் என்றுதான் இருக்கிறது. “போய்யா நான் பைனைக் கட்டிக் கொள்கிறேன்” என மிகச் சர்வசாதாரணமாகச் சொல்லிவிடுகிறார். ஆகவே அபராதத் தொகையைக் கூட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் நமது அதிகாரிகள் சென்று தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற அநீதிகளைச் சட்டிக்காட்டும்போது முதலாளிகள் திருந்திக்கொள்வதற்கு ஒரு அச்சம் இருக்கும்.

இன்றையதினம் சில தொழில் நிறுவனங்களில் நல்ல முறையில் அமைதி இருக்கிறது என்பதைத் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் ஆகஸ்டு 15, ஜனவரி 26 என்று கொண்டாடுவது போல மே தின விழாவையும் கொண்டாடுகிறபோது எல்லாத் தெரழில் நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த தொழில் அதிபர்களையும், தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து வைத்து விழாக் கொண்டாடலாம், நல்ல முறையில் வருடம் முழுவதும் தொழில் அமைதி காக்கப்பட்ட நிறுவனத்திற்கு கேடயம் போன்று பரிசு அளிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு நமது அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி சென்று ஏற்கனவே இருந்த உச்சவரம்புத் தொகையை உயர்த்த இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷனிடம் வற்புறுத்தி இன்றைய தினம் அதை உயர்த்த முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையில் அது பற்றிக் கொஞ்சம் கவலை

1972 மார்ச் 24]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

குறைந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இன்னமும் இ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடல்களில் டாக்டர்கள் போதிய கவனம் செலுத்து வதில்லை என்ற குறைபாடுகள் வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் பெரிய டாக்டர்களை அணுக முடியாது. ஆகவே இந்த இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி களைப் பொறுத்தவரை நல்ல திறமையான டாக்டர்களைப் போடவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல மருந்துகளைக் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தையும் தீவிரமாக அமுல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தைப்பற்றி இரண்டே இரண்டு வார்த்தை. இன்றைய தினம் வேலைநாடிச் செல்பவர்கள் தங்கள் பெயர்களை பதிவு செய்துகொண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை புதுப் பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கிறது அதை ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை புதுப்பித்துக்கொண்டால் கூட போதும் என்று செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இன்றைய தினம் மாவட்டங்களில் இருபதாயிரம், இருபத்தைந்தாயிரம் பேர்கள் பதிவு செய்துகொண்டு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு ஒரு நாள்—அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து—எந்த எந்தத் துறையில் தனிப் பயிற்சி அவர்கள் எடுத்தார்களானால் வேலை சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து விளக்கினால் கூட மிக உதவியாக இருக்கும். அப்படியில்லாத காரணத்தினால் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை புதிப்பித்துக்கொண்டு விரக்தியோடு திரும்புகிறார்கள். பெரும் அளவுக்கு இன்றைக்கு நமது மாநிலத்தில் தொழிலாளர் அமைதி ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியும் தான் என்பதை நெஞ்சார, மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டி, பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பத்து நிமிஷத்திற்குள் பேசி முடிக்கவேண்டும்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்திற்கு என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையில் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகுந்த கவலையைத் தருகிறது. இப்படி இத்துறைக்கு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் தொழிலாளர் நலத்தில் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இல்லை என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களது பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமானது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. உழைப்பு அதிகரித்தால்தான் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி உண்டாகும். பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் சமுதாயத்தில் உள்ள

[திரு ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 மார்ச் 24]

ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகலும். நம்முடைய சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாக இருப்பதே தொழிலாளர் வர்க்கம் தான். அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது.

தொழில் அமைதி கெட்டு வருகிறது என்று நாங்கள் சொன்ன போதெல்லாம் இதுவரை ஒப்புக்கொள்ளாதிருந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இன்றைக்கு மனம்விட்டு அதை ஒத்தக்கொண்டதற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன் மத்திய அமைச்சர் ஒருவரே இந்தியாவில் மேற்குவங்கத்திற்கு . அடுத்தபடியாக தொழில் அமைதி கெட்டிருப்பது தமிழ் நாட்டில் தான் என்று கூறினார். திரு. கா. வேழவேந்தன் அவர்கள் இதுபோல் தொழில் அமைதி கெட்டிருப்பதாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம்—இந்த ஆட்சியில்தான் தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் என்கிற நம்பிக்கையில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கைகளை எல்லாம் முன்வைத்து வருகிறார்கள் என்றார். அதை நாட்டுமக்களும் நன்கு அறிவார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் 20 தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு—விரயமாகிய உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-ஆம் ஆண்டு 10,33, 377 நாட்கள் விரயமாகின என்றால் 1971-ல் 22, 86, 807 நாட்கள் விரயமாகியிருக்கின்றன. தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிடச் சான்று வேறு வேண்டாம். கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துப்பார்த்தாலும் 1969-ல் 174 தான், 1970-ல் 277, 71-ல் 308 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

இதனால் யாருக்கு நஷ்டம்? தொழிலாளர்களுக்கு ஒருபுறம் பெருத்த நஷ்டம் என்பதோடு அரசாங்கத்திற்கும்—காலையில் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் திரு. சண்முகம் குறிப்பிட்டபோல ஒரு கோடியே இருபது லட்சம் நஷ்டம். சிம்சன் வேலைநிறுத்தம் மூலமாக ஏறத்தாழ 15 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அசோக் லேலண்டு மூலமாக 7 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி தொழில் அமைதி குலைந்து, வேலைநிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டதற்கு மூலகாரணமே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழிற் சங்கங்களில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதாகச் செய்த முயற்சிகள் தான். தொழிற் சங்கங்களைப் பிடித்துவிட வேண்டுமென்று தங்களிடம் இருக்கும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்திச் செயல்பட்டதுதான்.

அடுத்து, தொழிற்சாலைகளில் தி.மு.க. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால்தான் லாபம், உழைக்காமலேயே மாதம் சம்பளம் வந்து கொண்டிருக்கும் என்ற நிலை வந்தது. சிலர் வேலை செய்தும், இதுபோன்ற சிலர் வேலை செய்யாமலேயே சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டும் இருக்கிற நிலை ஏற்படுகிறபோது எப்படி தொழில் நிறுவனத்தில் அமைதி இருக்க முடியும்?

1972 மார்ச் 24]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தவறான தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை செய்யாமலேயே ஊதியத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்பதாக கட்சிக்குக் களங்கம் கற்பிப்பதுபோல பேசுவது சரியல்ல குறிப்பாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

ரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சிம்சனிலே தகராறு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுதான் போக்குவரத்துத் துறையிலும் இப்படித்தான். இப்படிச் கூறிக்கொண்டே போனால் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், தொழிலாளர்கள் பொதுவாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் போதும். அதற்காக அரசியல் கட்சியை இழுத்துப் பேச வேண்டாம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சட்டப் பேரவையின் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறிப்பிட்ட கட்சியைப்பற்றிச் சொல்லி, குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். இன்ன கட்சி, இப்படிச் செய்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : That is a fact. So long as Simpson was controlled by trade union led by D.M.K., the D.M.K. workers refused to work.

THIRU J. JAMES : In the Transport Department also, that is the truth.

திரு. கா. வேழவேந்தன் :—தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள் வேலை செய்யாமல் ஊதியம் பெறுவது என்பது இப்போது மட்டுமல்ல, முன்பே இருந்த நிலைமைதான். தவறான தகவலை மன்றத்திற்குத் தர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல மாதங்களாக வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, சிம்சனில் நேற்றுதான் வேலை தொடங்கியிருக்கிறது. இப்போது வேலைஒழுங்காக நடைபெற்று வருகிறது. முன்புகூட வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளர்களால் ஏற்பட்டது அல்ல; தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிலர் வெளியிட்டு வந்த அறிக்கைகளால்தான் ஏற்பட்டது. இன்னும்கூடச் சொல்வேன், அந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒரு சிலர் அக் கம்பெனியில் வேலை நேரத்தின்போது வேலை செய்வதில்லையென்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு தனிப்பட்ட முறையில் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மீது குறை கூறுவது முறையரகாது. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபாடுகளில் ஈடுபட்டு, கழகமும், கழகம் அல்லாதவர்களும் மேற்கொண்டதன் விளைவுதான். எனவே கழகத்தை மட்டும்குறைகூறுவது முறையல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 24]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் பிளாண்டேஷன் இருக்கிறது. அந்த ரப்பர் தோட்டங்களில் தொழில் சட்டங்கள் அமல்படுத்துவதில்லை. சில இடங்களில் தொழில் சட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று பிளாண்டேஷன் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டிகூட தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். ஏனோ அந்தத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னும், தொழில் சட்டங்கள் அங்கே செயல்படவில்லை. யென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ரப்பர் தோட்டத்தில் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் தனியார் துறையில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்திற்கும், அரசுத் துறையில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்திற்கும் இடையில் ஊதியம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அரசு தோட்ட தொழிலாளர்கள் தினசரி 1 ரூபாய் 56 காசு குறைவாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து லேபர்கமிஷனர் முன்னிலையில் கூடிப்பேசி, இறுதி முடிவு லேபர் கமிஷனர் அதிகாரத்திற்கு வடப்பட்டது. லேபர் கமிஷனர் அந்த முடிவை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. மேலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 20-3-72 முதல் தங்களுடைய குறைகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆட்டோமேஷன் பற்றியது. ஆட்டோமேஷன் புகுத்தக்கூடாது என்று ஏ.ஜி. ஆபிஸில் உண்ணுவிரதப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசிலும் சில இலாகாக்களில் ஆட்டோமேஷன் புகுத்துவதாக இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. 1969 மார்ச் மாதம் 25-ம் தேதி நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இது குறித்து இந்த மன்றத்திலே ஒரு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு இதைப் படிக்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், ஏ.ஜி. ஆபீசில் ஆட்டோமேஷன் புகுத்துவது பற்றி எந்தவிதமான போராட்டமும் நடைபெறவில்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய சில பிரிவினர், சில வேலைகளை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பிரச்சினையினால்தான் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஏ. ஜி. ஆபீசுக்கும் ஆட்டோமேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, “ஆட்டோமேஷன் பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசின் தெளிவான கொள்கை என்ன” என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் கேட்டார்கள். தெளிவாகச் சொல்லிவிடுகிறேன், ஏற்கெனவே அதையே அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்த அரசு ஆட்டோமேஷனை ஏற்றுக் கொள்ளாது; எதிர்க்கும். அதுதான் அடிப்படைக் கொள்கை. நாங்கள்

1972 மார்ச் 24]

[திரு ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆட்டோமேஷனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அதைப் புகுத்துவதை அரசு நிச்சயம் எதிர்க்கும் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தெரிவிக்கிறேன் ” என்று மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக லேபர் டிபார்ட்மென்ட் பற்றியது. 1969-70-ல் 8 579 ஆக இருந்தது 1970-71-ல் 7,258 ஆக கன்சிலியேஷன் செய்து வைப்பது குறைந்து வருகிறது. ககராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான காலதாமதம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி விசாரித்தபொழுது லேபர் கமிஷனர் அதிகாரத்தின்கீழ் ‘வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ், இலாகாவையும் கொண்டு வந்த காரணத்தினால் இப்படி காலதாமதம் ஆகிறது என்று தெரிய வந்தது. நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், லேபர் கமிஷனர் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் தலையிட்டு சமரசம் செய்துவைக்கவும், நல்ல முடிவு காண்பதற்கும் நேரம் இல்லாத நேரத்தில் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இலாகாவின் வேலைகளையும் கவனிப்பது இயலாத காரியம் என்பதுதான். ஆகவே, லேபர் கமிஷனர் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே மட்டும்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான முறையில் அரசு தக்க வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டும் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இலாகா தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அசிஸ்டென்ட் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் லேபர் என்று இருக்கிறார். அவர் ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்ஸ் ஆக்டை சரிவர எல்லா இடங்களிலும் அமல்படுத்துவதில்லை என்று தெரியவருகிறது. கேட்டால் வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் அலுவலகம் சேர்க்கப்பட்டதுதான் என்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த இலாகாவைத் தனியாகப் பிரித்துவிட்டு, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை மட்டும்தான் இவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாகர்கோவில் லேபர் ஆபீஸில் கடந்த ஐந்தாறு மாதங்களாக லேபர் ஆபீசர் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. சுமார் 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருந்தும் லேபர் ஆபீசர் இல்லாமல் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை யாரிடம் சொல்ல முடியும். இப்போது திருநெல்வேலி லேபர் ஆபீசர் அடிஷனல் சார்ஜ் எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுகிறார். இந்த மாதிரியான நிலைமை இருந்தால் எவ்வாறு தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்படும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தனி லேபர் ஆபீசரைப் போட்டு குறைகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இ. ராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிற தொழிலாளர் மானியத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால், தொழிலாளர் மத்தியில் நல்ல அமைதி நிலவுகிறது என்று நாட்டுமக்கள் சொல்கிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். 1967-க்கு

முன்னாலே இந்நாட்டை இருபதாண்டுக் காலம் ஆண்டுவந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் எழுபிற நேரத்தில் அவற்றைத் துப்பாக்கியால் அடக்கியிருக்கிறார்கள்; ஒடுக்கியிருக்கிறார்கள். 1967-க்குப் பின்னால் தொழிலாளர் மத்தியில் கிளர்ச்சி அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக ஏற்படுபவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மிக சாமர்த்தியமாக, சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாடறியும்.

இன்றைய தினம் தொழிலாளர் மத்தியில் அமைதியாக தொழில் நடந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. இராமானுஜம் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தார். இந்த இருபதாண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், வேலை செய்யாமல் பலர் கூலி பெற்றதாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் தங்களுடைய போக்கையே சுட்டிக்காட்டினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும், தொண்டராக இருந்தாலும் சரிவர வேலை செய்து கூலி பெறுகிறார்கள். அமைதியான முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர் மத்தியில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைச் சுமுகமாக நம் அரசு தீர்த்து வைப்பதற்காக தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

மலைப்பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், நீலகிரி பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சேர்வராயன் பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள், ஆகிய எல்லா தொழிலாளர்களுடைய நிலைமைகளைப் பற்றியும் ஒருசிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த பத்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக தோட்டத் தொழிலாளர்களிலே நாற்பது சதவீதம் ஆட்குறைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் இப்பொழுதிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே கிட்டத்தட்ட 500 தொழிலாளர்கள் இருக்கவேண்டிய இடத்திலே 250 தொழிலாளர்கள் டெம்பரரியாகவும் 250 தொழிலாளர்கள் பர்மனென்ட் ஆகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். டெம்பரரித் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் அளிக்கப்படவில்லை. ஊட்டி, ஏர்க்காடு இந்த இடங்களில் நடைபெற்ற பிளான்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டியிலே நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மிக உருக்கமாக தோட்ட முதலாளிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று, ஆனால் அந்த மாணேஜர்கள் செய்கிறோம் என்று அப்பொழுது ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றாலும்கூட, நிரந்தரமாக்குவதற்கு அடையாளச் சீட்டுகள் கொடுக்கப்போவதாகச் சொன்னாலும்கூட, இதுவரையிலே அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்றவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்களாக அதைச் செய்தால் நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். பாராட்டுகிறோம். இல்லை யென்றால் நாங்கள் சட்டத்தால் செய்கிறோம் என்று கொஞ்சம் கடுமையாகக் கூடச் சொன்னார்கள். எனவே அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

1972 மார்ச் 24]

[திரு. இ. ராமசாமி]

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது பற்றிய பேச்சு வார்த்தை வருகிற 28-ம் தேதி நடக்கிறது. அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் முறிவு என்றால் நம்முடைய அரசு உடனே தலையிட்டு அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்டேட் ஸ்டாப்களுக்கு குரூப்வாரியாக லாபத்தின் அடிப்படையிலே மூன்று மாத போனஸ் அல்லது நான்கு மாத போனஸ் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு குத்துமதிப்பாக இதுதான் போனஸ் என்று வழங்குகிறார்கள். எனவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் லாபத்தின் அடிப்படையிலே போனஸ் கிடைக்கச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் தரப்படுவதில்லை, உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் தரப்படுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் நடத்துகிற சின்கோனோ பேக்டரியிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களை மாதச் சம்பளதாரர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டம், காபித் தோட்டம் கொடுக்கப்படுகின்ற கூலிவிசிடம் இந்த சின்கோனோ பேக்டரியிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு போனஸ் கிடையாது. அங்கே வேலை செய்கின்ற மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கிடைக்கிறது, அங்கே பணியாற்றுகிற அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கிடைக்கிறது. ஆனால் சின்கோனோ பகுதியிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் போனஸ் கிடைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தது நம்முடைய அரசு பரிவோடு அணுகி அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறை, சேர்வராயன் பகுதி, மாஞ்சோலை இங்கேயெல்லாம் பணியாற்றுகின்ற டிரைவர், சூப்பர்வைசர், மருத்துவமனைகளிலே வேலை பார்க்கிற கம்பவுண்டர், வார்டர்கள் போன்றவர்களுக்கு அந்தஸ்து தரப்படவில்லை. சூப்பர்வைசர்கள்தான் அங்கு முழுப் பொறுப்பை ஏற்று பணியாற்றுகிறார்கள். அந்த சூப்பர்வைசர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்த அந்தஸ்து தரவில்லை, அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வு தரப்படவில்லை, எனவே அவர்களுடைய வேலைக்குத் தகுந்த அந்தஸ்தும், கூலி உயர்வும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளுக்கு எல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று பிளாண்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டியிலே பேசப்பட்டது. 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள் மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போடவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாகும். அந்த மலைப்பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று சொல்லியும் கூட அந்த வேலையை தோட்ட

[திரு இ. ராமசாமி]

[1972 மார்ச் 24]

மேனேஜ்மெண்டார் செய்யவில்லை. எனவே உடனடியாக மின்சார விளக்குகள் போடுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், எங்கேயிருந்து எந்த எந்த மாநிலங்களிலிருந்தோ வருகிறவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயே இருக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள். எந்த தனிப்பட்ட கம்பெனிக்கும் அதை எப்படி வற்புறுத்த முடியும் என்று விட்டு விடாமல் வேலை பார்க்கிற தோட்டத்தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முதல் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுகாதார முறைப்படி இல்லாத முறையில் தொழிலாளர்கள் கட்டி இருக்கிற வீடுகள் மோசமாக இருக்கிறது; எனவே சுகாதார முறைப்படி அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத ஸ்டாப்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் சில அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அமல் நடத்தப்படாத சட்டங்களையெல்லாம் அமல் நடத்தவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் தரமே அந்தச் சட்டங்களிலேதான் இருக்கிறது. சட்டங்கள் தான் பரிகாரம் காணவேண்டும்.

எனவே அமல்படுத்தாத சட்டங்களையெல்லாம் அமல்படுத்தவேண்டும். ஒரு தொழிலாளர் டிஸ்யூஸ் செய்யப்பட்டாலோ அல்லது சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டாலோ முறைப்படி அது கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அது கெஜட் டில் வருகிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு வரவில்லை. இதை நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. தபால் கிடைக்காமல் கூட இருந்திருக்கலாம். இனிமேலாவது அப்படி நடக்காமல் இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நான் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு சில விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாட்டிலே சுபீட்சம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று மதிப்பிடவேண்டுமானால் தொழிலாளர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு அதை மதிப்பிட முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம் தேசத்திலே எவ்வளவு

1972 மார்ச் 24]

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன என்பதைவிட அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிற தொழில்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதுதான் மிகப் பிரதானமான ஒன்றாகும். தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பவர்கள் தங்கள் மூலதனத்தைக்கொண்டு கட்டடங்களையும், இயந்திரங்களையும், மூலப்பொருள் களையும் வாங்கிப் போட்டு விடுவதால் மட்டும் தொழிற்சாலை ஓடி விடுவதில்லை. அந்த மூலப் பொருட்களையும் இயந்திரத்தையும் ஒன்றாக இணைக்கின்ற காரியத்தைத் தொழிலாளர்கள் செய்து அதிலே மாற்றுப் பொருள்கள் தோன்றுவதற்கு வழி ஏற்பட்டால்தான் மூலதனத்திற்கும், இயந்திரத்திற்கும் நாட்டிலே வேண்டிய தேவைகளுக்கும் பயன் ஏற்படுகிறது. அப்படி உண்டாக்கப்படுகின்ற பொருள் மாற்றுப் பொருளாக இருந்து அந்தப் பொருள் எளிதாகவும், மலிவாகவும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது.

காரணம், மூலதனம் போடுகிறவர்கள் தங்களுடைய எப்பம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு விடுவதால் மாற்றுப் பொருள்களை உண்டாக்கி மக்களுக்கு எளிதாகவும் மலிவாகவும் கிடைக்கச் செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளையும் சம்பள வசதிகளையும் அதிகமாகத் தருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமாக வசதிகள் செய்து தந்தால் லாபத்திலே குறைந்துவிடும் என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு எளிதாக, மலிவாக பொருள்கள் கிடைக்க அரசாங்கம் எப்படி தலையிடவேண்டிய நிலையிருக்கிறதோ அதேபோன்று அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளிலும் தலையிடவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி பரக்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற நிலைமைகள் சுபீட்சமாக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப்பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டுக்கும் 1971-ம் ஆண்டுக்கும் வேலைநாட்கள் நஷ்டத்தைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்கிறபோது 1970-ம் ஆண்டைவிட 12,53,430 உழைப்பு நாட்கள் இழக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே உழைப்பு நாட்கள் இழக்கப்பட்டன என்று சொன்னால் பொருள் உற்பத்தியில் தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பொருள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதிலே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

விலை ஏறுகிறது என்ற பிரச்சனை உண்டாகிறது. அதோடு உற்பத்தியாகும் பொருள்களை வாங்கும் வலிமை தொழிலாளர்களுக்கு ஒருசேர இருக்க வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியானால் மட்டும் போதாது; அதை வாங்கும் அளவிற்கு வருமானம் மற்றவர்களுக்கு இருந்தால்தான் தொழிற்சாலைகள் சிறப்பாக நடைபெற முடியும். அந்த முறையில் கடந்த வருஷம் 227 வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதற்குப் பதிலாக இந்த வருஷம் 308 வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலை நல்லதல்ல.

அப்படி நல்லது அல்ல என்று சொல்லும்பொழுது, இன்னும் மேம்பாடான நிலைமையை எண்ணும்பொழுது, நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன், அப்படியிருக்கும் அரசு தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையில் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டுமோ அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும்.

[திரு எம். சரேந்திரன்]

[1972 மார்ச் 24]

ஏனென்றால், எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாஜிதொழிலாளர் நல அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய திரு வேழவேந்தன் அவர்கள் இங்கேயிருக்கும் அமைச்சர்களெல்லாம் தொழிலாளர்களைக் கூப்பிட்டு, முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுப் பைசல் காண்கிறார்களே அவர்களுக்குப் பாராட்டுகூடச் செரல்லவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சபையிலேயிருக்கும் அமைச்சர்களானாலும்கூட; இந்தச் சட்டசபையிலேயிருக்கும் உறுப்பினர்களானாலும்கூட ஏதோ ஒரு சிலர் போக மற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் சாதாரணக் குடும்பத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள் தான். எந்த முதலாளியின் கையாளாகவோ, முதலாளித்துவக் குடும்பங்களிலிருந்தோ வந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய அனுதாபம், உயர்வு, அன்பு எல்லாமே எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டுமோ அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிறது என்று காட்டுகிறதே தவிர பாராட்டுவதற்கு இதில் விஷயம் எதுவும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமைகளில் நாம் எடுத்திருக்கும் கொள்கை, நாம் எடுத்திருக்கும் வைராக்கியம், அதற்கு அனுசரணையாக நாம் நடைமுறையிலே என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் அதற்குக் காலங்கடந்து தலையிடுகிறோம். காலங்கடப்பதற்கு முன்னால் தலையிட்டிருந்தால் இம் மாதிரியான சூழ்நிலைகள் ஏற்படாமல், அமைதிசகலாவது ஏற்படாமல், இவ்வளவு வேலை நாட்கள் இழப்பு ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

அதேபோன்று தொழிற்சாலை சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைச் சட்டம் என்று சொல்லும்பொழுது தொழிற்சாலை எப்படி இருக்கவேண்டும், எந்தெந்த மாதிரி இயந்திரப் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், எப்படி சுகாதாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கெல்லாம் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சட்டம் மட்டும் இயற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவைகள் செயல்படுவதில்லை. அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு முறையாக, நல்லுணர்வோடு செயல்படுத்தினால் அந்தக் காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறும். ஆனால் இப்பொழுதற்குப் பல தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் தொழிற்சாலை சட்டம் செயல்பட முடியாத நிலையை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்கள் பல நேரங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் புள்ளிவிவரம் நமக்கு உணர்த்துகிறது. தொழிற்சாலை சட்டம் 1948-ல் ஏற்பட்ட சட்டம், இப்பொழுது 24 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் மாறுபாடுகளை, நவீன முறையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை ஆலோசித்து இந்த அரசு மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலை சட்டம் என்று சொல்லும்பொழுது இப்பொழுது பல இடங்களில் ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு அங்கேயிருக்கும் தண்ணீரும், கழிவு நீரும், ஆவி போன்றவைகளும் பக்கத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கும், பக்கத்திலிருக்கும் குடிநீர்க் கிணறுகள், விவசாயக் கிணறுகள் போன்றவைகளுக்கும் கெடுதல் உண்டாக்குவதாகப் பலவிடங்களிலிருந்தும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்டேன்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் கழிவு நீரைச் சுத்தப்படுத்திதான் அனுப்ப வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால்

1972 மார்ச் 24]

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

அதைச் சரியாக அமல் நடத்துவதற்கு அதிகாரிகள் இல்லை. அம்மாதிரி அமல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கின்ற காலத்தில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையின் நிர்வாகிகளில் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள் அங்குப் பணச் செலவு அகுமென்று கூறுகின்ற காரணத்தால் அம்மாதிரி செய்யாமல் பலருக்கும் தொல்லை விளைவிக்கின்ற வகையில் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. எனவே அதில் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள் நல்ல முறையில் உடலைக் கவனித்துக்கொள்வதற்கான பாதுகாப்பு அளிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும் கழிவு நீரினாலேயே மற்றப் பொருட்கள் கெடும்பொழுது, அத்தகைய நிலைமை இருக்கும்பொழுது அங்கு வேலை செய்கின்றவர்களில் உடல்நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எனவே, அவசியமான 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ வைத்தியப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பி எண்ணெய் கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அதற்குப் பரிசாரம் செய்ய முயற்சிகளைத் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இம்மாதிரி இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் இப்பொழுது இயந்திர விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்டால் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்கும்பொழுது, கந்த ஆண்டு இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கைக்கு இந்த ஆண்டு தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 47 தொழிற்சாலைகள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த 47 தொழிற்சாலைகள் அதிகப்பட்டிருக்கும்பொழுது தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 9 ஆயிரத்துச் சில்லறைதான். ஆகவே ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 29 பேர்தான் தொழிலாளர்கள் அதிகப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் அதிகப்பட்டுப் பொழுதெல்லாம் நாம் கருதுவோம், நிறைய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று. ஆனால் இப்பந்திர விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால் மூலதனத்தின் விகிதாச்சாரம் எவ்வளவு, தொழிலாளர்களின் விகிதாச்சாரம் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டால் ஒரு கோடி பேருக்கு 40 பேர் என்றுதான் தெரிகிறது. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு 12 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. 12 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட தொழிற்சாலையில் நானூற்றுச் சில்லறை பேர்கள்தான் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள். அப்படியென்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டால் 40 பேர்கள்தான் வேலைக்குச் சேர்கிறார்கள் என்றால் நாம் இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் என்ன எதிர்பார்க்கிறோம்? தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று, எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் காட்ட வேண்டுமென்று நாம் நவீன தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்று மட்டும் எண்ணினால் போதாது. அந்த எண்ணத்தின் பலன் என்ன, லாபம் என்ன என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற முறையிலே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

[1972 மார்ச் 24]

அப்படியிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் கூட அவ்வளவு அதிகமான மூல தனத்தைப்போட்டு குறைந்த ஆட்களை வைத்திருந்தும் கூட அவர்களுக்கு உரிய சம்பளம், அவர்களுக்கு உரிய வசதி ஆகியவைகளைப்பெற ஒரு சங்கப் அமைத்துக்கொண்டு, அதைப் பதிவு செய்துகொண்டாலும்கூட அதை அங்கீகரிக்காமல் பல தகராறுகளை நிர்வாகிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது)

இங்கே நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால், அதிகமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த விபத்துக்களைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலை விபத்துக்கள்—சிறிய சிறிய விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் குறைந்திருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. 93 விபத்துக்கள் கடந்த வருடத்தைவிடக் குறைந்திருக்கிறது. அப்படிக் குறைந்திருக்கிறது என்றாலும்கூட விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அந்த விபத்துக்களை பதிவு செய்து நஷ்டஈடு கொடுக்கின்ற உரிமையையெல்லாம் பல தொழிற்சாலைகளில் செய்வதில்லை. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையில், மற்ற தொழிற்சாலைகளைவிட அதிகமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் விஷயமாகக் கவனித்து அதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு விபத்திற்குள்ளானவர்களின் மரண எண்ணிக்கை இந்த வருஷம் 10 பேர் அதிகமாகியுள்ளது. கடந்த ஆண்டு 32 பேர், இந்த ஆண்டு 42 பேர் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. இப்பொழுது மரண எண்ணிக்கை அதிகப் படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக பாதுகாப்புக் குழுக்கள் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் 6,412 என்று இருக்கும் இடத்தில் 311 இடங்களிலேதான் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதுகாப்புக் குழுக்களை 311 இடங்களிலே மட்டும் அமைத்தற்கான காரணம் என்ன, மற்ற இடங்களில் அமைக்க முடியாததற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிவிக்க வேண்டும். 311 தொழிற்சாலைகளில் அமைந்திருக்கிற இந்தப் பாதுகாப்புக் குழுக்கள், பாதுகாப்புக் குழுக்கள் என்ற பெயரிலே இருக்கின்றனவே தவிர அவை ஏதாவது காரியம் செய்திருக்கின்றனவா, பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றனவா என்று மதிப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி மதிப்பிட்டுப் பார்த்ததில் அது பலன் உள்ளதாக இருக்கிறதா, எல்லா இடங்களிலும் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான காரணம் தோன்றுகிறதா, அதை ஆராய்க்கிறதா என்ற விவரங்களையெல்லாம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தொழில் தகராறுகளை எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 503 தொழில் தகராறுகள் அதிகப் பட்டிருக்கிறது என்பதாகப் பார்க்கிறோம். இந்தத் தகராறுகளை உடனுக்குடன் தீர்த்து வைப்பதற்கு இப்பொழுதிருக்கும் முறையிருக்கிறதே அது போதுமானதல்ல. ஆகவே, தொழில் தகராறு தோன்றியவுடனேயே அந்தப் பிரச்சனையில் தலையிட்டு உடனேயே தீர்த்துவைக்க வேறு ஏதாவது வழிபற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும். யோசிக்க வேண்டும். யோசித்து அதை விரைவில் தீர்க்கும் முறையிலே, வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லும் அளவிற்குப்

1972 மார்ச் 24]

[திரு எம். சுரேந்திரன்]

போகாமல் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லும் பொழுது அம்மாதிரி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலையை உருவாக்குகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு சு. துரைசாமி: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டதான 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பாதிப்பு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைப்பு தொழிற்சங்கத்திலே ஆதிக்கம் செய்ய ஈடுபட்டதன் பயனாகத் தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக எனக்குப் பின்னால் பேச இருக்கின்ற மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து அதற்கான விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற “தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை—1971-72” என்கின்ற புத்தகத்தில் 23-ம் பக்கத்திலிருந்து 33-ம் பக்கம் முடிய 18 காரியங்களுக்காக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திருப்பூர் பணியன் தொழிலாளர்கள் உள்பட எடுத்துக்கொண்டால் 19 வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுவதற்கான காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் செல்வாக்கை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை காரணமாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றதா என்பதை தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதற்கு முக்கியமான காரணம், கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம்தான் காரணமாகத்தான் இவ்வளவு பெரிய அளவுக்கு இழப்பு நாள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டம் யாருக்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம், அந்தப் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கத்தில் ஆதிக்கம் செய்து ஆரம்பித்ததன் பயனாக நடைபெற்ற போராட்டமா என்பதை இங்கே இருக்கிற சக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருப்பூர் பணியன் தொழிலாளர் போராட்டம், அந்தப் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்க அமைப்பு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆதிக்கம் செய்ய ஈடுபட்டதன் பயனாக ஏற்பட்ட போராட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமாய் பணிவோடு

[திரு சு. துரைசாமி]

[1972 மார்ச் 24]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் தீபாவளி பின் போது நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் 5-10-71 முதல் 21-10-71 வரையில் முடிந்த ஏறத்தாழ 15 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அந்த வேலை நிறுத்தம் எதற்காக நடைபெற்றது என்றால், அன்றைக்கு ஐ.என்.டி யு.வி. எச்.எம்.எஸ். தொழிற் சங்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் உடன்பாட்டுக்கு வந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால், அந்த உடன்பாட்டை எதிர்ப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டமே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையில் நடத்தப்பட்ட போராட்டம் இல்லை. 22 லட்சம் வேலை நாட்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைமை தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு, அதில் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்ததன் பயனாக நடைபெற்றது என்ற வாதம் தவறான வாதம் என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கும் உங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள், இன்றைக்கு தொழில் அமைதி கெட்டுப்போய்விட்டது என்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், தொழில் அமைதி கெட்டதற்கு இந்த அரசாங்கம் ரொறுப்பாளியா என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து சொல்லவேண்டும் இந்த மன்றத்தில். இந்தக் காரியத்தில் இந்த இடத்தில் ஒரு போராட்டம், அதற்கு இந்த அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க தவறிவிட்டது, அதன் காரணமாகத் தான் இந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது, அதன் காரணமாக வேலை நாட்கள் இழப்பு ஏற்பட்டது என்று தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த அரசாங்கம் எந்தப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்றால்; இந்த மன்றத்திற்கு வந்தவர்களில் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலிருந்து வந்தவர்கள், அந்தப் பக்கத்தில்தான் அரசாங்கம் நிற்கிறது என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னதற்காக அவர்களுக்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பணிவோடு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு சங்கங்களுடன்கூட இன்றைக்கு மிக நல்ல ஒரு சங்கமாக தொழிலாளர்கள் ஆதரவு பெற்ற அமைப்பாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஏற்படுகிற நோக்கத்திற்கு இந்தப் போராட்டம் எல்லாம் கூட ஒரு அடிப்படையே தவிர, வேறு ஒன்றும் காரணம் இல்லை என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பஞ்சாலைகள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏனைய பஞ்சாலைகளிலும் தொழிலாளர்கள் ஒரு பெரிய போராட்டத்தில் ஒரு மாத காலம் ஈடுபட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபொழுது நான் பணிவோடு இந்த மன்றத்தில்

1972 மார்ச் 24]

[திரு சு. துரைசாமி]

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் 18, 19-ம் தேதிகளில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார்கள். அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் களுக்கு என்னென்ன நியாயங்களைப் பெற்றுத் தரமுடியுமோ, என்னென்ன உரிமைகளை வாங்கித் தரமுடியுமோ, அவர்கள் அனைத்திற்கும் உறுதுணையாக இருந்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். என்றாலும், இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட வேறு பல தலைவர்கள் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தைகளை முறித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்தார்கள். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் இரண்டு காரணங்களுக்காக முறிந்தன. ஒரு காரணம் இன்றைக்குக் கொடுக்கிற பஞ்சப்படி உயர்த்தப்பட வேண்டும். இன்னொரு காரணம் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக உதவித் தொகை வேண்டும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக பணிவோடு கேட்க விரும்புகிறேன், இந்திய துணைக் கண்டத்தைச் சார்ந்த பல்வேறு மாநிலங் களில் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பாடு பல்வேறு கட்சி அரசாங்கங்கள் அமைந்தன என்பதை நாம் மறந்தவிடுவதற்கில்லை, நாடு மறந்துவிட வில்லை. தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகிற கட்சி யாக வந்தது. மேற்கு வங்காளத்தில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்டு, மற்றும் வேறு கட்சிகள் ஆளும் கட்சியாக வந்தன. கேரளாவில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டும் வேறு பல கட்சிகளும் ஆளும் கட்சியாக வந்தன. மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தது. குஜரத் மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தது. தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அங்கெல்லாம் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டது கிடையாதா? மூடப்பட்டது மட்டுமல்ல, மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் இன்னும் பல மாநிலங் களில் திறக்கப்படாத நிலையில் இல்லையா?

தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ஆகியோர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக இன்றைக்கு உதவித் தொகையாக—பேரறிஞர் அண்ணா ரூ. 2 லட்சம் கொடுத்தார், இன்றைக்கு ரூ. 5 லட்சம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் மூலமாக பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இதைவிட முற்போக்கு பேசக் கூடிய எந்த சர்க்கார் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்? தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்ற மற்ற சக உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கவேண்டும். மேற்கு வங்கத்தில் காட்ட முடியுமா? மகாராஷ்டிரத்தில் காட்ட முடியுமா? கேரளத்தில் காட்ட முடியுமா? குஜரத்தில் காட்ட முடியுமா? எங்கேயும் இல்லை. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேறு எந்த ஒரு சர்க்காராவது, தமிழ் நாடு சர்க்காரைத் தவிர உதவித் தொகை அளித்திருக்கிறார்களா? வேறு எந்தக் கட்சி சர்க்காரும் அப்படி உதவித்தொகை அளித்திடவில்லை, எங்கேயும் இல்லை என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு ச. துரைசாமி]

[1972 மார்ச் 24]

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே இருக்கிற தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த அரசுங்கம், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் போனஸ் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால் 8.33% என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராஜூடியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாதச் சம்பளம் ஒரு வருஷத்திற்கு என்பதையும் மிகத் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இதைவிட முற்போக்குப் பேசுகிற கட்சி, இதைவிட முற்போக்குப் பேசுகிற அரசாங்கம் இருக்கிறதே அங்கே எல்லாம் சொல்லாத கருத்து; அதை நம் தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தன்மையில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேகமாக காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னொரு கருத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தது. ஐ.என்.டி. யு.ஸி., ஏ.ஐ.டி.யு.ஸி., லி.ஐ.டி.யு., எச்.எம்.எஸ். ஆகிய நான்கு சங்கங்களும் அகில இந்திய ரீது அடிப்படையில் அமைந்த தொழிற் சங்கங்கள் ஆகும். தமிழ் நாட்டில் பஞ்சப்படி உயர்வு, தமிழ் நாட்டில் அடிப்படைச் சம்பள உயர்வு, இந்தக் கோரிக்கைகளுக்குப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள், இந்த சங்கங்கள் ஏன் மகாராஷ்டிரத்தில் போராடவில்லை, குஜரத்தில் ஏன் போராடவில்லை? அங்கெல்லாம் இந்த சங்கங்கள் இல்லையா, இந்தச் சங்கங்களைச் சாந்த அமைப்புகள் இல்லையா? அங்கெல்லாம் போராடாத தொழிற் சங்கங்கள் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் போராடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் மூலம் நம்முடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் பக்க பலமாக இருக்கும், இந்த அரசாங்கம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பது தான். இந்த ஒரே ஆவலின் காரணமாகத்தான் இந்தப் போராட்டம். இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கூட அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள், பஞ்சப்படிக்கும், சம்பள உயர்வுக்கும் ஒரு சமரசக் குழு அமைத்து அதன் முடிவுக்கு விடுகிறோம் என்று அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது இப்படிப்பட்ட அறிக்கை தரப்பட்டதா? அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட போராட்டம் நடத்தக்கூடாதா? போராட்டம் நடத்தி மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் இந்த சமரசக் குழு வாங்கக் கூடாதா, வேறு மாநிலத்தில் வாங்கக்கூடாதா? இங்கே மட்டும் தான் வாங்க வேண்டுமா? ஏனென்றால் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலே இருந்து, அந்த நோக்கத்தோடு காரியங்களையெல்லாம் மிகத் தெளிவாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் தலையிட வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். இந்த கோரிக்கைகளெல்லாம் நியாயம் என்றுதான் நான்கு மத்திய தொழிற் சங்கங்களும், மாநில ரீதியாக இருக்கக்கூடிய வேறு சங்கங்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற் சங்கமும் நியாயம் என்று சொல்லித்தான் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு அது எப்படி நியாயம் இல்லாமல் போய்விட்டது? இந்தக் கோரிக்கை இல்லாமல் இருந்திருந்தாலும், வேறு பல கோரிக்கைகளை வைத்து நீண்ட போராட்டங்கள் போன அக்டோபர் மாதத்தில்

1972 மார்ச் 24] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

மகாராஷ்டிர பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நடத்தியது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு ஈ. துரைசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட கருத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் கோரிக்கையெல்லாம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி, இந்தப் போராட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பங்கு, 12-லிருந்து 18-ம் தேதி வரையில் எடுத்துக்கொண்ட பங்கைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நடத்தியிருக்கக்கூடிய போராட்டம் நியாயமான போராட்டம்தான். முடிய பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. போராட்டம் ஆரம்பித்து வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியவுடன் மத்திய அரசிலிருந்து ஆளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். 18-ம் தேதி பேச்சுவார்த்தையில் எவ்வளவு தூரம் தொழிலாளர்களின் பக்கத்தில் நியாயத்தைப் பெற்றுத்தரமுடியுமோ, அந்த அளவிற்கு பெற்றுக்கொடுத்து அடிப்படைச் சம்பளத்திற்கும் பஞ்சப்படிக்கும் ஒரு சமரசக் குழுவிற்கு வுடுகிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் போராட்டம் என்றால் அது நியாயம்தானா?

இன்று நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் பெற்றுத் தரமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு நன்மைகளைப் பெற்றுத் தர முயற்சி எடுக்கிறது. இன்று சாதாரணக் கடைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு சாதாரணமாக வணிகத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் நியாயமான சம்பளம் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ. ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை ரூ. 50, 54, 60 என்றுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இது போதுமானதாக இல்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50, 54, 60 ரூபாயை வைத்தக்கொண்டு ஒரு தொழிலாளிக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் போதிய நன்மைகளைச் செய்துவிட முடியுமா என்றால் போதிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க முடிவதில்லை. எனவே, தொழிலாளர்கள் அதிக வசதி பெறத்தக்க விதத்தில் ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது அரசிலிருந்து உதவி செய்கிறார்கள்; ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தமிழ் நாடு அரசாங்கம் தன் சொந்தப் பொறுப்பிலிருந்து அதற்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். அதை பாராட்டுகிறோம். என்றாலும் இந்த ஈ. எஸ். ஐ. கார்ப்பரேஷன் அதிக முயற்சி எடுத்து இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தைப் பெற்றுத்தர வேண்டும். இன்று இங்கேயுள்ளவர்களும் சரி வெளியே இருப்பவர்களும் சரி அரசாங்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த அரசின் உதவியை

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1972 மார்ச் 24]

கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் புரிய முழு ஒத்துழைப்பு தந்து வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் சிலருக்கு பேரவை பிடித்து விடுகிறது.

பொன் முட்டை இடும் வாத்து போல் தினம் ஒன்றுக்கு கிடைக்கிற ஒரு பொன் முட்டையைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தமுடியும், ஆனால் அதைக் கொண்டுவிட்டால் எல்லா பொன் முட்டைகளும் கிடைக்குமே. பெரிய தொகை கிடைக்குமே என்ற கதைபோல்தான் இருக்கிறது. இந்த அரசு நீடித்திருக்கிற வகையில்தான் தொழிலாளர்களுக்கு நீடித்த நன்மைகள் கிடைக்கும். இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு பல துறைகளில் வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் அதிகப்படியான பொன் முட்டைகள் கிடைக்கும் என்று அந்த வாத்தைக் கொன்ற கதைமாதிரி யார் யார் இந்த அரசுக்கு ஊறு விளைவிக்க வருகிறார்களோ அவர்கள் உள்ளபடியே தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குத் தீமை இழைப்பவர்களாவார்கள் என்று பணிவழி புடன் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே முதலாளிகள் கடுமையாகச் சுரண்டுவதினாலேதான் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. வேலையிலிருந்து நீக்குவது, அதிகப்படியான அளவிற்கு வேலை வாங்குவது, விலைவாசியேற்றம் போன்றவைகளினால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக இங்குள்ள ஏகபோக முதலாளிகள் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த 14 குடும்பங்களினால் இந்தப் போராட்டங்களில் சர்க்காருடைய நிலை என்ன என்பதுதான் நமக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருக்குத் தொழில் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களின் பேரில் அன்பிருக்கலாம். ஆதரவு இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் சர்க்கார் பங்கு என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். எந்தப்பக்கம் அவர்கள் நிற்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

உதாரணமாக பல போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. அதில் கலந்து கொண்டு அந்தப் போராட்டத்தைப் பேசித் தீர்க்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிற அளவிற்கு தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான நிலை இருக்கக்கூடிய சமயத்தில் சர்க்கார் தலையீடு வருகிறது. ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தத்திற்கும் முன்பாகவே ஒரு மாதம் அல்லது 15 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடனேயே அந்த முதலாளியையும் தொழிலாளர்களையும் கூப்பிட்டுப் பேசுவது கிடையாது.

உதாரணமாக, சர்க்கரை மில்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஊதிய போர்ட் சிபார்சு இருக்கிறது. அது குறித்த நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் இருவரையும் கூப்பிட்டுப் பேசினார்கள். போர்ட் சிபார்சுபடி அந்த அடிப்படையில் கூலி கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டம் காரணமாக போர்ட் சிபார்சு செய்ததைவிட பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. போனஸ் விஷயமாக 8½ சதவிகிதம் இது இந்தியா பூராவிற்கும் அமல் செய்யவேண்டுமென்று பம்பாய் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தி இங்கும் அப்படி போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். சர்க்கார் இணங்கவில்லை. ஆனால் கடுமையான போராட்டம் நடந்ததற்குப் பிறகு 8½ சதவிகிதம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதே மாதிரித்தான் பீடித்தொழிலாளர்கள். ஆயிரம் பீடிக்கு குறைந்தபட்சம் நான்கு ரூபாய் கூலி என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். பிறகு போராட்டம் நடந்தது. சர்க்கார் தலையிட்டு சமரசம் செய்தார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்னமும் அது அமல் செய்யப்படவில்லை. அதே மாதிரி பஞ்சாலையர்கள் உள்ளன. பெருவாரியான விவகாரங்கள் அட்டஜூடி கேஷனுக்கு விடுவதாக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால், நாளடைவில் அது முதலாளிகளுக்கு சாதகமாகவே அமைகிறது.

வண்டலூரில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். ஆறு மாத காலத்தில் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் வருடம் ஒன்று ஆயிற்று, இன்னும் 600 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. சர்க்கார் பக்கத்திலிருந்து பேசுகிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் சங்கத்திற்காகவும் பேசுகிறார்கள். டிபார்ட்மெண்ட்க்காகவும் பேசுகிறார்கள். முதலாளிகளுக்காகவும் சர்க்கார் பேசுகிறார்கள். லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் என்றால், அது தனியாக இயங்கவேண்டும். தொழிற் சங்கம் என்றால், அவர்களாகவே இனிஷியேட்டீவ் எடுத்து தீர்ப்பதைவிட்டு அவர்களைக் கூப்பிட்டு பேசித் தீர்ப்பது என்பது நாளாவட்டத்தில் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக ஆகிறது.

இன்றைய தினம் போலீஸ் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக தொழிலாளர்களிடமிருந்து அடக்குமுறை செய்கிறார்கள். லா அன்ட் ஆர்டரை மெயின் டெயின் செய்வதற்கு முடியவில்லை. பாலைஸ் ஆகிவிடுகிறது. தகராறு ஏற்பட்டால் எந்த முதலாளியிடம் பேசுவது, இந்த முதலாளியிடம் பேசுவதா, இல்லை அந்த முதலாளியிடம் பேசுவதா என்று மந்திரியிடம் கேட்டுச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது அன்றாட வேலைக்குக்கூட சர்க்காரிடத்திலிருந்து உத்தரவு வாங்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கியகரமான நிலை இருக்கிறது.

என் போராட்டங்கள் சமயங்களில் சர்க்கார் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக போலீஸை உபயோகிக்கிறார்கள். ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது, முதலாளிகள், தொழிலாளிகள், சர்க்கார் இவர்களுக்கிடையே அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டவுடன் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதும், அவர்களிடமிருந்து போடப்பட்ட கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குவதும் தான் நியாயம். காங்கிரஸ்காரர்களின் காலத்தில் அப்படித்தான் நடந்தது.

ஒப்பந்தம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் ஜெயிலில் போட்டவர்களை விடுதலை செய்வார்கள், கேஸ்கள் போட்டிருந்தால் அவற்றை வாபஸ் வாங்குவார்கள். சாரதா ஸ்டீடியோவை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஆவடி தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேலை நிறுத்தத்தின்போது கைது செய்யப்பட்ட

[திரு என். கே. பழனிசாமி]

[1972 மார்ச் 24]

வர்கள்மீது இன்னும் கேஸ்கள் இருந்து வருகின்றன. அவை வரபஸ் வாங்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் பிராவிடண்ட் பண்ட், ஈ.எஸ்.ஐ. பண்ட் இவற்றிலுள்ள தொழிலாளர்களின் பணத்தை முதலாளிகள் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பலயிடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. ஸ்டேன்ஸ் மில்லில் 14 லட்சம் ரூபாய், சோமசுந்தராவில் ரூ. 25 லட்சம். இந்த அவ்விருத அவர்கள், முதலாளிகள் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது, அவர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும், ஜெயிலில் போடுவதற்கும். ஆனால் இதுவரையில் அந்தமாதிரி ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

மோட்டார் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் வேஜ் போர்ட் தீர்ப்பு வந்தது. மந்திரி அவர்கள் ஒரு கூட்டம் நடத்தினார். அதற்கு முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள், அதை அமல் செய்யச் சொல்வதற்கு. ஆனால் அந்த முதலாளிகள் வரவில்லை. உடனே மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள் உடனடியாக அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக, அப்படிச் சொல்லி ஆறு மாதங்களாயிற்று, இன்னும் அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

இன்னும், சர்க்காரே முதலாளியாக இருக்கும் சிங்கோனா தோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சட்டமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம்கூட அவர்களுக்கு இல்லை. விலைவாசியோ ஏறிக்கொண்டே போகிறது.

ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று இருந்த காலத்தில் இந்த பஞ்சப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பஞ்சப்படியை ஏற்றித்தாருங்கள் என்று போராட்டம் வரலாம். நான் முதலில் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள ஒரு மோசடியைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் புன்ஸ் 828, 1971-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 857, 1971-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 866, 1971-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 871, 1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 881, டிசம்பர் மாதம் 895, 1972-ம் ஜனவரி மாதம் 923 என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு மோசடி நடந்து இருப்பதாகக் கூறினார். அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாமா? குறைபாடுகள் என்று சொல்லி இருக்கலாம். மோசடி என்று கூறுவது முறையாகாது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : அவரே அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டுவிட்டார்.

1972 மார்ச் 24]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : திடீரென்று இன்று 38 புள்ளி குறைந்திருக்கிறது. எந்த விலைவாசி குறைந்து இருக்கிறது. என்ன விலை குறைந்து இருக்கிறது. எப்படி இந்த 38 புள்ளி குறையும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைத்தான் சொல்வதற்கு விருப்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

பஞ்சாலகளில் போராட்டம் நடந்து, ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை முதலாளிகள் அமல் செய்யவில்லை. அந்த ஒப்பந்தத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்ற உத்தரவை போட சர்க்கார் மூயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவிழைகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக தொழில் அமைதி கெட்டு வந்தது என்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிற வகையில், போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள், தவிர்க்க முடியாது என்பதை பார்க்கிறோம். வளர்ந்து இருக்கிற நாடுகளில் ஆனாலும் சரி, அல்லது இந்தியா போன்று வளர்ந்தவரும் நாடுகளானாலும் சரி, இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறவரையில் போராட்டங்கள் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவ்வப்போது நடைபெறுவதும் போராட்டங்களை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் போராட்டங்களைத் தவிர்த்திருக்கிறார்கள்.

பஞ்சாலப் போராட்டம் சோவையில் ஏற்பட்டது. அது தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியாக இருந்தது. அதை எவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்க்கமுடியுமோ, அப்படிச் செய்தார்கள். அரசு இன்றைக்கு அந்த மூடப் பட்ட பஞ்சாலகளை ஏற்று நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. இன்னும் மூடப் பட்டிருக்கிற பஞ்சாலகளை ஏற்று நடத்த அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாலகை மூடப்பட்ட காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் நிவாரணம் வழங்குவதற்காக தந்திருக்கிறார்கள்.

கோவை, மதுரை, தூத்துக்குடி, நெய்வேலியில் பொறியாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், சென்னையில் ரப்பர் தொழிற்சாலை வேலை நிறுத்தம், திருப்பூர் பனியன் கம்பெனி வேலை நிறுத்தம், இப்படி பல வேலை நிறுத்தங்கள் தவிர்க்கப்பட்டது, அவர்களுடைய திறமையையும், தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு எத்தகைய அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. அரசு இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் நலத்திற்காக தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது.

ஒரு காலத்தில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்றால் போலீசார் குண்டாணத்தையும், தப்பாக்கிப்பிரயோகமும் தான் உபயோகித்து அதை அடக்கி வந்தார்கள். இன்றைக்கு இதைத் தவிர்த்து

தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள், தொழிலாளர்களுடைய குறைகள், அவர்கள் கேட்கிற கோரிக்கைகள் சமூகமான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்படுகிறது. இந்த முறையை தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை பேரும் பாராட்டுகிறார்கள். பயனடைந்த தொழிற்சங்கங்கள் இந்தச் சூழ்நிலையே நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, நான் இந்த முறை ஒரு சிறந்த முறை என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அரசு இன்றைக்குக் குறைந்த கூலி அளவு நிர்ணயிக்கும் குழுவை நியமித்து இருப்பது வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகும். இதனால் தொழிலாளர்கள் பயனடையக்கூடும். சினிமாத்தொழிலில் வேலை செய்பவர்கள், மற்ற தொழிலாளர்கள் பிரச்னை, இதைக் குறைந்த கூலி நிர்ணயக் குழுவால் தீர்ப்பாகிறது. இதைப்போலவே தொழிலாளர் நல வாரியம் ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று ஆலோசித்து வருகிறது. போனஸ் பற்றி இன்றைக்கு மத்திய அரசுக்கு 8-1/3 சதவிகிதம் வழங்கவேண்டுமென்று மாநில அரசு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது.

இந்த போனஸ் பிரச்னை மட்டுமல்ல, இ. எஸ். ஐ. மருத்துவ வசதியை இன்றைக்கு 1 கோடி அளவுக்கு மாநில அரசு செலவழிக்கிறது என்றாலும், மருத்துவ வசதி எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் படிப்படியாக கொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது.

சொழிலாளர்களுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வர நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் குறிப்பாக ஆலைத் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கி காலம் கழிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிகமான வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள். ரூ. 100-க்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 12 ரூ. வரை வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இந்த வட்டியிருக்கும் காரணத்தால் ரூ. 500 யாராவது கடன் வாங்கினால் அவன் காலம் எல்லாம் வட்டி கொடுக்கும் நிலைமையிருக்கிறதே தவிர அசலைத் திருப்பித் தர முடிவதில்லை.

இன்னொரு பெரிய பிரச்சனையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் வீடு வைத்திருந்தால் அந்த வீட்டின் பேரில் கடன் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டும். ஒரு தொழிலாளிக்கு வீடு இருக்கிறது என்றால், அவனுடைய வீட்டில் வருமானம் வருகிறது என்றால், அதன் பேரில் அவன் அடமானம் வைத்து கடன் கேட்டால் 5 சதவிகித வட்டிக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக இத்தகைய தெரழிலாளர்களின் வீடுகளுக்குக் கடன் கொடுத்து துணை செய்யவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஆலைத் தொழிலாளிகள் பல போராட்டங்களை நடத்தியும், அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்த்தபாடிவ்லை. அதற்குக்காரணம் பல இருக்கின்றன என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்குக் குறிப்பாக அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் போதுமானவையாக இல்லை. 4 சத விகிதம் போனஸ்

1972 மார்ச் 24]

[திரு இரா. இராமலிங்கம்]

தரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு கம்பெனையில் போனஸ் நிர்ணயிக்கிறபோது என்னதான் லாபம் வந்தாலும் லாபத்தைக் காட்டாமல் செய்து விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டப்படி போனஸ் வராத அளவுக்கு சட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும். தொழிலாளிக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று வருகிறபோது எல்லாவற்றையும் கூட்டிக்கழித்து தேய்மானம், அது இது என்று கணக்குக்காட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே, 8½% போனஸ் குறைந்தது கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தை திருத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், உயர்ந்த அளவு போனஸ் எவ்வளவு தரவேண்டுமென்பதையும் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும்.

ஆலைத்தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓய்வு வயது எவ்வளவு என்று கணக்கடுவதில் முரண்பாடு இருக்கிறது. சில ஆலைகளில் 55 என்றும், சில ஆலைகளில் 58 என்றும் இருக்கிறது. இந்த மாநிலம் முழுவதிலுமே சீராக ஓய்வு பெறும் வயதை நிர்ணயிக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் வேலைவாய்ப்பு இருக்கிற நேரத்தில், தொழிலாளர்களின் வாரிசுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் படித்துப் பட்டம் பெற, அவர்களுடைய குழந்தைகள் பட்டப்படிப்பு படிக்கக்கூடிய அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இல்லை.

தூத்துக்குடி உப்புத் தொழிலாளர்கள் 5,000 பேருக்கு மேல் உப்பளத்தில் வேலைசெய்கிறார்கள். அவர்கள் ஊக்டரி சட்டத்தின்கீழ் வரவில்லை. பாக்டரி சட்டத்தை அவர்களுக்கு அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியத்திலே பல முக்கியமான கருத்துக்களை இந்த அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இருபது ஆண்டு கால்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் நன்றாகத் தொழில்கள் வளர்ந்தது தமிழகத்தில், இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தொழில் வளர்ந்துள்ளதா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கின்றது; தொழில்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மூடப்பட்டு, தொழில் அதிபர்கள் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதிலே சற்று அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும்.

புதிய தொழில்களை ஏதாவது ஆரம்பித்திருக்கிறார்களா என்று தொழில் மானியத்தில் துருவித்துருவிப் பார்த்தேன், எங்கள் கண்ணுக்குப் பட்டதெல்லாம் சாராய உற்பத்தித் தொழிலும், சிகரெட் தொழிற்சாலையுந்தான். 20 ஆண்டு கால கால்கிரஸு ஆட்சியில் எஞ்சியிருந்த

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 24]

கூட்ஸ் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. அவை எல்லாம் இப்போது முடங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது தொழிலாளர் அமைதி குறைந்திருக்கிறது. அதைப் போக்க இந்த அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலை மூடியதைத் திறந்தார்கள். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்ட நிலை. தொழிலாளர் போராட்டம். பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை களைத் திறக்கவில்லையே என்றால் மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. ஏதோ நிவாரணமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்துவிடுவதால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. எவ்வளவு திரமையாகப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். அப்போதைக்கப்போது கேட்கும் போது ஐந்து லட்சம் வைத்துக்கொள் என்று சொல்லுவது அந்நகத் தொழிலாளர்களை மேலும் ஐந்து மாதங்கள் பட்டினி போடுவதாகத் தான் ஆகுமே தவிர அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கண்டதாகக் கூறமுடியாது.

இன்றைக்கு எப்படி தொழில் அமைதி குறைந்திருக்கிறது என்பது நீங்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களுக்குந்தே உணர் முடிகிறது. 1970-ல் 277 லாக் அவுட்ஸ்; 1971-ல் 308 லாக் அவுட்ஸ், ஏறிக் கொண்டு போகிறதே தவிர, இறங்கக் காணோம். தொழிலாளர்களுக் கான பாதுகாப்பைப் பார்த்தால் ஃபாடல் ஆக்சிடென்ட்ஸ் 32 ஆக இருந்தது, 42 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர் உயிர் மிக மிக முக்கியம். ஃபேடல் ஆக்சிடென்ட்ஸ் அதிகப்பட்டிருப்பது கவனக்குறை வைத்தான் காட்டுகிறது. 'மேன் டேஸ் லாஸ்ட்' எவ்வளவு என்று பார்த்தால் சென்ற வருஷம் 10 லட்சம் மேன் டேஸ் லாஸ்ட்; இந்த வருஷம் 22 லட்சம் மேன் டேஸ் லாஸ்ட் இரண்டரைப் பங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது பயங்கரமான சூழ்நிலையை நோக்கித் தமிழகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் 460,000 பேர் பதிவு செய்துவிட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இரண்டு லட்சத்து சொச்சமாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 460,000 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது எதைக் காட்டுகிறது? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் காட்டுகிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்குக் காரணமென்ன? தொழில் வளராமைதான். தொழில் வளராமைக்குக் காரணம் தொழில் அமைதி யின்மை. தொழில் அமைதியின்மை பல ரூபங்களில் உருவாகிக் கொண் டிருக்கிறது. தொழிற்சங்க வாதிகளும் சரி, மாணேஜ்மெண்டும் சரி, அரசாங்கமும் சரி தொழிலாளர் நலனில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கே பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் தொழிற்சாலை களில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கப் போகிறது?

தொழிலாளிக்கு எது அவசியம்? நிரந்தரமான வேலை அவசியம். வேலைக்கு உரிய கூலி அவசியம். இந்த இரண்டையும் அரசாங்கம் கொடுக்கிறதா என்றால் இல்லை. தமிழகத்தில் பால்பண்ணையில்

1972 மார்ச் 24]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளி முதல் பைத்தியக்கார நாய் பிடிக்கும் தொழிலாளி வரை அதிருப்தியுடன்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கையில் நிரந்தரமே கிடையாது. எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் உள்ள 80,000 தொழிலாளர்களில் 30,000 தொழிலாளர்கள் டி.சி.எல்., என்.எம்.ஆர். நிரந்தரக் கூலி இல்லை. இஷ்டப்பட்டால் கூலி, இல்லையென்றால் இல்லை. ஒரு நாள் லீவ் எடுக்க வசதி கிடையாது. எந்த வித உரிமையும் எந்தத் தொழிலாளிக்கும் கிடையாது. அரசாங்கத்தில் இருக்கும் சிப்பந்திகள் நிலை இப்படி இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: ஒரு கிளாரிபிகேஷன், எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் டி.சி.எல். தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பெயரை வைத்து இந்த உத்தியோகத்தைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தவர்களே காங்கிரஸ்ஸ்காரர்கள்தான். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 40,000 பேரில் 17,000 பேர் நிரந்தரமற்ற நிலையில் இருந்தார்கள். இப்போது அந்த விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தால் கூட தி.மு.க. ஆட்சியில் அந்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:—நீங்கள் அதைச் சரி செய்யுங்களேன், 30,000 பேர் டி. சி. எல்., என். எம். ஆர். பர்மெனன்ட் டெம்பரரி. டெம்பரரி பர்மெனன்ட் என்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டப் பேரவையிலே வேலை செய்கிறவர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் 15 வருஷ காலமாக டெம்பரவரியாகவே வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் கவனிக்கவில்லை. கால்நடை இலாகாவில் கடைநிலை ஊழியர்கள் அக்கிரகல்சர் இலாகாவில் கடைநிலை ஊழியர்கள் நிலையும் அதுதான். பால் பண்ணையில் வேலை செய்கின்ற இவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய் 20 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. டி. ஏ., சி.சி.ஏ., எச்.ஆர்.ஏ., ஆகியவை எல்லாம் கொடுக்கலாம். ஆனால் அடிப்படைச் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்.

பி.டபிள்யூ.டி.ல் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் காஷுவல் லேபர்களாக இருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் சென்ற வருஷம் ப்ரொவினஷியலெடு ஒர்க் சார்ஜ் என்று புதிய இனத்தைச் சொன்னார். ஒன்று பர்மெனன்ட், மற்றொன்று காஷுவல். காஷுவலாக 3 வருடம், ஐந்து வருடம் வேலை செய்தால் அவர்களை பர்மெனன்ட்டாக வைத்துக் கொள்ளப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கமே இப்படி இருந்தால் தொழில் அதிபர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்? எந்தத் தொழில் அதிபரும், பத்திரிகை அதிபரும், மோட்டார்த் தொழில் அதிபரும், தினக் கூலிதான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, இன்றைக்கு வேலை செய்தால் இன்றைக்குக் காசு என்ற அளவிலேதான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டால். கிராசுவிடி, ப்ராவிடன்ட் பண்ட் போன்றவை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அப்போசிஷனுக்குக் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்க வேண்டும். Otherwise how can we express our opinion?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 24]

அரசாங்கம் இதற்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தில் எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அவர்கள் அவ்வளவு பேரையும் பர்மனென்ட் ஆக்க வழி செய்ய வேண்டும். காஷுவல் லேபரை எவ்வளவு குறைவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய தொழில் அதிபர்கள் இன்று நிரந்தரமான வேலைக்கு நிரந்தரமற்ற கூலிகளை வைத்து வேலை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய ஒரு கமிட்டி போட்டு அவர்களை எல்லாம் பர்மனென்டாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்தில் இப்போது ஒரு புதிய முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. 'கோ ஸ்லோ' என்று உற்பத்தியின் அளவைக் குறைக்கின்ற முறை கையாளப்படுகின்றது. தொழிலாளர் பிரச்சினைகள், கோரிக்கைகள் வந்தால் போராட்டத்திற்குத்தான் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் வழி காட்டுகிறார்களே தவிர பிரச்சினையைத் தீர்க்க முன்வருவதில்லை. உற்பத்தி குறையக்கூடிய வகையில் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தலையிடுகிறார்கள். அதில் கவனமாக இருக்கவேண்டும். உற்பத்தி குறைந்தால் உண்மையிலேயே பொருளாதாரம் முறியடிக்கப்படும். அந்த நிலையில் 'கோ ஸ்லோ டாக்டிக்கலை' தொழிற்சங்கவாதிகள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் கோரிக்கையை யாரிடத்தில் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடம் 'கோரிக்கையைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றி விடாதீர்கள், பத்து நாள் ஆறப் போடுங்கள்' எங்கள் நாடகத்தை நாங்கள் நடத்துகிறோம்' என்று முறையில் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தலையிடுகிறார்கள். பெரிய போராட்டம் பண்ணித்தான் வாங்கவேண்டும். அப்படிப் போராட்டம் நடத்தி பத்து நாள் கழித்துப் பெற்றுல்தான் அந்தக் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதாகத் தெரியுமாம். பத்து நாள் இப்படி நாடகம் நடத்தி பிறகு பிரச்சினை வெற்றி பெற்றது என்று செய்வதால் உற்பத்தி எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். இத்தகைய சீப் டாக்டிக்ஸ் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இப்படி தரக் குறைவான நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படவிடக் கூடாது தொழிலாளர் பிரச்சினையை உண்மையிலேயே தீர்க்க முன்வரவேண்டுமே தவிர, அதிலே அரசியல் தேவையில்லை. உண்மைக்கு மாறாக இப்படிப் பட்ட நாடகத்தை நடத்த தொழிற்சங்கவாதிகள் முன்வரக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பார்த்து குறைக்க முன்வரவேண்டும்.

சங்கரி சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் 19 தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், எப்படியும் அந்தத் தொழிலாளர்களைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், எப்படியும் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்றுவரை அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் மேலும் அதிகமான அளவுக்குப் பழி வாங்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரி

1972 மார்ச் 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

காரம் காண முற்பட வேண்டும். அதை மறந்துவிடக்கூடாது. அதை மறந்துவிட்டால் மீண்டும் தொழிலாளி ஆரம்பத்திலிருந்து அடியிலிருந்து கோரிக்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கம்பியூட்டர் கணக்குப் போடத்தான் கொண்டு வரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதிகமான மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் இதுபோன்ற ராட்சச இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்து கணக்குப் போட ஆரம்பித்தால் பல பேர் வேலைக்கு அது உலை வைத்துவிடும். முதலிலே ஒன்றிலே ஆரம்பித்து பல இடங்களுக்கும் தேவை என்ற சூழ்நிலை உண்டாகிவிடும். ஐ. பி. எம். கம்பெனிக்குத்தான் நேரடியாக வாடகைப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். ஐ.பி.எம். கம்பெனி அமெரிக்கக் கம்பெனி. வாடகைக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டும்; எவ்வளவு வாடகை கொடுக்க வேண்டுமோ தெரியவில்லை; அதே நேரத்தில் நம்முடைய மக்களுக்கு வேலை பாதிக்கப் படுகிறது. நம்முடைய பணம் அமெரிக்கக் கம்பெனிக்குப் போகும் சூழ்நிலைதான் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். கம்ப்யூட்டர் வருவதால் நிச்சயமாக யாருக்கும் வேலை இழப்பு ஏற்படாது என்று கூறியிருக்கிறேன். இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசில் நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சிகூட வேலை இழப்பு ஏற்படலாம் என்ற அடிப்படையிலே நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சி யாகத்தான் விளங்குகிறதே தவிர வேறல்ல. வேலை இழப்பு நிச்சயமாக ஏற்படாது. ஐம்பதுபேர் பாதிக்கப்படக்கூடும்; அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் தொழிற்சங்க வாதிகள் எந்த அளவுக்குக் கிளர்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள் என்ற சில அடிப்படை உண்மைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த குறைந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது நடைபெறும் கம்ப்யூட்டர் பிரச்னையின் மர்மம் என்ன, ரகசியம் என்ன என்பதை அம்மையார் அவர்கள் தயவு செய்து தனிப் பட்ட முறையில் அங்கே நடைபெறும் கிளர்ச்சியைப் பற்றி விசாரித்து உணர்ந்துகொண்டால், எந்த நோக்கத்துடன் அது நடைபெறுகிறது, யார் யார் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், யார் யார் தனக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அது மாத்திரமல்ல, என்.ஜி.ஓ.க்கள் சங்கத்தினர் இப்போதுள்ள பிராவிடண்ட் ஃபண்டு கணக்கை மாநில அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித் துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை அங்கு எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அம்மையார் நேரில் அங்கே இருப்பவர்களை ரகசியமாக விசாரித்தால் அது எந்த அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது என்ற உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்குமேல் நான் விளக்க விரும்ப வில்லை.

[1972 மார்ச் 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கணக்குகளை இங்கே கொண்டு வந்து நடத்துவதுபற்றியும்; ஆட்டோமேஷனை கொள்கை ரீதியாக மறுத்துவிட வேண்டும் என்பது பற்றியும்தான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்காக விஞ்ஞானமே அடியெடுத்து வைக்கக் கூடாது என்ற நிலைக்குப் போய்விடக் கூடாது. அது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்துமா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படாத அளவுக்கு இயந்திர உதவியைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தவிதத் தவறும்மில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகளில் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இரஷ்ய நாட்டில் கம்ப்யூட்டர் முறை பின்பற்றப்படாமல் இல்லை. அங்கே ராக்கெட் போன்ற முன்னேற்றத்திற்கு இயந்திர முறையில் நம்பிக்கை வைத்து அவர்கள் மேலும் உற்சாகப்படுவதை மறந்துவிடக் கூடாது. வேலை குறைகிறது; அதனால் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை இல்லாதவரை தவறில்லை.

திரு.கே.டி.கே. தங்கமணி : சோவியத் யூனியனில் கம்ப்யூட்டர் வேண்டும் என்கிறார்கள். காரணம் அங்கே வேலை குறைவாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் நம் நாட்டில் வேலையில்லை என்போர் பட்டாளம் பட்டாளமாக இருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முதலமைச்சர் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார். யாருக்கும் வேலை போகாது என்று. வேலை இல்லாத நிலைமைக்கு ஒட்டிக்கொண்டு போகிறதா போகவில்லையா என்பதைச் சற்று நாள் பொறுத்துப் பார்ப்போம். எங்கள் கவலையெல்லாம் இருக்கும் வேலைக்கு உலைவைக்கக்கூடாது. முதலில் சின்ன மெஷின் கொடுப்பார்கள். அடுத்து ராட்சஸ் மெஷின் கொடுப்பார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதை நடைமுறையில் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்றால் பரவாயில்லை.

ஏனென்றால் இன்றைக்கு சென்சஸ் வேலையில் பல்லாயிரம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அதில் பல ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள், ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இன்றைக்கு அவர்கள் தேவையில்லை என்று வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் தான் 20,000 பேரை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அவர்கள் எங்கேபோய் வேலை தேடுவது? கொஞ்ச நஞ்சம் வேலை வாய்ப்பையும் குறைத்துவைத்தால் மிகப் பயங்கர சூழ்நிலையில் போய் நின்றுவிடும். ஏற்கெனவே லட்சக்கணக்கான பேர் வேலையில்லாமல் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்சேஞ்ஜ் வாசலில் இருக்கிறார்கள் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹோட்டல் ஒர்க்கர்ஸ் கமிட்டி என்று போட்டார்கள். இதுவரை அதன் நிலைமை என்ன என்று தெரியவில்லை. அதுபோல் ஹேண்ட்லாம் இன்டஸ்ட்ரியில் நெசவாளர்கள் சில குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு என்னென்ன நிவாரணம் என்று பார்த்து, அவைகளைச் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

திரு. எம். கோபால்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசப்படும் இந்த மானியம் மிக முக்கியமானதாகும். காரணம் நம் நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்காக அரும்பாடுபட்ட நமது தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி வந்த உடன் மே திங்கள் முதல் நாளை விடுமுறையாகக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களிடத்தில் அந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அவர்கள் வளர்த்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து நடத்தும் மாபெரும் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் தொழிற்சாலைகளில் உழைக்கும் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் கூடிப் பேசி அப்போதைக்கப்போது தீர்வு கண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசின் மீது தொழிலாளர்களுடைய நல்லெண்ணம் உண்டாகாமல், கெட்ட எண்ணம் உண்டுபண்ணும் அளவுக்குப்பல கட்சிக்காரர்கள் முயலுகிறார்கள்.

ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், இந்த மானியத்தின் பேரில், அந்தந்தத் தொழிற்சாலையில் அந்தந்தத் தொழிலாளர் தலைவரே தலைவராக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல் ஏற்படாது. காரணம், ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள், தங்கள் கட்சியை வளர்ப்பதற்கு உள்ளே நுழைந்துகொண்டு தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே பிரச்சினையைக் கிளப்பிவிட்டு இப்படிப் பட்ட தொந்தரவுகள் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நம் கழகம்-கட்சி-ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் மரமேறும் தொழிலாளர்கள் விழுந்து இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய இறப்புக்கு ஈட்டுத்தொகையாக ஆயிரம் ரூபாய் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல் மீனவர் குடும்பத்துக்கும் தருகிறார்கள். இதற்கு முன்னால் செய்தார்களா? கிடையவே கிடையாது.

நான் இந்த மானியத்தின் பேரில் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மலைகளைப் புரட்டி வெடிகுண்டு வைத்து உடைக்கிறார்கள். வெடி மருந்து வெடித்து பலர் இறந்து போகிறார்கள். மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் கொடுக்கும் நஷ்ட ஈடு போல் கல்லுடைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த மானியம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. கடந்த கால காங்கிரஸ் சர்க்கார் செங்கல் தொழிற்சாலைக்குக் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த அளவுக்கு கல் விற்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் கல் சுடுகிறானே, மண் பிசையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் கொண்டு வரவில்லை. அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் முதலாளி பக்கமே இருந்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இல்லை. அவர்கள் வானமே கூரை, பூமியே பாய் என்று செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் கல் சுடும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல கூலி நிர்ணயம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். கோபால்]

[1972 மார்ச் 24]

பெருவாரியான தொழில்கள் அம்பத்தூர் தொழிற்பகுதியில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள் சென்று தொழிலாளர்களையும் முதலாளிகளையும் எழுப்பி முட்ட விட்டு அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுடைய தலைவர் கூறியதுபோல் அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் விலகிக் கொண்டு, அந்தந்தத் தொழிற்சாலை தொழிலாளர் ஒருவரே தலைவராக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தம் உண்டாகாது. காரணம் கட்சி வளர்ப்பதற்குத் தலைவராகப் போய் இப்படி கலகம் மூட்டி விடுகிறார்கள்.

இப்போது என்னுடைய தொகுதியில் டபிள்யு.எஸ். இன்சலேட்டர்ஸ் இருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்காரர் சென்று போராட்டத்தை உண்டுபண்ணி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. மறைந்த மாபெரும் மேலத அண்ணா அவர்கள் சமரசம் செய்த பின் ஒழுங்காக நடந்து வருகிறது. மீண்டும் அது போல் கலவரம் தூண்டுவதற்கு முயன்று வருகிறார்கள். நாங்கள் தொழிற்சாலை அல்லது தொழிற்சங்கத்தை நம்பி கட்சி நடத்தவில்லை. தொழிலாளர் மேல் எங்களுக்கு அன்பு இருப்பதால் கட்சி, ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் தொழிற்சங்கம் அமைத்தோம். தொழிற்சங்கத்தைக் கொண்டு நாங்கள் வளரவில்லை.

சிலர் எப்படியாவது தொழிலாளர்களை மூட்டிவிட்டு அரசாங்கத்துக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பகை உண்டு பண்ணி, இந்தச் சர்க்காரை கவிழ்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அது முடியவே முடியாது. ஆகவே, சென்னையில் தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள். மற்ற இடத்தில் வர முடியாது. விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், சாமானியத் தொழிலாளர்கள் கழக அரசைப் பார்த்து அன்பாக இந்த அரசை வரவேற்கிறார்கள். சென்னையில் மட்டும் ஒரு சில கம்பெனிகளில் தூண்டிவிட்டு கலவரம் மூட்டிவிட்டு கவிழ்க்க நினைத்தால் அது முடியாத காரியமாகும். நாட்டில் ஜனங்கள் பெருகி வருகிறது. அவர்களை எப்படி வாழவைக்க வேண்டும், வளரும் சமுதாயத்தை எப்படி நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று திட்டம் யாரும் சொல்லவில்லை. ஆண்டுதோறும் மக்கள் பெருகி வருகிறார்கள். அதுபோல் ஆண்டுதோறும் மக்கள் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களை எப்படி வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு எந்தத் தலைவரும் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி தெளிவாகச் சொல்ல பயப்படுகிறார்கள்.

தொழிலாளர்கள் நலன் காக்கப்படுவதில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அதேமாதிரி தொழில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதிலும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் பங்கு உண்டு, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை முக்கியமானது. அவர்களின் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு வருவது இன்றைய தி.மு.க. அரசு வந்த பிறகுதான். தொழிலாளர்கள் அதிக பயன் அடைந்து வருவது இந்த அரசாங்கத்தில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டிலே தொழிலாளர்களுக்கு 4 சதவிகிதம் தான் போனஸ் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்போது இந்த தி.மு.க. அரசு 8 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டி, மத்திய அரசைக்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. எம். கோபால்]

கேட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், யாராவது இதற்கு முன்னால் மத்திய அரசை இப்படிக் கேட்டதுண்டா? இல்லை. யாரும் கேட்டதில்லை. ஆக, தொழிலாளர்களை வாழ வைப்பது இந்த அரசுதான் என்று கூறி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: உப தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடையக் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும். பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுகின்ற நம்முடைய நாட்டிலே, பல ஆயிரக் கணக்கானத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபோது, இந்த நாட்டுக்கு ஒரு முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடியது இந்தத் தொழில்துறை தான். இந்தத் துறை நல்லமுறையிலே நடைபெற வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆனால் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. இந்தத் 'மான்டேஸ் லாஸ்ட்' பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, என்னுடைய யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஸ்டிரைக் வந்தால், அதற்கு உடனடியாகத் தீர்வு காணவேண்டும். அதை நீடிக்கவிடக்கூடாது. ஸ்டிரைக் நீடித்தால், அதனால் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும்; தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இருக்காது; அவர்கள் குடும்பம் கஷ்டப்படும். அதோடு நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவையான பொருட்கள் உற்பத்தி குறைந்தால், அந்த அளவிலே நாட்டுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

சிம்ப்ஸன் தொழிற்சாலை ஊழியர்கள் ஒருவாறு வேலைக்குப் போயிருப்பது பற்றித் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்; மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதேநேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் உடனடியாக நிவர்த்திக்கப்படச்செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹோட்டல் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல ஹோட்டல்களிலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகச் சாமர்த்தியமான முறையில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் அவர்களை டெம்பரரியாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமாக, எங்களுடையக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசியதுபோல், நியமிக்கப்பட்ட இராஜன் கமிட்டியின் சிபாரிசு வந்ததா? அந்தச் சிபாரிசு என்ன ஆயிற்று என்பவைகளுக்கு அமைச்சரவர்கள் பதிலில் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பர்மா, சிலோன் அகதிகள் உள்ளனர். 257 பர்மா அகதிகளுக்கும், 131 சிலோன் அகதிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 மார்ச் 24]

நம்முடைய நாட்டிலே பலபேர்கள் எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் செய்து, பல ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்காது அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒருவழி காணவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நான் நேரிலே அறிந்து ஒரு விஷயத்தை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு நாள் நான் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்த அதிகாரிகள், கூட்டம் அதிகமாக இருந்தாலும் என்னை அழைத்துக் கொண்டுபோய் பூஜை நடத்தி வைத்தார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சில இளைஞர்கள் இங்கே எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் நடப்பது போல் நடக்கின்றது. பின்வருகிறவர்கள் முன்னாடி செல்வதற்கு, பல ஆண்டுகளுக்குமுன் ரிஜிஸ்டர் செய்தும் பிரயோஜன மில்லாமல் பின்னால் ரிஜிஸ்டர் செய்தவர் பலருக்கு வேலைகிடைப்பதுபோல என்றார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பல ஆண்டுகளாக ரெஜிஸ்டர் செய்து வைத்தும், வேலை கிடைக்காத மனக் கசப்பினால்தான் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் செய்திருந்தால் மட்டும் போதாது. தொடர்ந்து ரினியூவல் செய்து வரவேண்டும். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை ரினியூவல் செய்யவேண்டும். ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால், ஒருமுறை ரினியூவல் செய்யக்கூடாமல் தவறிவிட்டால், அவருடைய சீனியாரிட்டி போய்விடுகிறது. அதனாலும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரினியூவல் செய்து வந்தாலும் விரைவில் வேலை கிடைக்க வழியில்லை. ஆகவே, ரினியூவல் செய்வதை 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது வருடத்திற்கு ஒருமுறை என்று வைத்துக்கொண்டால் போதுமானது; அதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து, கலியாணம், திருவிழா மற்றும் பல சொந்த விசேஷங்களுக்கும் முக்கியமான விஷயங்களுக்கு பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் சீக்கிரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் சிலசமயங்களில் அந்தக்காரியங்கள் நடைபெறாமல் போய்விடுகின்றன. ஆகவே, இம்மாதிரியான விஷயங்களுக்கு அவர்களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து பணம் சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய லேபர் ஆபீசைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லேபர் கமிஷனரின் கீழ் பாக்டரிகளும் இருக்கின்றன. நிறைய பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எல்லா பாக்டரிகளையும் ஒழுங்காக அவர்களால் பார்வையிட முடியவில்லை. அதனால் இந்தத் துறையைத் தனியாகப் பிரித்துச் செயல்படச் செய்யவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பாக்டரிஸ் என்று சிலரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பொறுப்புகளும், வேலைகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் பாக்டரிகளில் நடைபெறுகின்ற ஆக்ஸிடெண்டுகள், மற்ற விபரங்களை அவர்களால் சரியாகத் தகுந்த சமயங்களில் கவனிக்க முடியவில்லை. எனவே சில பதவிகளை அந்த Wing-ல் அதிகப்படுத்த வேண்டும்; அந்தத் துறையையுத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும். யூனிடெட் கிங்டமில் இந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பாக்டரிஸ் என்று சொல்லக் கூடியவர்களை 'ஹர் மெஜஸ்டீஸ்

1972 மார்ச் 24] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் என்று அழைக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்த டிப்பார்ட்மென்டுக்கும் அதல் ஒருக்கின்றவர்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலும் அவர்கள் அந்த முறையில் ரெள விக்ஷபட வண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளமும் போதாது. நாம் மற்ற எஞ்சினீயரிங் துறையிலே எட்டடி ஜே.இ., எ.இ., டி.இ., எஸ்.இ., என்றெல்லாம் பதவிகளை வைத்து, அதற்குத் தகுந்தாற் போல் சம்பளம் கொடுத்துவருகிறோமோ, அதேமாதிரியாக இந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பாசுட்டர்ஸ் பதவிகளையும் உயர்த்தி, அதிகச் சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை, மதுரை, கோவை, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களை நிறுவியிருக்கிறோம். இதை மற்ற இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களுக்கு டி.பி. நோய் அதிகமாக வருகிறது. பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரஸ்களில் சுவை செய்பவர்களுக்கு மற்றும் புகையில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக டி.பி. நோய் வருகிறது. இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களில் இந்த நோய்க்காக சில வசதிகள் செய்திருந்தாலும், அது போதாது. எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை. எனவே, டி.பி. நோய் பீடிக்கப்பட்ட எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பிட்டல்களில் Special சிகிச்சைப்பெற வசதி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் ஆபீஸ்களில் இருக்கக்கூடிய கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்களைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கன்சிலியேஷன் ஆபீஸருக்கு கீழ் பல ஸ்டாஃப்ஃபை நியமித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தொழில் பெருக்கத்தினாலும், தொழிலாளர்களின் பெருக்கத்தினாலும் அவர்களுக்கு வேலைப்பெற அதிகமாகவிட்டது. அந்த அளவுக்கு ஸ்டாஃப்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, அதிகமான கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்களை, பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே இந்த மானியத்தன்மீது என்னுடைய கருத்தை வெளியிடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தற்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என் பேச்சின் தொடக்கத்திலேயே ஒரு விஷயத்தை நான் மனப் பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் நான் அச்சப்படவில்லை. என் அன்புச் சகோ.ரி திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிகாலத்தில் எந்தவிதமான போராட்டங்களும் நடாடப்படவில்லை என்று. அது உண்மை நடக்கவே இல்லை. ஒரே ஒரு போராட்டம் தான் நடந்தது. விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களைக் கைது செய்து சேலம் சிறையிலே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். கிரிமினல், குற்றவாளிகள் போடும் தொப்பிகளை அவர்கள் அணிந்து கொள்ள

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] . [1972 மார்ச் 24]

வேண்டுமென்று சிறை அதிகாரிகளால் அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டார்கள். அதை மறுத்தற்காக இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே அவர்களில் 20, 28 பேர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டார்கள். அதற்கு பிறகு எந்தத் தொழிலாளியாவது இரண்டாவது போராட்டத்தை நடத்துவா? (சிரிப்பு) நிச்சயமாக நடத்தமாட்டான். ஆகவே அவர்கள் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் போராட்டமே நடக்கவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். நானும் மறுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். தாம் நான்காவது பிரஜை என்று அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்து வேறு. நாங்கள் மறுத்து வருகிற கருத்து வேறு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச ஆரம்பிக்கும்போதே வம்புக்கு இழுக்கிறார். நான் குறிப்பிட்டது காங்கிரசினுடைய 20 ஆண்டு காலத்திலே புதியதாகத் தொழில்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. தொழில் துறையில் அமைதி இருந்தது என்பதுதான். போராட்டங்கள் இருந்திருக்கலாம். துப்பாக்கிச் சூறும் நடைபெற்று இருக்கும். ஏன் இவர்களது ஆட்சியிலே திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து ஒருவர் செத்தார். வரம்பு மீறி சந்தர்ப்பங்கள் போகிறபோது இது போல நடக்கின்றன. நான் சொன்னது அப்போது தொழில் அமைதி இருந்தது. புதியதாகத் தொழில்கள் நிறைய ஏற்பட்டன என்பதுதான்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : நானும் அதைத்தானே சொன்னேன். போராட்டம் நடத்தக்கூடிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கின்ற சர்க்கார் அப்போது இருக்கவில்லை. வாய் திறப்பதற்கே தொழிலாளர்கள் அஞ்சிய காரணத்தினால்—கிட்டத்தட்ட சர்வாதிகாரம் நிலைத்திருந்த காரணத்தினால் எந்தப் போராட்டமும் நடக்கவில்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்களது நல அரசு ஆனதனாலே பல போராட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மேலும் கட்சியின் தலைவராக இருக்கும் நான்—இந்தத் தமிழ் நாட்டில் உப தலைவராக இருக்கும் நான்—ஒரு பீடித் தொழிலாளி. தொழிலாளர்களின் மீது பற்று இல்லாதவர்கள் இங்கு யாரும் இருக்க முடியாது. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்குவேன். இததனை போராட்டங்கள் நடந்தனவே என்றால் அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் இந்தச் சர்க்காரின் மீது தொழிலாளர்கள் அத்தனை நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். தொழிலாளர்கள் என்னமோ தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை களுக்காகத்தான் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு—என்பார்களே அந்தக் கொக்குகள் அதற்கிடையே புகுந்து திசை திருப்ப ஆரம்பித்த காரணத்தினால்தான் இவ்வளவு பெரிய குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன என்பதை நான் பணிவோடு சொல்கிறேன். தயவுசெய்து எல்லோருமே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1972 மார்ச் 24] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

தொழில் துறையில் இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் ஒன்று திரண்டு எழுகிறபோது தொழிலாளர்களைப் பிரிக்கின்ற மனோபாவம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பிரிக்கிறபோது தொழிலாளர்களிடையே பிளவு உண்டாகிறது. அந்தப் பிளவு அவர்களிடையே வெறி உணர்ச்சியை உண்டாக்கிவிடுகிறது. அந்த வெறி உணர்ச்சியே போராட்டத்தை வலுப் பெறச் செய்கிறது. என்றாலும் உடன் கோஷ்டி உணர்ச்சி—பிறகு கட்சி உணர்ச்சி எல்லாம் நுழைகிறது. எந்தத் தொழிலாளியின் மண்டையை எந்தத் தொழிலாளி உடைத்திருந்தாலும்—பேரலீஸ்காரரும் ஒரு தொழிலாளிதானே—சிந்தப்பட்ட ரத்தத்தில் எங்கள் கட்சிக்கு எத்தனை பர்சென்ட் வெற்றியைத் தேடித்தரும் என்று பார்க்கிற மனோபாவ நிலை இருக்கிறதே—அதுவே தொழிலாளர்களது போராட்டத்திற்கு காரணமாக இருக்கிறது என்று துணிந்து சொல்வேன். தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் மறுக்கவில்லை. மதிப்பிற்குரிய திரு கே. டி. கே. சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்டு நாடுகளிடையே போராட்டத் திறகு இடமில்லை என்று. நான் அதை ஒப்பவில்லை. முதலாவதாகச் சொன்ன நிலை இருந்தால் வரவேற்பேன். நம்முடைய நாட்டில் அதிக அளவில் வேலையற்ற நிலைமை இருக்கிறது. வேலையற்றோர் நிலைமை இருக்கிறபோது அவர்களுக்குச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது.

அம்மையார் அவர்களும் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கோயிலுக்குப் போனபோது நீண்ட க்யூ இருந்தது, கோயிலில் இருந்தவர்கள் அம்மையாரை கண்டுகொண்டு தனியாக உள்ளே அழைத்துச் சென்று தீபாராதனை செய்து, தரிசனம் செய்து வைத்தார்கள். வெளியே வந்தபோது க்யூவில் இருந்தவர்கள் சொன்னார்களாம் “இங்கேயும் எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ் நிலைமதான் என்பதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்”. ஆண்டவன் சந்திதானத்திலேயே இப்படி—என்கிற போது மற்ற இடங்களிலும் இந்த உணர்ச்சிதான் பரவியிருக்கிறது. அதில் என்ன ஆச்சரியம்? நம்மைப்போல அவர்களும் மனிதர்கள்தானே, நீண்ட நேரமாக க்யூவில் இருக்கிறவர்கள்—அவர்கள் போகட்டும்—நம் முடைய முறைப்படி நாம் போனால்போதும் என்கிற நிலை இருந்தால் இந்தக் குழப்பம் வந்திருக்காது. அம்மையார் அவர்கள் முன்பு மந்திரியாக இருந்தவர்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : நான் மந்திரியாக இருந்ததற்காக ஒன்றும் இல்லை. எப்போதும் நான் முந்தி பேர்வதற்கும் விரும்புவதில்லை. கோயிலில் இருந்தவர்கள் விரும்பி அழைத்துப்போய்விட்டார்கள். ஆனால் வெளியில் வந்தவுடன்—நின்றவர்கள் இங்கும் எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ்தான் என்பதாக இன்றைக்கு எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜில் நடக்கிற முறையைச் சொன்னார்கள். அதுபோல இங்கே நடக்கக் கூடாது என்பதற்காக அதைச் சொன்னேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : நானும் அதைத்தான் சொல் கிறேன். அங்கே இருக்கிற முக்கியஸ்தர்கள் உங்களை முன்னே உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள். அதைப்போல சில சந்தர்ப்பங்கள் இதிலும் நடக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற போது—ஆண்டவனுக்கு முன்னால் எல்லோரும் சமமாக இருக்க வேண்டியது

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1972 மார்ச் 24]

ஒடித்திலேயே தவிர்க்க முடியாதபோது இங்கே இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது எப்படி முடியும்? நம்முடைய எண்ணங்களிலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் இவை காட்டுகிறது என்று சொன்னேன்.

நாம் ஒத்துப்போனால்—நம் எண்ணங்கள் ஒத்து இருந்தால்—நம் எண்ணங்கள் ஒருமைப்பாடுடன் இருந்தால் நிச்சயமாக தொழிலாளர்களிடையே துராறு நடந்திருக்காது சிப்சன் போராட்டத்தை நான் சொல்லவா? அதில் ஒரு முடிவு இன்றைக்கு ஏற்பட்டு எப்படி? அதற்காக நியமித்த அறுவர் குழு—அனைத்து “அப்பாடா—விட்டால் போதும்” என்று ஓடியது எப்படி? (திருமதி த. ந. அனந்த நாயகி: அடி உதை வாங்குவது யார்?) அதைத்தான் நானும் கேட்கிறேன். அந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது யார்? நாம் அல்லவா? உங்களை மட்டும் சொல்லவில்லை—என்னையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன்—நாம் அவர்களை நம் பக்கம் திருப்பினோம். திருப்பியது வேறுவகையில் திரு. பி. விடுகிறது.

மன, மொழி, மெய் சுத்தியுடன் தோழமைக் கட்சியாக இருந்து நான் பேசுகிறபோது—நான் பேச ஆரம்பிக்கும்போதே “நீங்கள் ஐஸ் வைத்துத் தானே பேசுவீர்கள்” என்று அம்மையார் சொன்னார்கள்—எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு—என்றார் வள்ளுவர்—அந்த அறிவு உள்ளததோடு சொல்கிறேன்—நிறை உள்ளததோடு சொல்கிறேன்—தோழமை உணர்ச்சியோடு அலை—மன்தா மிமான உணர்ச்சியோடு சொல்கிறேன்—இந்த போராட்டத்திற்குக் காரணமாக இருந்த—ஒயின் ஓட உறுயின்—வாடி இருக்கும்படி கொசுகு என்றார்களே—அந்த கொக்குகளை திரு. இருந்தார் ஆரம்பத்திலேயே அமைதி ஏற்பட்டிருக்கும். அதிலே ஒரு அமைதியை அன்றைய தினம் உறுதியாக—உறவு உணர்ச்சியோடு இருந்து இன்றைய தினம் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டி ஆவிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெருமைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு அந்தத் தொழில் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். இருபது வருஷங்களாக அந்தத் தொழிலைச் செய்தவன். அந்தத் தொழிலைப்போன்ற பரிதாபகரமான தொழில் வேறு எதுவும் இல்லை. அவர்களுக்கு நேரம் கிடையாது. முன்பெல்லாம் பாக்டரி இருந்தது. நூறு பேர், நூற்றைம்பது பேர் என்று வேலை செய்தார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் அவர்களைப் பிரித்துப் பராமுகக் கொடுத்து—கொடுக்க வேண்டிய உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் பரிசுவிக்கவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாக அது உண்மையாக இருக்குமானால் நிச்சயமாக பரிதாபத்திற்குரிய தொழிலாளர்களை சர்க்கார் தலையிட்டு—முதலாளிகள் எந்த ரூபத்தில் பிராமுகங்கள் என்று பிரித்து வைத்து ஏழை மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு விழிச் செய்ய விட்டுவிடாமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அந்தத் தொழிலில் டி. பி. வருவதற்கு அதிக

1972 மார்ச் 24] [திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

மான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே டி. பி. அணுகாத மாத்திரைகளைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து, அந்த நோய் வராமற் தடுத்திட உங்கள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

அடுத்தப்படி திருப்பூர் பனியன் பேக்டரி பற்றியது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அருமை நண்பர் திரு துரைசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், நானும் சொல்கிறேன். தொழிலாளர்கள் கூட, நான் இதைப் பற்றி பேசவில்லை என்பதாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். நான் அமைச்சரிடம் இதற்கு ஒரு கமிஷன் போட்டு அந்த பனியன் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில் தெளிவான முடிவு கட்டி, உடனே ஸ்ட்ரைக் நிறுத்தங்கான் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இப்போது அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஓட்டல் தொழிலாளர் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகமானது. அவர்கள் போட்டிருக்கும் உடைகளைக் கழற்றி வைத்தாலிட்டு, இரவில் அவர்கள் படுத்திருக்கும் இங்களை மன்தாடமானத்தோடு பார்த்தால்—மிகவும் சக்டமார்க் ருக்கும். ஓட்டல் வைத்திருப்பவன் வருஷா வருஷம் மாடி லீடு கட்டிவிடுகிறான். அவனுக்கு மட்டும் பணம் எந்தத் திசையிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இட்டிலி, தோசையிலிருந்து மட்டும் வருகிறது என்று சொல்லவில்லை. ஓட்டலில் பாடுபடுகின்ற தோழர்களின் ரத்தத்திலிருந்து வருகிறது அவர்களுடைய ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதிலிருந்து வருகிறது உபபடிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்கள் தங்குவதற்கு கூட இடம் இல்லை. ரோட்டில் பிளப்பாந்ததில் படுத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் பக்கத்தில் இருக்கிற ஓட்டல் தொழிலாளர்கள்தாம். இரவில் நேரம் கழித்துப் படுத்து, காலை யில் முன்னதாக எழுந்திருக்க வேண்டும். அவனுக்கு நிரந்தரமான சம்பளம் இல்லை. கூலிதான். இந்த நிலைமைகளை மாற்றி, ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெற்றுத்தர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று மிக்க அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, நான் இன்னும் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. பேசவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மீண்டும் சொல்கிறேன், என்னுடைய நம்பிக்கையை தமிழகத் தொழிலாளர்கள் எந்தப் பிரிவின ராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு உறுதியாக கூறுகிறேன், “நிச்சயமாக இந்தச் சர்க்கார் உங்களுக்காகவே நடக்கிறது. உங்களுடைய பிரதிநிதிகளால்தான் இந்த அரசு நடத்தப்படுகிறது. உங்களுடைய நலன்களைச் சிந்திப்பவர்களால்தான் இந்த அரசு நடத்தப்படுகிறது” என்று.

அடுத்தபடியாக, நான் அதிகமாக டாக்சியில் வருபவன் அல்ல; பஸ்வில்தான் வருகிறேன். அப்படி பஸ்விலே வரும்போது ஒன்றைப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தக் கூவம் நதியில் வேலை செய்யும் மக்கள் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன். நாம் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள்; அந்தத் தொழிலாளர்களைப்போன்ற கண்களில் படாத ஆயிரமாயிர தொழிலாளர்கள்

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1972 மார்ச் 24]

இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள்தாம் நாம். அந்தத் தொழிலாளர்களை வாழ வைக்கின்ற பொறுப்பு இந்தச் சர்க்காருக்கு நிறைய உண்டு. இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களின் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களைப் பற்றிப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொரிலே இசைந்து முன்னாலே அதிகமான அளவு தொழிலாளர் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் போராட்டங்கள் பற்றியும், அவைகள் முடிந்தவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் வெகுவாக விவாதித்திருக்கிறோம். இதுமத்தியான சந்தர்ப்பத்திலே இன்றுகூட நடந்த விவாதத்திலே என்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள், குறிப்பாக திருப்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர், தூத்துக்குடி சட்டமன்ற உறுப்பினர், வால்பாறை சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசிய பேச்சுகள் பல விஷயங்களிலும் எனக்கு ஒருமைப்பாடு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்திலே அரசினுடைய கொள்கையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறபோது எந்த அளவிற்கு இன்னும் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள்: நான் பொதுவாக ஆரம்பிக்கின்றபொழுது இந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கடைசியாகப் பேசுகிறேன் அதற்கு முன்னால் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக 1971-72-ம் ஆண்டினுடைய சம்பவங்களைப்பற்றி, கெடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பு பொதுவாக நடந்த விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் வந்திருக்கக்கூடிய முடிவுகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். விவரமாகக் கொடுத்திருப்பது வரக்கூடிய ஆண்டிலே இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாகப் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான போராட்டங்களை—தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நாடு பூராவும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நண்பர் துரைசாமி அவர்களும் சொன்னார்கள்.

சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் 2½ லட்சம் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு மாத போனஸ் வேண்டுமென்பதற்காக இரண்டு வார காலத்திற்கு அதிகமான அளவில் போராட்டம் நடத்தினார்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். சமீபத்தில்தான் ராஜஸ்தான் ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள்; அல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுவதற்காக போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். தொடர்ந்து 56 தினங்கள் தேர்தல் முடிந்ததற்குப் பின்னால் கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஆந்திர மாநிலத்திலே போராட்டங்களை நடத்தி, அடக்குமுறை கையாளப்பட்டபோதும் போராடி வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டும், தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தக்கூடிய முறையில் ஒன்றுபட்ட முறையில் போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். கட்சி வேறுபாடுகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஒன்று

1972 மார்ச் 24]

[திரு கே. டி. கே. தங்கமண]

பட்டு அவர்கள் போராடியதும், அப்படிப்பட்ட காலத்தில் பெரு முதலாளிகளின் பத்திரிகைகள் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதுபோல இருந்து பிரகு எதிர்ப்பு காட்டுவதுபோல் எழுத ஆரம்பித்ததையும் நாம் அறிவோம். அதேபோல் நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் பல விரோதமான தீர்ப்புகள் வந்தன. ஆகவே தான் நேரடியாகப் பேசி காரியத்தைத் தீர்த்துவிடவேண்டுமென்று இன்றைக்கு—ஆர்கனைஸ்டு இண்டஸ்ட்ரியல் லேபராக இருந்தாலும், ஆர்கனைஸ் செய்யப்படாத—பல தொழிலாளர்களும், என். ஜி. ஓ. க்களும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களும், சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் இன்னும் உழைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பலரும் போராட்டத்தில் இரங்குவதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு மக்கள் எழுச்சியால் ஆட்சைக்கு வந்த இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட எழுச்சிகள் வருகிறபோது, இந்த எழுச்சிகள் என்ன காரணத்தால் வருகிறது என்பதைப் பார்த்து, அதற்கேற்ற முறையில் தங்களைப் பக்குவப்படுத்தக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இப்படி நடக்கின்ற இயக்கங்கள் அரசுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன என்று நினைத்து அவற்றை அடக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான வகையில் அவர்களுடைய கட்சியை வைத்து அடக்கு முறையைக் கையாள்வேண்டிய முறையும்தான் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆகையால்தான் சமீபத்தில் நடந்த சில இயக்கங்களைப் பார்த்தால் நாம் நேரடியாக பேசினால் பிரச்சினைகள் தீர்வது என்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையிலே உள்ள ஹாவிய் மெஷின் 8 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினார்கள். எல்லா சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒற்றுமையாக நின்று பத்து, பனிரெண்டு நாட்கள் எந்தவிதமான சச்சரவும் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் கண்டார்கள். இறுதி வெற்றியும் கண்டார்கள். அவர்கள் கேட்டது பூராவும் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றுபட்டு போராடியதைப் பார்க்கலாம். அதேபோல் ஏழு, எட்டு ரெஷங்களாக மகாலக்ஷி மில்லில் இருந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நான்கு சங்கங்களைக் கொண்டவர்களும் ஒற்றுமையாக இருந்து அமைதியான முறையில், உறுதியான முறையில் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். வெற்றியும் கண்டார்கள். அண்மையில் நடந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்தபோது சமீபத்தில் வந்திருந்த மத்திய அமைச்சர் அவர்கள், “சம்சனில் சில நாட்களாக கலையும் கலவரமுமாக போராட்டம் நடக்கிறது. அங்கே 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஒரு டீச்சம் தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் எந்த சம்பவத்தையும் காணோம்” என்று கூறினார்கள்.

மதுரையிலே, கோவையிலே நல்ல முறையில் பண்பட்ட முறையில் நீண்டகால பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் போராட்டம் நடைபெற்றது. யாரும் சூழப்பிவிட்டு எந்த ரகனையும் செய்யவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலே இருப்பவர்கள் மட்டும் பண்பட்டவர்கள்; மதுராசில் இருப்பவர்கள் பண்பாடு அற்றவர்கள் என்ற முறையிலே சொல்கிறார்.

[1972 மார்ச் 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : What is not said need not necessarily be true. நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்திலே மசரவிலே இரக்கக்கூடிய பக்சிங்காம் அண்ட கர்னாடிக் தொழிலாளர்கள் இதிலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளவே இல்லை. எவ்வே அந்தப் பிரச்சினை எழவில்லை. மதுரையிலே தொழிலாளர்கள் எழுப்பிய கோரிக்கை நியாயமானது என்று ஆரம்பத்திலே இந்தச் சபையலே பேசப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது, அவர்கள் எப்படியாவது கோரிக்கைகள் நிறைவேற வேண்டும், அடைந்தே தீருவோம் என்ற முறையிலேதான் விடாப்பிடியாக நிற்கவேண்டுமென்று நிற்கிறார்களே தவிர யாரும் அவர்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

கோயம்புத்தூரிலே போராட்டம் நடந்தது, ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் கூடியிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே வெளியே இருந்து வந்த ஒருவர் சொல்கிறார், உங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறவில்லை மில் முதலாளிகள் சங்கம் இருப்பதா, ஏன் நொறுக்கவில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் யாரும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வில்லை, கை தட்டவில்லை. குஜராத் மாநிலத்திலே அல்லது வேறு மாநிலத்திலோ இருக்கிற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இவ்வளவு செய்ய முடிந்ததா? சில இடங்களில் எந்த எந்த இடங்களிலே எந்த எந்தச் சங்கங்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில்தான் செய்துகொண்டார்களே தவிர மாநில அளவிலே செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்கள் அப்படிச் செய்ய வைக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்காகப் பெருமைப்பட வேண்டும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம் அது. அப்படிப் பெருமைப்படாமல் தமிழ்நாடு அரசுக்கு எதிராக நடத்தக்கூடிய போராட்டம் என்று ஆரம்பத்திலேயே முடிவகட்டுவது நியாயமல்ல. மதுரையிலே போனஸுக்காகப் போராட்டத்தில் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் கூடினார்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தங்கமணி அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள், மதுரையிலே நடைபெற்ற போராட்டம் அமைதியாக நடைபெற்றது என்று. எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். கோவையிலே அமைதியாக நடந்ததை மத்திய அமைச்சர்கூட பார்த்துவிட்டு, இவ்வளவு நாட்கள் நடைபெற்றும் இவ்வளவு அமைதியாக நடைபெற்றது என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள் இவ்வளவு அமைதியாக நடைபெற்றது அரசு ஒத்துழைப்பிலேதான். அரசு தனக்கு எதிரான காரியம் என்று நினைத்து என்ன விரோதமான நடவடிக்கை எடுத்தது?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அரசு நடவடிக்கை அங்கே எடுத்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. கோவையிலே முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டங்ளைப் போட்டு பிரச்சாரங்கள் செய்தது சரிதான்? திரு துரைசாமி அவர்கள் இந்தப் போராட்டங்கள் செவ்வது நியாயமல்ல என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவருடைய பெயரை இழுத்துவைத்து, அவர் நல்ல செல்வாக்கு உள்ள தலைவர்.....

1972 மார்ச் 24]

திரு சு துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்தை நான் கூறவிருப்புகிறேன். 18-19 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது 19 கோரிக்கைகளில் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதன்பிறகு திராவிடப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் விலகிக்கொண்டது. நான் பேசிய நேரத்திலே அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன், மற்றவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டது என்னவென்றால் இன்றைக்கு அடிப்படைச் சம்பளம், பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கோரிக்கையை வைக்கிறோம், ஆனால் அகில இந்தியாவிலும் இந்த கோரிக்கை ஐ. என். டி. யூ. சி., ஏ. ஐ. டி. யூ. சி. என் வைக்கவில்லை என்றுதான் கேட்டேன், வேறு அல்ல.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த அரசுக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற முறையிலே மதுவரையிலேயும் கோவையிலேயும் பொதுக்கூடங்கள் போட்டார்கள். தீவிரமான ஒரு கட்சிப் பிரச்சினையாக ஆக்கிவிடக்கூடாது என்று இருந்து இருக்கலாம். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே கழகத்திலே சேர்ந்து இருக்கிற தொழிலாளர்களும் உண்டு. அவர்கள் எல்லாம் கூட கட்சியின் சார்பாக செய்த பிரச்சாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு வெளியே வரவில்லை. அந்த நிலை எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் கோரிக்கை நியாயமானது என்பதைக் காட்டுகிறது.

நான் ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். திருப்பூர் பனியன் டாக்டரியில் ஒரு தொழிலாளர் என்னிடம் சொன்னார். 1936 ஆம் ஆண்டிலே எம். ஜி. ராமசாமி ஐயித்து எம். எல். ஏ. வாசு வந்துவிட்டார். எம். எல். ஏ. வாசு வந்தவிட்டார், செய்வார் என்று சங்கம் வைத்திருந்தவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள் அந்த ஸ்ட்ரைக் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று நினைத்து எம். ஜி. ராமசாமியை ஒரு சங்கத்திற்குத் தலைவராக்கி இன்னொரு சங்கத்தை ஆரம்பித்தவிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் சங்கம் நடத்தக் கூடிய போராட்டங்கள், எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடத்தக் கூடிய போராட்டங்கள் என்று நினைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. 1970 ஆம் ஆண்டிலே பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆளுங்கட்சி சார்பிலே தொழிற் சங்கம் இருக்கக்கூடாது? அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றால் ஆளுங்கட்சியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யிருக்கிற கேரள மாநிலத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வைத்து இருக்கிற சங்கம் கலைக்கப்பட்டுவிடுமா?

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : கலைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. கேரளாவிலே ஆளுங்கட்சியை எதிர்த்தே நடத்தப்பட்ட போராட்டங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கங்களும் போராடியிருக்கின்றன. நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றிலே ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இ. எம். எஸ். ஆட்சியிலே நடந்தது. அங்கு நடந்த கூட்டத்திலே—நானும் போயிருந்தேன்—இ. எம். எஸ்.

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

அதற்காக ராஜினாமாச் செய்யவேண்டுமென்று பேசினேன். மற்ற தலைவர்களும் பேசினார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பாப்பம்மாவிடமும் அசான் ராவுத்தரிடமும் மன்னிப்புச் கேட்டார். இ. எம். எஸ். காலிலே விழுந்தார். அந்த முறையிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறோம்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது கேரள அரசாங்கத்திலே தடியடிப்பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அதற்கெல்லாம் அந்த அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் கண்டிக்கப்பட்டார்களா? நான் காலில் விழவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதைக் கண்டித்து இருக்கிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களிலே யார் அப்படிச் செய்தாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்காது. அது அடிப்படையிலேயே எங்களுக்குள்ள தெளிவான நிலை. இ. எம். எஸ். ஆக இருந்தாலும், அச்சதமேனன் ஆக இருந்தாலும் கண்டிக்கத் தவறுவதில்லை....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சமீபத்திலே கேரள மாநிலத்திலே நடைபெற்ற தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் கேரள அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைபற்றி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குறிப்பாக எந்தப் போராட்டம் பற்றி என்று சொன்னால் சொல்லமுடியும். முன்பு என் ஐ. ஓக்கள் பற்றி முதலமைச்சர்கள் அறிக்கை கொடுத்தார்கள், பைனான்ஸ் எல்லாம் அவர்களுக்கே போய்விடவேண்டுமா என்று அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கண்டித்துத் தீர்மானம் போடப்பட்டது. இம்மாதிரியான இயக்கங்களையெல்லாம் அரசுக்கு எதிரானது என்று ஆரம்பத்திலேயே முடிவு செய்துவிட்டால் கண்டிப்பாக தொழிலாளர்கள் அதை விரும்பமாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரை பஞ்சாலை மில்களில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை முனைப்பாக நின்று நடத்துவது அமுல்படுத்துவது யார் முதலாளியா? அல்லது தொழிற்சங்கமா? கோவைப் பகுதியிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் மதுரையிலே மகாலட்சுமி மில், மீனாட்சி மில் இவற்றிலே ஒப்பந்தப்படி அமல் நடத்துவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். எங்களுக்கு ஒப்பந்தப்படி கிடைக்கவில்லை என்று மறுபடியும் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி நடத்தக்கூடிய நிலைமைக்கு கொண்டுவரவது சரியா? இந்த இலாகாதான் மதுரைக்குச் சென்று அந்த ஒப்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளைச் சந்தித்து, இப்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கத்தின் மூலமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தவகையிலே அரசு எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறது.

இதைச் செய்யாவிட்டால் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் வரத்தான் செய்யும். ஏன் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் வரும் என்று சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் சுப்ரீம் கோர்ட்டில், ஒரு தொழிலாளி பழிவாங்கப்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பட்டாலும் It is not an individual dispute but it is an industrial dispute. Industrial unrest affects the community. ஆகவே சமுதாயத் தைப் பெரிதும் பாதிக்கும் தொழிலாளர் பிரச்சனை என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருமுன் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன். வால்பாறையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். ராமசாமி அவர்கள் பேசினார்கள் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். தொழிலாளர்களை நிறுத்திவிட்டு டெம்பரரியாக பாதிப்பேரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வால்பாறையிலுள்ள சங்கத்தைக் கட்டி வளர்த்ததில் 10, 15 ஆண்டுக்காலம் எனக்கும் பங்கு உண்டு. தொழில் தகராறுகளில் வாதாடி இருக்கிறேன். நல்ல அருமையான தொழிலாளர்கள், கஷ்டப்படக்கூடிய தொழிலாளிகள், நல்ல கட்டுப்பாடாக இருக்கிறார்கள். ஐயர்பாடியில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டார்கள் என்று ஸ்ட்ரைக் நடத்தினார்கள். நீலகிரியில் இராமன் நாயர் செல்வாக்குள்ளவர். குறிப்பிட்ட இடத்தில் யாருக்கு செல்வாக்கு என்று பார்க்கும் நேரத்தில் அங்கே எ.ஐ.டி.யூ.சியை மீறி எந்த ஸ்ட்ரைக்கும் நடக்காது. எந்த செட்டில்மெண்டும் செல்லாது. அதேபோல் நீலகிரியில் ராமன் நாயரை ஒதுக்கிவிட்டு He will not be in a position to deliver the goods என்ற நிலையில் அப்படி ஒரு பொச்சுண்டுருக்கிறது. பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு கவனிக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஏதோ டெபடி லேபர் கமிஷனர் அளவிலே 26-ஆம் தேதி பேச்சு நடத்துகிறார்கள் என்று விட்டுவிட்டால் பிறகு மீதி செட்டில்மெண்ட்களிலெல்லாம் சிக்கல் ஏற்படுவிடும் என்பதை எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப் பலப்பல சம்பவங்கள் பல இடத்திலே நடக்கின்றன. டிஸ்ப்யூட் என்றால் தகராறு நடக்க வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக என்று டெ.பி.னெஷன் கொடுக்கிறார்கள். வருமுன் காக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பேச்சு வார்த்தை நடக்கிறது. ரொம்பக் கஷ்டமான விஷயம். தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களை, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை அடித்துவிடுகிறார்கள். இது ரொம்ப காலம் ஓடாது. இங்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால் தொழிலாளர்கள் திருப்தியடையச் செய்யவேண்டிய சிரமம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைச் சேர்ந்தது. முதலாளிகளைத் திருப்திப்படைச் செய்ய வேண்டியது முதலாளிகளின் நிலை. இடைக்காலப் பேச்சுவார்த்தை ஓரளவுக்கு வந்தால் தயவுசெய்து அசாங்கத்தின் சார்பிலேயோ அல்லது யார் சார்பிலேயுமோ பத்திரிகைகளில் அறிக்கைவிடுவது நிறுத்தப்படவேண்டும். தினசரிப் பத்திரிகையில் அறிவித்தால் குழப்பம் விளைவிப்பவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சிக்கல் தீர்க்குடாது என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே தொழில் தகராறுகளில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துகிறோம் என்ற அளவில் இந்த அளவிற்குப் போய் இருக்கிறது என்று வைத்துவிட்டால் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ உபயோகித்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

இன்னொன்று, இந்தத் தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் தகராறுகள் நக்கிறது என்றால், சென்ற த-வை பேசும் பொழுது நான் சொன்னேன், 1946-ஆம் வருஷத்தில் தான் ஒரு கோடி அளவில் மேன் டேஸ் லாஸாகியிருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு 1966-லே, பிறகு 1961-லே, பிறகு 70-லே கிட்டத்தட்ட 1 1/3, 71-லே கிட்டத்தட்ட 2 கோடி, 72-லே 2 1/2 லட்சம் ஆகிவிட்டது. ஏற்கனவே ஜனவரி மாதத்தில் டெக்ஸ்டைலை எடுத்துக்கொண்டால் 10 லட்சம், சிம்சனை எடுத்துக்கொண்டால் 20 லட்சம் வந்துவிடும். இந்த வருஷம் அதற்குமேல் போகும். That is also an indication of the mood of the people இன்றைக்கு அவர்கள் சமுதாயத்திலே மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காகவும், தவறுகள் பல வரலாம். பெரிய புரட்சியிலே தவறுகள் வரும்—புரட்சி ஏற்படுவது சமுதாய மாற்றத்திற்காக ஏற்படுவது இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் தங்கள் உழைப்பாலும், தகுதியாலும் தங்களுக்கு எப்படியாவது காரியத்தைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஏற்கனவே டிஸ்ட்ரிப்யூட் தொழிலாளர்கள், இன்றைக்குச் சர்க்கார் இலாக்காவில் தெழிலாளர்கள். ஏற்கனவே தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். பீடித் தொழிலாளர்கள் ஒன்றாக நின்று பேராடுவோம் என்று சொன்னாடெனே அன்றைக்கு அரசு தலையிட்டது. தலையிட்டதும் போராடித் தான் தீரவோம் என்று சொல்லவில்லை. கனெசியிலே இதற்கு முன்பு 40 பைசா 1,00 பீடிக்குக் கைக்குமடியாக வெற்றி பெற்றார்கள். மறுபடியும் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். ஏனென்றால் விலைவாசி உயர்வதால் மேலும்மேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒரு ரெரிய பட்டியலையே வைத்திருக்கிறேன். ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டும். குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டம் 1942-ஆல் ஷெட்யூலில் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு அவரது குறிப்பில் ஷேண்ட்லாம் இன்டஸ்ட்ரிஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். ஆனால் பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலே நிதி அமைச்சர், அவர்களுக்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், குழுவின சிபாரிசு வெளிவரும் என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் அறிய வருடபுவதெல்லாம், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளத்திற்குக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா அப்படியானால் அதில் உயர்வார் இருக்கிறார்கள், அந்தக் குழுவின அறிக்கை எப்பொழுது வெளியே வரப்போகிறது என்ற விவரத்தையெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நெடங்காலமாக தங்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் வேண்டும், தங்களை அந்த ஷெட்யூலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதன் அடிப்படையில் இது இன்றைக்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் நான் அறிந்த வரையில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு அப்படி அமைக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் பலர் லாங்களில் பணிபாற்றுவவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தக் குழுவிலே நெசவுத் தொழிலாளர்களின் முக்கியமான தலைவர்கள் இடம்பெற வேண்டும். பரமக்குடியிலுள்ளவர்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கள் இடம் பெறவேண்டும், ராஜபாளையத்தில் உள்ளவர்கள் அதிலே இடம் பெறவேண்டும் அல்லது சைதாபேட்டையிலேயுள்ளவர்கள் அதிலே இடம் பெறவேண்டும், சேலத்திலுள்ளவர்கள் இடம் பெறவேண்டும், இவர்களுடைய அந்த இயக்கத்திலே உள்ளவர்கள், கொழிலாளர்களிடம் அனுதாபம் உள்ளவர்கள். முக்கியமான தலைவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். ஓர்க்கிங் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ் பற்றிக் குறிப்பு பார்த்தேன். 4 வாரத்தில் 144 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும். வேறொரு முறையில் சொல்லவேண்டுமென்றால் வாரத்திலே 6 நாட்கள், ஒரு நாளைக்கு 6 மணி நேரம். இப்படி 4 வாரத்தில் 144 மணி நேரத்திற்கு மேல் போனால் மேற்கொண்டு 6 மணி நேரம் போனால் அதற்குத் தகுந்த ஒரு நாள் லீவ் கிடைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இன்ஸ்பெக்டர் போய்ப் பார்த்தால் என்ன அறிந்து கொண்டார்கள், அதைப் போய்ப் பார்த்தார்களா, பார்த்தார்கள் என்றால் என்ன ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள், 144 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தார்களா அல்லது அதற்கும் அதிகம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்களா? உண்மையிலேயே நான் இந்தப் பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம், காழ்ப்புணர்ச்சியோடு நான் சொல்லவில்லை, இந்து, எக்ச்பிரஸ். மெயில், தினமணி இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளிலாவது இந்த முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? இம்மாதிரியாக வேலை நேரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் சட்டமெல்லாம் அமல் நடத்த இன்ஸ்பெக்டரேட்டில் சரி செய்யப்பட்டதா இல்லை? இந்த இடத்திலே சரியாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய ரிப்போர்டைப் பார்க்கவேண்டும். 144 மணி நேரம் வேலை என்பது எந்த முறையிலே வந்திருக்கிறது என்று தெரியும் என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆட்டோமேஷன் சம்பந்தமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், முதலாளித்துவம் உண்மையிலேயே என்னைக் கேட்டார்கள், இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்து விட்டால் கம்ப்யூட்டர் வாவதைப்பற்றி எதுவும் கிடையாது. We are not opposing industrialisation, we are not opposing mechanisation. We are opposing computerisation which will necessarily reduce the work of thousands of intellectuals. இன்றைக்கு நம்நாட்டில் துரதிருஷ்டவசமாகப் பார்த்தால் பல்கலைக்கழகத்திலே அதிகமாகக் கலைக்கல்லூரிகளைத்தான் சுட்டுகிறோம். இன்னும் நாம் விவசாயம் கல்லூரிக்கு வரமாட்டேன் என்கிறோம். விவசாயப் பட்டதாரிகள் 5 சதவீத கூட இல்லை. இவர்கள் இந்த வேலைதான் செய்யவேண்டுமென்று தலையெழுத்து என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேலை பாதிக்கப்படும். ஹாஸ்பிடலில் உபயோகப்படுத்துங்கள். என்னுடைய உடம்பை செக் செய்து, என்னென்ன கஷ்டம் இருக்கிறது, நோய் என்னென்ன இருக்கிறது என்று பார்க்க கம்ப்யூட்டர் சிஸ்டம் இருக்கிறது. அப்படி வரட்டும். அப்படிப்பட்ட சில விஷயங்களுக்கு வரட்டும், டைப்ரைட்டர் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கிருக்கும் வேலை நடக்கும் பொழுது அதில் உடனடியாக அங்கே 200 பேருக்கு வேலை கிடைக்கலாம்.

ஆயிரம் பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 20 பேர் பார்க்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த முறையில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் We are opposed to automation—"Automation, Down, Down" என்றெல்லாம் கூறி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

வந்திருக்கிறோம். ஆட்டோமேஷன் வருவது என்பது கொள்கைப் பிரச்சினை அல்ல. ஆட்டோமேஷன் என்பதை அரசு கொள்கை ரீதியில் அமல் நடத்துகிறது என்றால் அந்தக் கொள்கை மாற்றியிருக்கிறார்களா என்பது தெரிய வேண்டும். இது தொழிலாளிகளைப் பாதிக்கும் விஷயம். ஏ.ஜி. ஆபீசில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இங்கிருக்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு வேலை கிடைப்பது பாதிக்கப்படும், வேலை இழக்க நேரிடும் என்ற விதத்தில்தான் கிளர்ச்சி செய்வதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சகோதர உணர்வோடு செய்கிறார்கள் என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு லேசில் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. இப்போது இங்கு கொள்கைப் பிரச்சினையாகக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும்.

பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி அதிகமாக வந்துவிட்டது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாதச் சம்பளத்தை குறைந்த போனஸ் என்ற அடிப்படையில் கொடுப்பது என்பதைக் கொள்கை ரீதியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன் சட்டம் கொண்டுவர முடியாது? முடியும். ஏன் கொண்டு வரவில்லை? மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கு நாம் போனஸ் சட்டத் திறந்த திருத்தமாகக் கொண்டுவர முடியும். அது கண்கரண்ட லிஸ்டில் இருந்தாலும் நாம் சட்டம் கொண்டுவந்து அவர்கள் அப்பளவல் கொடுக்க வில்லை என்றால் சொல்லுங்கள் கிராசுவிடையைப் பொறுத்தவரையும் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சி நடத்தும் மாநிலத்திலே சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுக்கும் நிலைதான் ஏற்பட்டது. அதுகூட எனக்குத் திருப்தி இல்லை. அங்கு அரை மாதந்தான் கிராசுவிடி என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதம் கிராசுவிடி கொடுக்க வேண்டும். நான் கூட ஒரு மசோதாவைத் தனி நபர் மசோதாவாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அரசு மசோதாவாக ஏற்றுக்கொண்டு ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது?

மோட்டார் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள போர்டு தீர்ப்பு அவ்வளவு திருப்தகரமான தீர்ப்பாக இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பையே அமல்நடத்த முதலாளிகள் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் என்ன? மாண்புமிகு என். வி. என். அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அதே சட்டம் கேரளாவில் வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை நாமும் கொண்டுவரலாம். நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நாம் அதைச் செய்யாமல் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

முதலாளிகளைப் பொறுத்து ஒரு சிறு விஷயம். விவரம் வைத்திருக்கிறேன். சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து கணக்குப் பார்த்தால் முதலாளிகள் பிரான்டண்ட் பண்ட் பணத்தைத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்காமல் கையில் வைத்திருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் அது ஒரு கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளியின் பணத்தைப் பிடித்தாயிற்று. பாதிப் பணம் முதலாளி போட வேண்டும்; அவர்கள் பாதிப் பணத்தையும் போடவில்லை; தொழிலாளிகள் போட்ட பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. இவர்களை அனுமதிக்கலாமா? இவர்களை நடமாட விடலாமா?

1972 மார்ச் 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

Legal Department—Please go into this. There is what is called criminal breach of trust.

என்று சொல்ல வேண்டாமா ?

ஏன் அவர்களை ப்ராசிக்யூட் பண்ணக்கூடாது ? மகாராஷ்டிராவில் ப்ராசிக்யூட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. சென்ட்ரல் போர்டு ஆப் ட்ரஸ்ட் பிராவிடன்ட் பண்டில் இருக்கும்போது நான் முயற்சி செய்து சிறைக்கு இரண்டுபேரை அனுப்பினேன். தமிழ்நாட்டில் ஏன் செய்யவில்லை ? கோவையில் மட்டும் 85 லட்சம் ரூபாய் ; தியாகராஜ செட்டியார் சாரதா மில்லில் 3½ லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. நான் மூடிய மில்லைச் சொல்லவில்லை. நன்றாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மில்களைத்தான் சொல்லுகிறேன். பெரும் முகலானிகள் ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் என்று கொடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை சிறைக்கு அனுப்பினால் என்ன ? அப்படி இரண்டு பேரையாவது செய்தால்தான் தொழிலாளிகள் மத்தியில் பெரிய நம்பிக்கை ஏற்படும். இது முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் அரசு அல்ல. தொழிலாளிகளுக்கு ஆதரவாக, முதலாளிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதற்குச் சில சான்றுகள் இருக்க வேண்டும்.

இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது தொழிலாளர் இலாகா பற்றி ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். அந்த இலாகா ஓவர் ஓர்க்டு இலாகா அவர்கள் மிக அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். இப்போது இருப்பதுபோல் இரண்டு மடங்கு ஆக அந்த இலாகா இருக்கவேண்டும். அதிகமான இடமும் கொடுக்க வேண்டும். லேபர் டிஸ்ப்யூட்ட்ஸ் கன்சிலியேஷன் ஆபீசருக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். நெர்வ் ராக்கிங் பிசினசாக இருக்கிறது அவர்களுடைய வேலை. சென்னை நகரத்தில் மூன்று பேர் போதாது. ஐந்து பேர் வேண்டுமென்று போன் வருஷமே சொன்னேன். அதுபற்றிப் பரிசீலனை எதுவும் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல விஷயங்கள் இருந்தாலும் கூட, பிரதானமாகத் தொழில் அரசுக்கத்திலே தொழிலாளிகளை இந்த அரசு அடித்தாலும்கூட இந்த அரசுக்கு உடனே விரோதம் என்று அர்த்தமல்ல. நேரடியாக மத்திய சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய, நான் இருக்கக்கூடிய அந்தச் சங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் நல்ல உதை வாங்கினார்கள். அப்படி உதை வாங்கியவர்களிலே அதிகமான உதை வாங்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அதெல்லாம் வெளியே வரமாட்டேன் என்கிறது. தலைவர்களைப் பற்றித்தான் வருகிறது. சாதாரண தொழிலாளிகளைப் பற்றி வரமாட்டேன் என்கிறது. நெஞ்சு உடைந்த, கை உடைந்த, கால் உடைந்த தொழிலாளிகள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். நான் ஆவடி விவகாரத்தைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். இப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லை. காலம் மாறியிருக்கிறது. மாறுகிற காலத்தில்தான் இந்த அரசு வந்திருக்கிறது. துப்பாக்கியைத் தூக்காது என்று தொழிலாளர்கள் உணருவார்கள். அந்த நிலையில் இந்த அரசு இருக்கும்போது தங்களுடைய கேரீரிகைகளைச் சாதிக்காது போனால் வேறு எந்த அரசு சாதிக்கமுடியும் என்ற நிலையில் தொழி

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 மார்ச் 24]

லாளர்கள் வருவது தப்பா? தொழிலாளர்கள் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இந்த இயக்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. பொதுவாக இந்த அரசு சில காரியங்களைச் செய்வதில் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும். தொழிற்சாலை சம்பந்தமாகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் வெட்டுப் பிரேரணையாகக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூறி அதை வற்புறுத்தி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாணியத்தின்மீது பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அரசின் நடவடிக்கைகளைப் பெரும்பாலும் ஆதரித்துப் பேசியிருப்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் வழக்கம் போல் நமது அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய முயற்சி எடுக்காமல் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனியைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை

MR. SPEAKER: That will amount to making another speech; the hon. Member can have another opportunity after the Minister finishes his reply, by way of clarification.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: பிப்ரவரி 71-க்குள்ளேயே எல்லோரும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். 1972-ம் ஆண்டு ஆகியும் கூட 75 பேர் தான் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot make a speech now.

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன்: அந்த விவரத்தை உங்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதாக இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிச்சாமி அவர்கள் கூட 600 தொழிலாளர்கள் வேலையினி வெளியில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனி மூடப் பட்டபோது அதைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி கவலைப்படவில்லை. கவலை எடுத்துக் கொண்டது கழக அரசும், முதல்வர் அவர்களும் தான். பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்புத் தரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதிலே வேலையிழந்தவர்கள் மொத்தத் தொழிலாளர் 1,532 பேர். இதுவரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் 1,419 பேர். இன்னும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் 42 பேர். இது தான் இப்போதுள்ள நிலைமை. அதுமட்டுமல்ல; தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளான சேதுராமனை வேலைக்கு அமர்த்தியாகிவிட்டது. மற்ற இரண்டு நிர்வாகிகளான சுப்பிரமணியம், வைத்தியலிங்கம் ஆகிய இரண்டு பேரையும் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். (திரு கே. டி. கே. தங்கமணி: டிசம்பர் மாதம் தான் எடுத்துக்கொள்ளுவதாகச் சொன்னார்கள்.....) விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 24]

[திரு என். வி. நடராசன்]

காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் கழக தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு உதவி என்றும், அரசாங்கத்தின் மூலமாக கழகத் தொழிற்சங்கத்தை வலுப்படுத்தி வருவதாகவும் சொன்னார்கள்: அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன். பிரிட்டானியா பிஸ்கட் கம்பெனியில் ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கமும், தி.மு.க. போவைச் சங்கமும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சங்கங்களில் எது சரியான சங்கம், அதாவது முறையாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய சங்கம் என்ற பிரச்சினை தீவிரமாக வளர்ந்தது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கமானாலும் சரி அல்லது ஐ.என்.டி.யூ.சி. ஆனாலும் சரி ஒழுங்காக பரிசீலனை செய்து அனுமதி கொடுங்கள் என்று அதிகாரிகளிடம் சொன்னோம். ஐ.என்.டி.யூ.சி.-க்கு அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறது. முன்னேற்றக் கழகச் சங்கத்திற்குத் தரப்படவில்லை. இப்படிப் பல உதாரணங்களைச் சொல்லமுடியும்.

இப்போது பி. அண்ட். சி. மில்லில் தேர்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் தலைவர் கழகத்தைச் சார்ந்தவர். தொழிலாளர்களுக்கு இடையே வேறுபாடு வளர்கிறது என்பதால் அவரை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி தேர்தல் இப்போது நடைபெற்று வருகிறது. சிம்ஸன் கம்பெனியிலும் அதேபோல் தான். காட்டீர் கோபால் ராஜினாமா செய்தது மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கமிட்டியே ராஜினாமா செய்து திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் தலைமையில் கமிட்டி அமைத்து அதுவும் ராஜினாமா செய்து இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் பற்றியும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. சங்கம் அங்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கமாகும். அதற்கு முதல் உரிமை தரப்பட வேண்டும். அதற்கு கூட்டம் நடத்தவும் மற்றவற்றிற்கும் அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தில் உள்ள இடத்தைத் தரவேண்டுமென்று முறை இருந்து வருகிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் நாலாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கூட்டம் நடத்த முதல்வர் அவர்களையும் என்னையும் கலந்து கொள்ளச் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் யார் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கமோ அவர்கள்தான் அங்கு கூட்டம் நடத்த வேண்டும், மற்றவர்கள் நடத்துவதற்கு நான் வரமாட்டேன் என்று சொல்லி கூட்டத்திற்கு எல்லவில்லை. அது ரத்து செய்யப்பட்டது. இதுபோல் பல எடுத்துக்காட்டுகளை நான் காண்பிக்கு முடியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிற்சங்கத்தை வைத்துத்தான் கழகத்தை வளர்க்க வேண்டும், அல்லது கழக ஆட்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நிலையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவ்வளவு பஞ்சத்தோடு எங்களை விட்டுச் செல்லவில்லை. அண்ணா அவர்களது தொழிற்சங்க கொள்கை, தொழிலாளர்கள் நமக்கு என்ன செய்கிறார்கள், கட்சிக்கு என்ன செய்கிறார்கள். என்று கேட்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுக்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதே நமது கொள்கையாயிருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதுதான் இன்னும் கழகத்தின் தொழிற்சங்கக் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையைத்தான் கழகமும் கழக அரசும் பின்பற்றி வருகிறது.

[திரு என். வி. நடராசன்]

[1972 மார்ச் 24]

வேலைநிறுத்தங்களைப் பற்றி இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலர் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். பல வேலை நிறுத்தங்கள் ஆரம்பத்திலேயே தலையிட்டு வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் 25,000 பேர்கள் சம்பள உயர்வு கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்வதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தார்கள். தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர்களையும் வரவழைத்து கலந்து பேசி வேலைநிறுத்தத்தை தடுக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வாங்கித் தந்தோம்.

கே. டி. கே. அவர்கள் கூட ஏதோ ஆயிரம் பீடிக்கு 40 காசு என்றார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்து வந்தது 30 காசு, நாங்கள் வாங்கித் தந்தது 40 காசு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு வேலைநிறுத்தங்களை நாங்கள் ஆரம்பத்திலேயே தடுத்திருக்கிறோம்.

கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் பழனிச்சாமி என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் கேட்டார்கள், இந்தச் சர்க்கார் போலீஸை விட்டு அடக்குமுறையை என் பிரயோகிக்கிறது என்று. அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். அவர் கட்சியைச் சார்ந்த கேள்வி அரசின் முதல்வர் திரு. அச்சுதேன் அவர்கள் பேசிய ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போராட்டங்கள் வன்முறைக்கு இடம் தரும்போது எந்த சர்க்காரும் போலீஸைக் கொண்டு அடக்கத்தான் செய்யும். வன்முறைக்கு இடம் கொடுப்பவர்கள் போலீஸ் அடக்குமுறைப்பற்றி பேசுவது சரியாகாது. இதுசாரி ஆட்சி செய்யும்போது போலீஸ் அடித்தடி, துப்பாக்கி குண்டு இல்லை யென்று யாராவது கூற முடியுமா? அவர்கள் ஆட்சியில் ஒன்றுமறியாத ஏழைகள், பாமர மக்கள் போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறக்கவில்லையா? போலீஸ் லாக்கப்பில் அடக்குமுறை இருந்ததில்லையா? ஏழைகள் குடிசைகளிலிருந்து விரட்டப்படவில்லையா? என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். கழக அரசு இதுவரையில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததுண்டா? அப்படி அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடந்தது என்றால் அது தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கைகலப்பின் காரணமாகவே தவிர அசாங்கம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தவேண்டுமென்று. உத்தரவு பிறப்பித்ததே கிடையாது.

வேலை நிறுத்தங்கள் ஏராளமாக நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்வேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நம் மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் கூடச் சொல்கிறார்கள், கழக ஆட்சியில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று. ஆலைகளை எல்லாம் மூடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார். திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார். கேளுங்கள். “சென்ற ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு வேலைநிறுத்தங்கள் அதிகமாகப் போய்விட்டது என்று சர்க்கார் மீது குற்றம் சொல்லப் படுகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன், வேலை நிறுத்தங்கள்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

அதிகமாயிருக்கின்றன என்றால், அது தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டுமே தவிர சர்க்கார்மீது எப்படிச் குற்றமாகும்?" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21-ம் தேதி இங்கு சட்டமன்றத்தில் பேசியதாகும். அப்படி அன்று மதிப்பிற்குரிய ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கும்போது இன்மையதினம் இங்குள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் வேலை திறுத்தங்கள் அதிகமாயிருக்கின்றன, இது அநீதி அல்லவா என்று கேட்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுவது நல்லது தான். திராபூர் மொய்தீன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1960 ல் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னதை அவர்கள் படிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேலை நிறுத்தச்சத்தைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. வேலை நிறுத்தம் நீடிக்கக் கூடாது. That should not result in man-days lost.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அது நிச்சயமாக அரசின் தலைய அல்ல. யாருடைய தலைய என்பதை அம்மையார் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அப்பவத்தின் மூலம் பெறும் பாடத்தைப் போல் வேறு எந்தப் பாடமும் துணை செய்யாது, அவர்களுடைய அனுபவத்தில் தொழிற்சங்கத்தில் அவர்கள் சிறிது நாட்களே இருந்தாலும் பெற்ற அனுபவம் அதிகம். வேலை நிறுத்தங்களுக்குக் காரணம் அரசு அல்ல. தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் என்றால் ஏன் அரசாங்கம் நேரடியாக ஈடுபடுவதில்லை என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ Sir, as I have said already, industrial disputes are common occurrences. Certain claims of labourers are being examined by the department. The duty and responsibility of Government is to provide the necessary machinery for conciliation and there is no further liability on the part of Government.”

இதுவும் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் சொன்ன கருத்து தான். இதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கவனிக்கவேண்டும். கன்விலியேஷனுக்கு அனுப்பிவிட்டோம். அசோடு எங்கள் கடமை தீர்ந்தது. அதற்குமேல் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று அந்த நாளில் கையை விரித்துவிட்டார்கள்.

நாங்கள் அப்படி அல்ல. கடைசிவரையில் ஈடுபட்டு வேலை நிறுத்தத்தைத் தடுப்பது என்று மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளைத் தேடித் தந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இவ்வாறு அமைச்சர்கள் சொல்லியிருந்தாலும் வெற்றையெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதனால் நாங்கள் இப்படிச் செய்கிறோம் என்பது அல்ல. அந்தக் கொள்கையை மாற்றி இன்றைய தினம் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு எந்தளவிற்கு நன்மைகள் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்துவருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள், இந்த அரசு முதலாளிகள் பக்கம்

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1972 மார்ச் 72]

இருக்கிறதா, தொழிலாளர்கள் பக்கம் இருக்கிறதா என்று. பண்பட்ட ஒரு தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர். அதிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர் நாங்கள் எந்தப் பக்கம் என்பதை இன்னும் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவருக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, நாங்கள் என்றென்றும் தொழிலாளர்கள் பக்கம்தான் இருப்போம் என்ற உறுதியை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, சந்தேகத்தை விட்டுவிட்டு சர்க்காரோடு ஒத்துழைத்து தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளைத் தேடித்தருவதில் உறுப்பினர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேஜ் போர்ட் அமைக்கப்பட்டு ஆல் இந்தியா லெவலில் இவ்வளவு என்று சம்பளத்தை உயர்த்துகிறது. அதற்குமேல் கொடுக்கக் கூடாது. இங்கு வந்திருந்த மத்திய அரசின் மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. கடின்கர் அவர்கள் எப்படி வேஜ் போர்டைவிட அதிகமாக சிபார்சு செய்தீர்கள் என்று வருத்தத்தோடு கேட்டார்கள். வேஜ் போர்ட் 21 ரூபாய் என்று சம்பள உயர்வு தந்தது. அது தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை என்றார்கள். நாங்கள் எவ்வளவோ காரணங்களை எடுத்துக் கூறினாலும் அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. ஆகவே மேற்கொண்டு பத்து ரூபாய் தரவேண்டுமென்று தொழில் நிர்வாகிகளை வற்புறுத்தி பத்து ரூபாயும் மற்றும் பல கோரிக்கைகளையும் பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம். ரூ. 10 மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு இருந்த நீண்டகாலக் குறைகள், கோரிக்கைகள் அத்தனையும் நிறைவேற்றி, இன்றைய தினம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மன நிறைவோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லிக்குப்பத்தில் விரைவில் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆக வேஜ் போர்டு தெரிவித்த தீர்ப்புக்கு அதிகமாக வாங்கித்தரும் அளவில் இந்த அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது. இது முதலாளிகள் அரசா, தொழிலாளர்கள் அரசா என்பதை நீங்களே புரிந்துகொள்ளுங்கள், நான் விளக்க வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ரூலிங் பார்ட்டி, தொழிற்சங்கத் துறையில் ஈடுபடக்கூடாது, அந்தப் பிரச்சினைகளில் தலையிடக்கூடாது என்று பொருள்படும்படிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது, தொழிற்சங்கத் துறையில் கழகம் இருக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் அரசியலில் அவருக்கு இருக்கும்படியான செல்வாக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற்சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதால் குறைந்துவிடுகிறது என்ற அச்சம் இருந்தால் அதைக் கழக அரசிடம் தெரிவித்தால் அதை முகலமைச்சர் அவர்கள் அனுதாபத்தோடு கவனிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத்தில் கழகம் கலந்துகொள்வதால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும், தொழிலதிபர்களுக்கும் மிடையே நல்லுறவு கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, கழகம் தொழிற்சங்கப்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

பணியில் ஈடுபடுவது சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன், தொழிற்சங்கத்தில் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசு முறை தவறிய செயலில் சலுகை அளிக்கவில்லை. அவர்கள்மீதும் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம். நியாயமாகவே நாங்கள் நடந்துகொண்டு வருகிறோம்.

அசோக் லேலண்டு பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசு ஏன் அதை எலியுறுத்தக்கூடாது என்று கேட்கப்பட்டது. உள்ளபடியே இந்தப் பிரச்சினையில் அசோக் லேலண்டு நிர்வாகிகள் இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையோடு நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். அங்கே வந்த பிரச்சினை யெல்லாம், அகிரிமெண்ட் கைமுத்து ஆகும்போது, அதிலே வார்த்தைகளில் வேறுபாடு ஏற்பட்டது. குறைந்த அளவு லாபம், குறைந்த அளவு போனஸ் அந்த அடிப்படையில் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நிபந்தனை வேண்டாம், அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தச் சுலோகனை எடுத்துவிட்டு போனஸ் அதிகமாகப் பெறுவதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தொழில் நிர்வாகஸ்தர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் பேச்சுவார்த்தை முறிந்தது.

இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்வேன் அசோக் லேலண்டு போன்ற நிர்வாகஸ்தர்கள், தொழில்திபர்கள் கொஞ்சம் காலத்தின் போக்கினை அனுசரித்துப் போகவேண்டும், மக்கள் தீர்ப்பை அவர்கள் அருள் கூர்ந்து மதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வார்த்தையை விட்டுக்கொடுத்துப் பார்ப்பானால் தொழிலாளர்களிடமிருந்து நல்ல ஒத்தழைப்பை அவர்கள் பெறமுடியும். வார்த்தைகளை விட்டுக் கொடுக்காமல் இப்படிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுவதா? தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் முடிந்து வேலைக்குத் திரும்பினாலும் மன நிறைவோடு வேலை செய்யமாட்டார்கள். மீண்டும் கலந்து பேசி அந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையை இன்னும் கைவிட்டு விடவில்லை, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்வோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தங்கள் லண்டன் கம்பெனிக்கு ராயல்டி கொடுக்கிறோம் என்று தொழில் நிர்வாகிகள் சொன்னார்கள். லண்டன் கம்பெனியில் செய்துவந்த ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் சிலவற்றை நமது தொழிலாளர்கள் இங்கேயே செய்கிறார்கள். ஆனால் லண்டன்லிருந்து இங்கே இறக்குமதியாகாத காரணத்தால் அங்கேயுள்ள அவர்கள் வருவாய் குறைந்து விட்டது என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு ராயல்டி இங்கேயிருந்து தருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலேயே நல்ல தரமான சர்மான்களைச் செய்யும் நமது தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் சற்று கூடுகலாகத் தருவதற்கு தொழில் நிர்வாகிகள் முன்பின் பார்க்கிறார்கள், சில முதலாளிகள் இன்னும் காலத்தின் தீர்ப்பை உணர்ந்தும் தங்கள் போக்கிலிருந்து மாற்றமல் இருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1972 மார்ச் 24]

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேழவேந்தன் அவர்கள் இங்கே போனஸ் விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, கிராடியுடி ஸ்கீம் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நமது அரசே சட்டம் செய்யக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இப்போதே நாங்கள் மாநில சபாட்சி கேட்பதைப்பற்றி எங்களை பிரிவினைவாதிகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது அங்கே நாடாளுமன்றத்திலே அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான முற்சிகள் நடைபெற்று, விவாதத்திலே இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே போய் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் கழகத்தையும் கழக அரசையும் வீணாகப் பிரிவினைவாதிகள் என்று தவறான பிரச்சாரம் செய்பவர்களுக்கு இடமளிப்பதாகும். அப்போது கே. டி. கே. போன்றவர்கள் யார் பக்கம் இருப்பார்கள் என்றும் சொல்லமுடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் சட்டம் செய்ப்படுமானால் அதை எப்போதும் ஆதரிப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஆதரிப்பீர்கள் ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி என்ன சொல்லும், அவர்கள் பிரிவினை கோஷத்திற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டி என்று சொல்லுவார்களா, சொல்லமாட்டார்களா என்பதை உங்கள் யோசனைக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த போனஸ் பற்றிக் கூறிய கருத்தை மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன் 81/3 சதவிகிதமான குறைந்த பட்ச போனசாக இருக்கவேண்டுமென்பது இந்த அரசின் கொள்கை. அதுபோலவே கிராடியுடி $\frac{1}{2}$ மாதம் என்று இருப்பதை மாற்றி 1 மாதமாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் அரசின் கொள்கை. எப்படி அந்தச் சட்டம் உருவாகிறது என்பதைப் பார்த்து பிறகு வேண்டுமானால், அதுபற்றி விரிவாக விவாதிக்கலாம்.

நண்பர் வேழவேந்தன் அவர்கள் கழக அரசின் சாதனைகளைச் சொல்லி அதற்காவது காங்கிரஸ் கட்சியினர் பாராட்டக்கூடாதா என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இங்கே கழக அரசை பாராட்டாமல், அவர்கள் மனச்சாட்சிக்குப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பாராட்டினால் எங்கே நமக்கு அதிகமான தெம்பு ஏற்பட்டுவிடப்போகிறதோ என்று, அதனால் அவர்கள் மனதுக்குள்ளேயே நம்மைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதை உணர்ந்து இருக்கும் நாம் அதைப்பற்றி அதிகமாகக் குறையாகச் சொல்லக்கூடாது என்பது என் எண்ணம்.

தொழிற்சங்கத்தில் தீவிர வாதம் பேசுவது மட்டும் விவேகமாகாது. காந்திஜி அவர்கள் தீவிரவாதியா, பிற்போக்குவாதியா என்று கேட்கிறேன். தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்துவைத்த திரு. வி. க. அவர்கள் பிற்போக்குவாதியா என்று கேட்கிறேன். இந்தியாவின் ஜனாதிபதி வி. வி. கிரி அவர்கள் முற்போக்குவாதியா, பிற்போக்குவாதியா? சிந்தனை சிற்பி சிங்காரவேலர் முற்போக்குவாதியா, பிற்போக்குவாதியா? இ. எஸ். ஐயர் தொழிற்சங்கத்துறையில் பிரதானமாக இருந்தவர்களில்

1972 மார்ச் 24]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

ஒருவர், அவர் பிற்போக்குவாதியா, முற்போக்குவாதியா? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரையில் சொல்வேன், தொழிற்சங்கத் துறையிலே பேசுவது கொஞ்சமாகவும், கூடமைக்கைச் செய்வதில் அதிகமாகச் செய்வதும் அந்தத் தலைவர்களின் கொள்கையாக இருந்து வந்தது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், கோஷங்களை அதிகமாகச் செய்வது, தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான வாக்குறுதிகள் தந்து, அதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை எய்தி, நீங்களும் தொல்லைக்குள்ளாகி தொழிலாளர்களும் சம்பளம் இழந்து, நண்பர் கே. டி. கே. சொன்னது போல் பல்வேறு துறைகளில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு சம்பளம் கூட கிடைக்காமல் போகின்ற நிலைமைக்குப் போகாமல், நிதானத்தோடு, ஆனால் உறுதியோடு தொழிற்சங்கத்துறையில் அவர்கள் கடமையாற்றி வெற்றிபெறுவதற்கு முன் வந்தால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் துணை நிற்கும்.

அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்வேன். கோவையில் 1 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து, அந்த ஆலைத் தொழிலதிபர்களிடம் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தபோது முதலவர் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற உடனே முதலமைச்சர் சொன்னார், ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லது, இல்லையென்றால் எல்லா ஆலைகளையும் தேசியமயம் ஆக்குவேன் என்று சொன்னார்கள். அது வெளி உலகுக்குத் தெரியாது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் இதைப் பாராட்டமாட்டார்கள்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : அது பத்திரிக்கைகளில் வெளி வந்தது. தொழிலாளர்கள் வெகுவாகப் பாராட்டினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சரும் அரசும் இருக்கிறபோது ஏன் நீங்கள் பயப்படவேண்டும்? எங்களிடம் வேலை வாங்கிக்கொள்ள உங்களுக்கு அனுபவம் இல்லை. கொஞ்சம் தட்டிக்கொடுத்தால் இந்த அரசும், அமைச்சரவையும், முதலமைச்சரும் எல்லாக்காரியங்களையும் செய்து தருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு ஜேம்ஸ் அவர்கள் ரப்பர் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு அதே பதிலைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ராமசாமி வால்பாறையிலே டெம்பரரி தோட்டத் தொழிலாளர்களை எல்லாம் நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தொழிலாளர் நல வாரியக் கூட்டத்தில் நான் தொழிலதிபர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதை செய்ய வில்லை, அடுத்தக் கூட்டத்தில் வற்புறுத்திக் கூறினேன். இப்போது இது போன்று (ஒரு புத்தகம் காட்டினார்) ஒரு புத்தகத்தைத் தந்து, அதிலே தினசரி அவர்கள் வேலையைக் குறிப்பிட்டு 242 நாட்கள் வேலை செய்த உடனே நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதே மாதிரி திட்டங்களை அரசாங்க ஓர் கர்ஸ் பி. டபிள்யூ. டி. ஆகிய இடங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் பல நாட்களாக அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கார்டுகள் கொடுக்கப்படுமா?

[1972 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்த அரசு ஊருக்கு உபதேசம் செய்து வட்டு, வேறு விதமாக நடப்பவர்கள் அல்ல. சந்தர்ப்பம் வரும்போது நடைமுறைக்கு கொண்டு வர அரசு ஆலோசனை செய்யும். (மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உரிய நேரத்தில்)

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ரசாயன தொழிற்சாலைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நண்பர் துரைசாமி அவர்கள் தொழில் அமைதி கெடுவதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை காங்கிரஸ் தரப்பினர் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு ஊர் அறிந்த விஷயமானதினால் அதைப் பற்றி நான் மீண்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படவில்லை.

அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும், திரு. வேழவேந்தன் அவர்களும், எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு உணவுப்படி நகரத்தில் ரூ. 2.75 மற்ற இடங்களில் ரூ. 2.50 என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சரீலைத் துண்டிப்பது, ஊதியத்தைக் குறைத்துக் கொடுப்பது ஆகியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மற்றும் உறுப்பினர்களெல்லாம் இங்கே தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்களை நாங்கள் நினைவில் கொண்டு, அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர் மானியத்தில் நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அனைத்தும் வரவேற்கக் கூடியவையாக உள்ள கருத்துக்களே தவிர, அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கத் தக்க கருத்துக்களாக இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பற்றிக் கூறினார்கள். கைத்தறித் தொழில் குறைந்தபட்ச கூலிச் சட்டத்தில் இடம் பெறுகிற வகையில் அரசின் சார்பில் அறிக்கை வெளியிட்டு அபிவிருத்தியும் கூற விரும்புகிறவர்களுக்கு மூன்று மாத காலம் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலம் முடிந்த பிறகு ஊதிய நிர்ணய குழு அமைக்கப்படும். கைத்தறி, பீடி, தோல் பதனிடவோர் போன்ற பாதுகாப்பு இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கையில் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலிக்க ஒரு தனிக் குழு அமைக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, உங்களுடைய நல்ல சீரிய ஆலோசனைகளை நல்ல முறையில் அரசு பரிசீலிக்கும், இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பக்கம் நிற்கும் என்பதைக் கூறி, அருள் கூர்ந்து வெட்டுப் பிரேரேணைகளை திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார்ஸில் 15-2-71-லிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் எல்லா தொழிலாளர்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. 1,500 தொழிலாளர்களில் 1,425 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி 75 பேர்களில் 30 பேர்கள் சீனியர்களாக இருக்கிறார்கள். சுபிரமணியம், கந்தசாமி, வைத்திலிங்கம் போன்றவர்களைடெல்லாம் டிசம்பர் இறுதியில் தான் 26-12-72-ல் தான் எடுப்போம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, உத்தரவு போட்டுவிட்டு ஓவர்டைம் சம்பளம் எல்லா தொழிலாளர்களும் வங்கிக்காண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்கள் தேவை என்ற முறையில் அவர்களை உடனே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசு முதலாளிகளை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களை நான் நேரில் வரவழைத்து விவாதித்தேன். அவர்களிடத்திலே வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை பழிவாங்குவதற்கு எந்த அளவுக்கும் இந்த அரசு இடம் கொடுக்காது என்று சொல்லி, டிசம்பர் முடிவிற்குள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கவில்லையென்றால் அரசு மீண்டும் அதற்கு ஆவன செய்யும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சங்கரி சிமெண்டு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னேனே?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சில முதலாளிகள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள உறுதி கொடுத்தும் சங்கரி சிமெண்டு தொழிற்சாலை, சணமுகா மில், ஆரூரான் ஆலை ஐயர்பாடி தோட்டம் போல சில இடங்களில் பட்டில்மெண்டு ஆன பிறகும் கூட பிடிவாதமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மறுக்கக் கூடிய முதலாளிகளின் பட்டியலைத் தருகிறோம். அவர்களைக் கொஞ்சம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்தப் பிரச்சினையில் நான் ஒன்று கூறுவதற்காக தவறாக யாரும் கருக்கூடாது. முதலாளிகளிடத்தில், மாஜேஜ்மெண்ட்டில் சம்பள உயர்வுக்காக, மற்ற வேறு கோரிக்கைகளுக்காக வற்புறுத்தும்பொழுது எனக்கு உள்ளபடியே உரசாக மாகவும், அது சுயமரியாதையாகவும் இருக்கிறது. பலாத்காரம் செய்தவர்களுக்கு மன்னிப்பு கொடுங்கள் என்று கேட்கும்பொழுது உள்ளபடியே வேதனையோடு அவர்களைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் பலாத்காரம் செய்தவர்களை நாம் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம் என்ற முறையை வளர்த்துவிட்டால் தொழிற்சங்கத் துறையில் அமைதி நிலவுவது கொஞ்சம் சிக்கலாகத் தான் இருக்கும். அதாவது 19 தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றி அரசின் கருத்துக்கேற்ப நடந்துகொள்வதாக தொழில் நிர்வாகிகள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதில் சற்று சிக்கல் இருப்பதால், ஏற்கெனவே உள்ள சங்கத்துடனும் கலந்து பேசி விடைவிலே அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வழிவகைகள் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பல இடங்களில் செட்டில்மெண்டு ஆகியும் கூட கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆவடித் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கவில்லை. பனியன் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கி விட்டார்கள். செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகும் கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படாமல் இருந்தால், அது எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இதுவரையில் அரசு சார்பிலே தொழிலாளர்களின் மீது தொடுக்கப்பட்ட எந்த வழக்கிலும் கோர்ட்டு தண்டனை கொடுத்தது இல்லை. கேஸ்களை வாபஸ் பெறுவதுதான் வழக்கமாக இருக்கிறது. அந்த வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து இந்தக் கேஸ்களும் வாபஸ் பெறப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் அறிக்கையிலே நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலிக்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சொன்னார்கள். அதோடு எதைக்குப் பேசுவதற்கு டைம் இல்லாமல் போய்விட்டது. காண்டிராக்ட் மூலம் தொழிலாளர்கள் சப்ளை செய்யும் முறையை, லேபர் சப்ளை செய்யும் முறையை உடனே ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் எடுத்துச் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதைப்பற்றி கூட ஏற்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை பரிசீலனை செய்யப்படும், நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுபெற்றது. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த திரு ஜேம்ஸ், டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. என். கே. பழனிசாமி ஆகியோரில் எவரும் இருக்கையில் இல்லை. ஆகவே வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

இரவு
7-28

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவடைந்தன. நாளைக்காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.